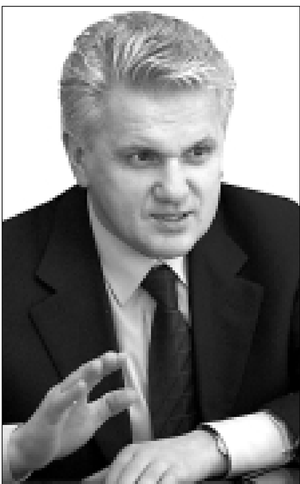
П'ЯТНИЦЯ, 11 ЛЮТОГО 2005 РОКУ. № 26 (3526)

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

СУЧАСНА ПОЛІТИЧНА СИТУАЦІЯ В УКРАЇНІ

З виступу Голови Верховної Ради України Володимира ЛИТВИНА в Асоціації з міжнародних питань

(Прага, Чехія) 9 лютого 2005 року

Шановні пані та панове!

Запрошення виступити в елітарному товаристві чеських інтелектуалів — авторитетних політологів і міжнародників — розцінюю як вияв поваги до України, її культури, історії та сучасної ролі в загальноєвропейському домі.

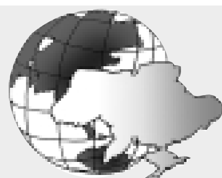
Щиро вдячний Асоціації з міжнародних питань і особисто голові її Комітету — панові Любошу Весели — за виявлену впродовж минулого року величезну увагу до України, об'єктивні оцінки непростої політичної ситуації в Україні, оптимістичні прогнози щодо наших прагнень інтегруватися до Європейського союзу. Як на мене, 2004 рік виявився для Асоціації справжнім «роком України».

Хочу запропонувати поважній аудиторії свій погляд на недавні суспільно-політичні події, які докорінно змінили українське суспільство, як змінили й бачення всім світом України. Втім, як історик, не можу не скористатися нагодою, щоб не змалювати історичний шкіц українсько-чеських взаємин. Можливо, це додасть більшої виразності тим подіям, які похитнули усталені політичні стереотипи щодо України в бік більшої об'єктивності оцінок.

Злата Прага і золотоверхий Київ — вікові опори духовних мостів, що зближують береги слов'янських рік. Міцність цих мостів, зведених і сходжених апостолами всеслов'янського єднання і просвітництва, перевірена історією. Доба ж нинішня — попри свою неймовірну історичну напругу — владно веде нас цими мостами у спільне європейське майбутнє.

Діалог між Україною та Чехією упродовж століть відзначається взаємоповагою і довірою, а в переломні моменти національної історії — вражаючим добросусідством, скорше навіть — зворушливим родичанням. Це й спричинило не просто дружні, а братерські українсько-чеські взаємини як за часів Київської Русі та Великого Князівства Литовського, так і гуситських походів за участю українського козацтва, чи співжиття в єдиній Австро-Угорській державі або ж — одночасного перебування у складі Ради Економічної Взаємодопомоги.

(Закінчення на 2—3-й стор.).

СЬОГОДНІ В НОМЕРІ:

З позицій рівноправного діалогу

потрібно вести мову про Україну і Європу

Про це заявив глава українського парламенту Володимир Литвин у Празі під час переговорів делегацій Верховної Ради та Палати депутатів парламенту Чеської Республіки. (Переговори відбулися під головуванням Голови ВР України Володимира Литвина та Голови Палати депутатів Любоміра Заоралека).

Як повідомили у пресслужбі ВР України, Володимир Литвин та Любомір Заоралек поінформували один одного про політико-економічну ситуацію в Україні та Чехії, а також про політичну структуру і законотворчу роботу парламентів.

Л. Заоралек заявив: у Чехії розцінюють візит української парламентської делегації як можливість розпочати «більш інтенсивний діалог на всіх рівнях».

(Закінчення на 3-й стор.).

Київ і Будапешт зміцнюють відносини

Учора в Україні з робочим візитом перебував Прем'єр-міністр Угорської Республіки Ференц Дюрчань. Він, зокрема, мав зустріч з Президентом Віктором Ющенком і Прем'єр-міністром України Юлією Тимошенко. Пан Дюрчань зазначив, що зміни в Україні схожі на події, які відбувалися свого часу в Угорщині. Тому його країна має великі сподівання і хоче допомогти Україні стати справжньою європейською державою. За підсумками цих зустрічей було підписано низку двосторонніх документів.

Тінь повинна зменшитися

Монополізм і клановість регіональної економіки назвав головною проблемою регіону Президент України В. Ющенко під час приїзду до Донецька. У четвер, на нараді з активом області Президент представив нового голову обласної держадміністрації Вадима Чупруна. Одне з перших завдань, поставлених перед керівником області, — розрахунки за електроенергію, рівень яких на Донеччині найнижчий по Україні. «Якщо ми в одній із кримінальних областей України наполовину зменшимо тінізацію економіки, ми зможемо вдвічі збільшити державний бюджет», — сказав В. Ющенко. Президент пообіцяв також, що ті керівники, які закликали до сепаратизму чи федералізму, відповідатимуть перед судом, **повідомляє наш власний кореспондент Ліна КУЩ**.

Зведімо пам'ятник провісникові разом!

Меморіальну кімнату-музей поета-шістдесятника Василя Симоненка відкрито після реконструкції в редакції газети «Черкаський край»

Симон, як його називали друзі й колеги, приходив щодня у тодішню редакцію «Черкаської правди», її відділ листів, — нерв і барометр життя. Стіл, друкарська машинка, за якою Василь Симоненко працював, книги, зокрема, словники, зроблені поетом і журналістом фотознімки — все це тепер в експозиції кімнати-музею. Його вікно виходить на майдан, де між струнких ялин уже нинішнього року має постати пам'ятник одухотвореному навіки 28-річному поетові Василю Симоненку...

Автор монументу скульптор Анатолій Галян завершує роботу над втіленням образу Василя Симоненка, котрий, сподівається митець, буде вилито у бронзі. Звісно, щоб так і сталося, потрібні кошти.

«Голос України», як ми вже повідомляли читачів, закликав благодійників і усіх, кому не байдужа пам'ять про «провісника української революції», зробити свій внесок у втілення масштабного проекту — будівництво майдану імені Василя Симоненка і зведення пам'ятника. Про хід будови на вшанування всім миром «витязя української поезії», як називав Василя Симоненка Олесь Гончар, «Голос» повідомлятиме читачів.

Тож зведімо пам'ятник провісникові разом!

Розрахунковий рахунок 31518925800002, код 50110000, цільові фонди. Банк: управління Державного казначейства Черкаської області МФО 854018. Отримувач: відділ Державного казначейства в м. Черкаси, код 22809222. Призначення: кошти на будівництво пам'ятника Василю Симоненку.

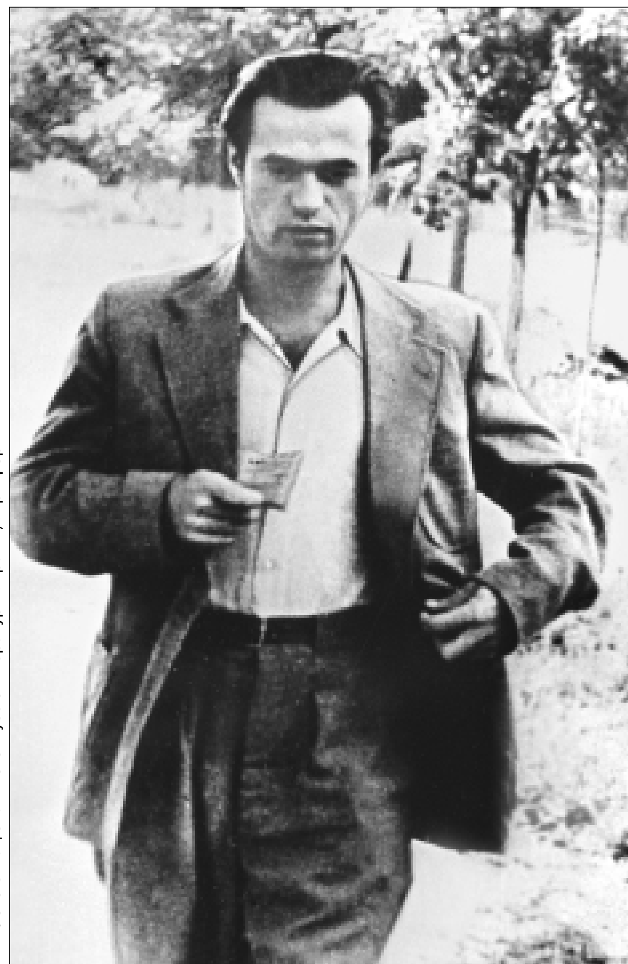

Фото з Національного музею літератури України/Укрінформ.

■ **БЛІЦОПИТУВАННЯ — ТЕРНОПІЛЬ**

Чи потрібне нам медичне страхування?

Ольга Максимів, бібліотекар:

— Так. Щоб не почувалися приниженими ні пацієнт, ні лікар.

Михайло Ваврик, підприємець:

— Мене це мало цікавить. Я спроможний оплатити лікування своєї сім'ї.

Володимир Базилевич, лікар, який уже п'ять років працює водієм у США, а нині приїхав у відпустку:

— Я не в захваті від страхової медицини. Якщо ти бідний і серйозно хворий, то страхова медицина — слабка втіха.

Григорій Костик, службовець:

— На бідній Кубі і в багатому Ізраїлі медицина державна. І яка медицина! Не думаю, що медичне страхування — панацея.

Валентина Синишин, педагог:

— Нещодавно гостювала у друзів у Росії. Там уже запроваджено медичне страхування. Знайомий лікар розповідав, що самій медицині це мало допомогло. Наживаються тільки страхові компанії.

Думкою тернопільців цікавилася Любов ЛЕВИЦЬКА.

Хто рано сіє — врожаю не втрачає

9 тисяч господарств Одеської області планують розпочати весняні польові роботи з 15 лютого.

Заступник начальника головного управління сільського господарства і продовольства Іван Панчишин вважає, що часу в селян було цілком достатньо, щоб підготувати посівний матеріал, техніку і з першими погожими днями вийти в поле.

Нинішньої весни в регіоні плановано висіяти 52 тисячі тонн насіння ярових культур на площі 190 тисяч гектарів. Ідеться про ячмінь, горох, рапс, гірчицю, кормові культури, **повідомляє наш власний кореспондент В'ячеслав ВОРОНКОВ**.

Міністр аграрної політики Олександр БАРАНІВСЬКИЙ за впровадження ввізних квот на «ніжки Буша»

Виборча епопея допомогла глибше осягнути своє власне єство, виявити глибинну ментальну сутність — національну, мовну і конфесійну єдність, несприйняття штучно нав'язуваних ліній поділу Захід—Схід, прагнення посісти гідне місце в сучасному глобалізованому світі, об яку розбилися всі цинічні політичні технології

Сучасна політична ситуація в Україні

З виступу Голови Верховної Ради України Володимира ЛИТВИНА в Асоціації з міжнародних питань (Прага, Чехія), 9 лютого 2005 року

(Початок на 1-й стор.).

Яскраві сторінки чеського суспільного життя голосно відлунювали в серцях українців, піднімаючись до рівня екзистенціальних символів. Боротьба вільнолюбних чехів під проводом Яна Гуса надихала на приклад і наслідування творця української модерної нації — геніального поета-пророка Тараса Шевченка, який присвятив Гусові поему «Єретик».

«Весна народів» 1848 року розцвіла тоді, коли жорстокий мороз російського самодержавства щойно знищив українські національно-автономістські й культурні пагони. Духовні батьки Кирило-Мефодіївського братства і проповідники конфедерації слов'янських народів — Тарас Шевченко, Пантелеймон Куліш і Микола Костомаров — понесли надто високу плату за ідейну спробу вирвати український і братні слов'янські народи з російського імперського ярма.

П'янкий аромат свободи «весни народів» пробудив українців Галичини, яка перебувала тоді одночасно з Чехією у складі Австро-Угорської імперії. Празька газета «Народні новіни», яку видавав Карел Гавлічек, першою на всю Європу у 1848 році заявила, що ніхто не здатен перекреслити існування українського народу і що справедливіше було б підтримати його пробудження, аніж засуджувати українські національні прагнення.

А вже менше ніж за століття — у 1935 році — видатний український філософ і літературознавець Дмитро Чижевський сторицею віддячив чехам за цю увагу й підтримку. Його знахідка втраченого 150 років тому рукопису головного твору чеського реформатора освіти, теолога і вченого Яна Амоса Коменського «Загальна порада про виправлення справ людських» (більш відома як «Паліндія») стала не просто архівною знахідкою століття, але й знаменувала початок нової ери в оцінці спадщини Коменського, яка зрештою й привела до справедливого визнання видатного чеського мислителя духовним батьком ООН і ЮНЕСКО. Як тут не згадати слова Тараса Шевченка: «Раз добром нагріте серце вік не прохолоне»!

В буремні 1917-20-ті роки, коли частина українських земель увійшла до складу Чеської Республіки, Прага стала Меккою для політичних вигнанців з України, бере́гинею всього українського, що змушене було полишити рідну домівку, рятуючись від нищівних переслідувань комуністичного режиму. Чільні діячі української державності: Михайло Грушевський, Дмитро Дорошенко, Олександр Шульгин, Микита Шаповал та інші, — знайшли у Празі прихильність і розуміння.

Мужній політичній позиції чеського президента Томаша Гарріга Масарика та його мудрих співвітчизників завдячуємо збереженими й розвинутими національними, мовно-культурними, освітніми традиціями. Празька сторінка української політичної історії, культури, освіти, науки і мистецтва — не просто самобутня і ваговита, вона є гордістю обох національних культур.

І сьогодні не втрачає своєї культуротворчої сили «Празька школа» — поетичний феномен української еміграції, який не має аналогів у XX столітті, оскільки найповніше віддзеркалює процеси національного становлення і ті катастрофи, що випали на долю української політичної нації. А тогочасні вищі школи, щиросердечно відкриті чеською владою для українства, — Український Вільний Університет, Українська господарська академія в Подебрадах, Український високий педагогічний інститут імені Михайла Драгоманова — стали світовим мегаполісом українського інтелектуального життя на еміграції.

З настанням короткої «празької весни» у 1968 році "завесніло" і в серцях українських шістдесятників, які палко сприйняли ідеї демократизації соціалістичного ладу, безстрашно відстоювали ідеали правозахисного руху, відроджували національні

Фото Миколая КОЗЛОВСЬКОГО

Прага. Вацлавська площа

основи рідної культури. Скрегіт гусениць радянських танків вулицями Праги гострим болем відлунював у братньому Києві.

Ці почуття — історичної вдячності та правдивої поваги один до одного — надихають нас сьогодні на усвідомлений рух у нову Європу, об'єднану віковими цивілізаційними цінностями й безпечну для всіх її громадян.

Задекларувавши ще в 90-х роках XX століття європейську стратегію розвитку, Україна нібито рухалася в європейському напрямі економічної і військово-політичної інтеграції. Позитивний досвід суспільно-політичних трансформацій, здійснюваних з кінця 80-х років сусідніми Україні Чехією та Польщею, сповнював нас вірою у можливість і навіть відносну легкість цього шляху для України. Насправді ж мав відбутися потужний струс національного організму, щоб остаточно позбутися євроінтеграційної риторики і самокритично визнати: за останні п'ять-сім років ще не досягнуто належних зрушень у напрямку відповідності економічним і політико-демократичним критеріям Європейського союзу і Ради Європи.

Цим струсом, що додав стрімкого прискорення нашим євроінтеграційним прагненням, стала «помаранчева революція» наприкінці листопада минулого року в Києві. З огляду на неоднозначність оцінок новітньої демократичної революції, яка здійснила прорив українського суспільства до нової політичної якості, змінила його стан, самооцінку і велику мірою — усталену впродовж десятиліть психологію, зупинюся докладніше на причинах її виникнення та особливостях розвитку.

Тектонічні зрушення останніх місяців, які позначені небаченим досі протистоянням і боротьбою, своїм корінням сягають значно віддаленішого часу, а не холодних листопадових днів 2004, вони привертають нашу увагу до перших років політичного і соціально-економічного розвитку України після здобуття незалежності.

Ситуація, що склалася в перші роки незалежності України, передусім у її політичному житті, була далеко не простою й неоднозначною, як це видавалося «фахівцям» у галузі «розбудови держави». Безпрецедентні за глибиною, характером і масштабами зміни відбулися мирно, без гострих громадянських конфліктів. Міцно вкорінений владний інстинкт спонукав професійних його носіїв порвати з союзним центром, піддати осуду найбільш ганебні сторінки комуністичного і радянського минулого і визнати нову Україну спадкоємицею Української Народної Республіки, прийнявши зовнішні її атрибути — музичну редакцію гімну «Ще не вмерла Україна», синьо-жовтий прапор і Тризуб. Проте за способом мислення і дій ці люди у переважній більшості навряд чи змінилися. Політична диктатура не зникла, принаймні у визначальних своїх рисах та ознаках, а перемістилася в ради як сегмент влади. Поряд з радами вже виникла і почала функціонувати президентська влада.

Нагромаджувалися нагальні проблеми, від розв'язання яких залежали життєдіяльність і майбутнє країни, а вищі владні інституції та посадові особи у форматі «президент—парламент—уряд» дедалі більше зосереджувалися на своїх внутрішніх усобицях, їхні інтереси зміщувалися у площину з'ясування стосунків: хто в державному домі головніший, чия влада вища, у кого більше прав та повноважень. Гальмувалися, ще не встигнувши як слід розгорнутися, започатковані й оприлюднені реформи, втрачалося відчуття перспективи, не реалізувалися важливі поточні завдання. У кінцевому підсумку катастрофічно погіршувалася економічна ситуація, реальною стала загроза паралічу державних органів управління.

Першим і найдошкульнішим ударом по авторитету влади в очах суспільства та довірі до неї, по надіях людей на майбутнє стала цинічно-грабіжницька сертифікатна приватизація. Вона, як і втрата людьми заощаджень, якщо не вбила, то принаймні надовго підірвала віру в демократію і справедливість. А те, що настало далі, насамперед масштабні й скандально гучні приватизаційні справи, лише підтвердило: то був не випадковий і не тимчасовий відхід від магістрального шляху розвитку держави на узбіччя, на політичні манівці. Вибудовувалася антисуспільна, недемократична модель економіки, що не несла ні багатства державі, ні благополуччя переважній частині її громадян.

І хоча ми відійшли від жебрацьких зарплат і пенсій, затримок з їх виплатою, від мільярдних заборгованостей, усе-таки відійшли не надто далеко. Багато, якщо не більшість наших співгромадян, чуючи і читаючи про справді вражаючі макроекономічні показники своєї країни, не перестають розгублено запитувати себе і владу: а де ж наслідки економічного зростання на мікрорівні, на рівні окремо взятої людини та сім'ї?

На практиці ми стали свідками формування кланово-олігархічної моделі в економіці, а система влади поступово набувала ознак авторитаризму.

Аморальна стіна відчуження, зведена владою, доповнювалася численними кланово-олігархічними бійницями, ворожими до інтересів суспільства і його конституційного права брати участь у формуванні та реалізації державної політики. Це породило своєрідну форму симбіозу громадян із державою і владою — видимість співжиття, яка впродовж років маскувалася імітацією взаємної лояльності з цілком логічними наслідками — розходженням між словом і ділом, лицемірством і фальшю, що стали неписаною нормою поведінки в усіх сферах, на всіх рівнях владних структур і тотально підірвали суспільну мораль.

То була неприпустимо висока ціна за спокій, стабільність і громадянський мир. Але під цією оболонкою дедалі більше вчувалися глухі вибухи, частішали поштовхи та зсуви. Що врешті-решт завершилося виверженням розпеченої суспільної лави, схожої на вулканічну навіть зовні, за своїми іміджевими барвами.

Детонатором цього виверження стали президентські вибори 2004 року.

Те, що протестний потенціал у суспільстві, який сягнув критичної маси ще до завершення президентства Л. Кучми, не виплеснувся назовні раніше, можна пояснити саме надіями на вибори, на те, що вони дадуть змогу мирно й у законному руслі, без застосування якихось екстраординарних засобів, змінити владу. А з нею — ситуацію та порядок у країні, які не влаштовували дедалі більше громадян, моделі її державного устрою, економічні та соціальні пріоритети.

Значущість виборів та ціна їх результатів підвищувалися й тим, що повноваження глави держави мали перейти до майбутнього переможця у тому само обсязі, в якому ними користувався попередник. Питання про конституційну реформу, що мала перерозподілити і збалансувати ці повноваження, насамперед між президентом і парламентом, а відтак легітимно, системно й усталено розосередити владу, зменшити її концентрацію в одних руках і в кінцевому підсумку примножити демократичний потенціал держави, — це питання довго залишалося відкритим і було вирішено вже перед самим фіналом виборчого процесу. Не випадково дехто вважав ставку на нинішніх виборах особливо високою.

Сплеск суспільної активності в Україні наприкінці листопада — у грудні 2004 року став не просто спонтанним викидом суспільної енергії — це було наочним проявом глибокої політичної кризи в Україні, конфлікту, закамуфльованого у процедуру президентських виборів і здетонованого безпрецедентними їх фальсифікаціями під час другого туру.

Обставини, мотиви та імпульси, що підняли сотні тисяч людей, зцементували в єдиному пориві, змусили заявити про свою волю і днями та тижнями відстоювати її в осінню та зимову негоду, свідчать про те, що це була передусім світоглядна революція. Українці позбулися ганебного почуття геополітичної невизначеності та штучно підтримуваного впродовж століть екзистенціального вакууму, водночас гостро усвідомили свою європейську ідентичність. Героїчний захист цієї ідентичності — тисячолітньої християнської традиції, яка толерувала діалог із католицьким і протестантським світом, життєздатного поліетнічного та мультикультурального українського суспільства, прагнення до самостійності й державності, глибокої європейської зорієнтованості та закоріненості нашого культурного і політичного життя, як і відстоювання людської гідності та права на вільний вибір, і визначає сутність «помаранчевої революції».

Київський Майдан Незалежності, що прикував увагу світу до України, переконливо довів правоту цих слів.

Попри якісь часткові схожості, сценарій, за яким розвивалися події в Україні, і насамперед на Майдані, не можна назвати ні сербським, ні грузинським, ані якимось іншим. Це був свій власний, український розвиток подій, котрий поєднав стихійність з організованістю та контрольованістю, що не давало виру площ перерости в агресію. Різкий моральний, політичний і соціальний протест поєд-

нався з миролюбним і яскравим дійством, традиційні форми масових акцій на зразок маніфестацій чи наметового містечка — з колоритними і зрозумілими всім символікою та стилістикою, які пом'якшували сприйняття жорсткого політичного підтексту.

Протестна нота, що домінувала в народному хорі, стала виразним сигналом про негаразди в нашому спільному домі. Причому це було проголошено не з високих трибун у порядку, скажемо так, поблажливої самокритики, а з народних осередків, які заявили про своє неприйняття такої державної влади, свою незгоду з такою її політикою і небажання жити за нав'язуваними народові такими нормами, правилами та канонами.

У цьому розумінні ці події в Україні були справжньою революцією. Круто повернувши державний та політичний корабель, вона змусила критично й вимогливо поглянути на зворотні сторони й сумнівні підтексти щойно завершеного етапу нашого суспільного життя, нашої історії — як на причини, що підняли хвилю праведного гніву.

Оцінюючи цей період, пік якого припав на кінець листопада, після другого туру голосування на виборах президента України, я сказав — і не відмовляюся від своїх слів зараз: ми були за крок від громадянської війни. Відповідальність за це лягає на тих людей і ті сили, які ще задовго до офіційного початку президентських перегонів постійно і цілеспрямовано перетворювали в конфліктне середовище всю державу, провокуючи політичні та суспільні незгоди, зіткнення гілок, органів державної влади та посадових осіб, спекулюючи на регіональних, етнічних та релігійних відмінностях, роз'ятрюючи історичні рани. Політика «поділяй і владарюй», в якій їм ввижався шлях до безстрокової присутності при державному кермі чи економічній годівниці — політика, яка ніколи не була далекоглядною, моральною і відповідальною — набувала крайніх, абсурдних форм. І залишається дякувати Богу, що ті барикади не перетворилися з символічних на цілком реальні.

У мене не було тоді і немає зараз сумнівів у тому, що від самого початку основним був розрахунок на зрив виборів з наступним пролонгуванням каденції чинного президента і збереженням статус-кво для його оточення. Інакше важко пояснити, чому за заявою глави держави про те, що чергові вибори будуть найбруднішими за всю історію незалежності України, не було вжито адекватних упереджувальних заходів, до чого його зобов'язує статус гаранта дотримання Конституції.

Цей само розрахунок проглядається за більш ніж холодною реакцією на ініціативи Верховної Ради, яка за умов, що стрімко ускладнювалися, намагалася — і, переконаний, що їй в основному вдалося — виконувати функції та призначення єдиного і найбільш легітимного на той момент органу державної влади. Створення Верховною Радою Тимчасової спеціальної комісії з питань моніторингу реалізації законодавства про вибори президента України, неодноразові заяви, звернення та листи були спрямовані на владнання проблем та конфліктів, що виникли ще до початку виборчої кампанії, та уникнення й усунення нових, які наростали в її процесі.

Усе це не було ні почуто, ні враховано. Тривали і набували масового характеру порушення виборчого законодавства, які зумовили гостру політичну кризу 2004 року.

Люди вийшли на вулиці (а це залишалося для них єдино можливою формою громадянського протесту) тому, що побачили реальну загрозу виборів без вибору, без змін, на які вони сподівалися, перспективу консервування держави і суспільства у стані, за якого про народ згадують дуже рідко і то лише як про матеріал для пропагандистських маніпуляцій та об'єкт застосування виборчих технологій.

До основних рушіїв «помаранчевої революції» слід, безумовно, віднести середній клас. Ще недавно гнаний і пригнічуваний владою в особі незліченних її реєструючих, дозвільних, контролюючих і всіляких інших органів та служб, ще не надто численний, він раптом впевнено і переконливо заявив про себе. Ця соціальна група, яка формувалася й гартувалася за несприятливих посттоталітарних умов, першою «переросла» владний режим і виставила йому свій рахунок.

В авангардній колоні виступила й політична контреліта, представники великого фінансового капіталу. Побувавши свого часу у владі, вони — і насамперед опальні олігархи — не приховували своїх настроїв та устремлінь.

На політичну арену організовано вийшла молодь, причому нині «віковий ценз» у цих учасників акцій громадянської непокори значно знизився. Молодь загострено переживала такі гримаси нашого буття, як деморалізація суспільства, подвійні стандарти, всеосяжне лицемірство, відсутність умов для реалізації життєвих проектів і породжена цим невпевненість у завтрашньому дні.

Специфічною була інформаційна компонента революційної ситуації, зміст і сутність якої визначили два основні фактори — сумнозвісні «темники» та інформаційна асиметрія.

Журналістське «повстання» проти обмеження свободи творчості було, можливо, і дещо запізнілим, але його наслідки істотно вплинули на розвиток загальносуспільних процесів, еволюцію громадської думки та на переформатування політичного спектра України.

Різновекторність, соціальна та політична строкатість учасників «помаранчевої революції» засвідчує, що це був не інспірований і профінансований кимсь підкоп під державні підвалини, а єдальний протестний порив проти остогидлої влади, застиглого і незворушного у своїй закостенілості державного істеблішменту, кланово-олігархічної заангажованості політики й економіки.

Негнучка позиція влади, її демонстративні, викличні дії або бездіяльність у кульмінаційні й найзагрозливіші моменти політичного протистояння дуже скидалися на заохочення чи й провокування вибуху насильства, що дозволило б застосувати силовий варіант розв'язання ситуації.

Сьогодні можна скільки завгодно говорити про політичний характер рішень Верховної Ради і Верховного Суду України про визнання недійсними результатів другого туру голосування і недовіру Центральній виборчій комісії. Але при цьому не слід забувати, що саме вони відкрили єдиний за даних обставин — правовий і легітимний — вихід, розрядили гранично напружену політичну атмосферу і стали тим проблиском надії, що дав змогу відступити від безодні громадянського конфлікту, зберегти державну незалежність і територіальну цілісність України.

Вистояти у складній ситуації Україні допомогли увага всього світу, участь авторитетних лідерів іноземних держав, передусім — Польщі, Чехії, Литви, які самовіддано й добросусідськи виконували місію доброї волі з врегулювання гострої кризи в українському домі. Вдячні ми і представникам впливових європейських і міжнародних організацій.

Але вирішальне слово сказав сам український народ, якому виборча епопея допомогла глибше осягнути своє власне єство, виявити глибинну ментальну сутність — національну, мовну і конфесійну єдність, неприйняття штучно нав'язуваних ліній поділу Захід—Схід, прагнення посісти гідне місце в сучасному глобалізованому світі, об яку розбилися всі цинічні політичні технології.

До ключових уроків і висновків цього періоду однозначно віднощу й реальні якісні зрушення в еволюції українського парламентаризму. Зробивши вирішальний внесок у подолання кризи та вироблення мирного алгоритму цього непростого процесу, Верховна Рада компенсувала своїми ініціативами, рішеннями і діями той вакуум влади, який виник у ході президентських перегонів в Україні, стала прискорювачем консолідації в суспільстві, дійовим інструментом спрямування його енергії та активності у конструктивне, будівниче річище.

«Незакінчена» національна революція в Україні дала потужний імпульс перетворенню етнічної нації на політичну. Тобто таку, яка має свій соціальний ресурс і політичний авангард (насамперед середній клас), прихильна до загальнолюдських цінностей, демократичних, цивілізованих норм, правил та стандартів життя і наполегливо шукає оптимальну формулу своєї національної ідеї.

Сьогодні вже можна констатувати: з грудневими подіями 2004 року в Україні остаточно відійшов в історію Радянський Союз — разом з чиїмись надіями на його реставрацію в тих чи тих формах. Без такої потужної системоутворюючої складової, як Україна, плани подібного відродження стають віднині утопією. Бо народ, держава, які чотирнадцятий рік живуть за умов незалежності, а нині стали піонерами кардинальних демократичних перетворень на пострадянському просторі, вже ніколи й нізащо не погодяться на свій попередній «союзний» статус.

У цьому — нездоланна логіка нашої новітньої історії.

Серед безлічі питань, що постали в ході революції перед Україною, ми змогли вирішити, щонайменше, три:

— відновили справедливість у встановленні результатів народного волевиявлення;

— зробили серйозну заявку на відновлення європейської ідентичності України — і не в географічному, очевидному для всіх сенсі, а у вимірі юридичному, політико-безпековому, психологічному;

— здійснили успішну спробу вийти з міжнародної «тіні» Росії і закликали її до налагодження дружніх, рівноправних відносин як двох суверенних країн, стабільність і демократичність яких важать не лише для Європи, а й для загальносвітового порядку.

Наш народ, держава витримали дуже непростий і нелегкий тест на зрілість та життєздатність. Тепер справа за тим, як буде використано нові можливості. А передусім — для того, щоб вивершити демократичну й ефективну систему влади, здатну згуртувати націю, сприяти утвердженню і зміцненню інституцій, які б акумулювали і транслювали сукупну волю народу та домагалися втілення її в життя. І, безумовно, рука в руку з цими громадянськими інституціями працювати.

За спалахом «помаранчевої революції» вже розпочинається предметна, осмислена й результативна робота, яка повинна високо тримати планку піднятих українським народом правових, політичних і моральних стандартів.

Постреволюційні кроки нової влади переконливо свідчать про реальну перспективу виконання Україною у повному обсязі зобов'язань за Угодою про партнерство та співробітництво з Європейським союзом і визнання Євросоюзом української економіки ринковою.

Якщо висловити нашу мету короткою формулою, то ми хочемо бачити Україну невід'ємною складовою єдиного євроатлантичного простору, процвітаючою демократичною державою, що живе в умовах миру, безпеки і дружби з сусідніми країнами і є впливовим регіональним актором європейської сцени.

Думаю, чеські політики та інтелектуали поділяють цей погляд, розуміють глибину проблем, з якими Україні доводиться мати справу.

Навряд чи продуктивною була б зупинка процесу розширення об'єднаної Європи на кордонах України. Це стало б великою геополітичною помилкою лідерів сучасної Європи і — одночасно — великою несправедливістю стосовно українського народу.

Нова українська влада знає, як усунути виявлені недоліки і досягти високих демократичних стандартів у нашій країні. Бо це — легітимна, професійна, патріотична і відповідальна перед своїм народом влада.

Тож сьогодні від легітимізації європейськості нашої держави, тобто від поетапного включення України в європейські інтеграційні структури, залежить, з одного боку, спроможність європейців реалізувати одвічну мрію кращих гуманістів континенту, зокрема славетного філософа І. Канта, встановити вічний мир, а з другого — остаточно подолати руйнівний для миру розкол європейців на «своїх» і «чужих».

Українська інтелектуальна і політична еліта, представники якої впродовж століть реально зміцнювали загальноєвропейський культурний і релігійний фундамент, глибоко усвідомлює величезну вагу і відповідальність узятих на себе зобов'язань. Нас не лякають труднощі на шляху до повноцінної інтеграції в сильну, розвинену і стабільну Європу. Цей шлях, успішно пройдений нашими історичними сусідами — Польщею та Чехією, як і всіма країнами, що сповідують європейські ідеї та цінності, веде до відкритості й взаємовигідного співробітництва, до утвердження власної гідності і правдивої поваги гідності інших народів, до справедливого й безпечного світоустрою у XXI столітті.

Нехай же всім, хто йде цим шляхом, щастить.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

24 листопада 2004 року. Пікети на Банковій

З позицій рівноправного діалогу

(Початок на 1-й стор.).

В. Литвин вважає, що Європа має бути стабільною і процвітаючою. А Україна, за його словами, багато зробила для того, щоб зайняти належне місце в Європі. «Ми хочемо бачити реальні кроки з боку Європейського союзу, щоб ми працювали у правильному напрямку», — сказав В. Литвин.

Водночас, зазначив він, Україна сама має зробити зустрічні кроки зі встановлення європейських стандартів життя: «Необхідно побудувати Європу в себе вдома». За словами глави українського парламенту, нова влада в Україні «отримала кредит довіри людей, який треба постійно виправдовувати». А для цього представникам влади потрібно працювати, інакше є ризик «відстати назавжди». До того ж Голова ВР висловив упевненість, що євроінтеграційний курс України буде реалізований. У свою чергу, Л. Заоралек заявив про готовність обмінятися з Україною досвідом євроінтеграції Чеської Республіки.

В. Литвин запросив Л. Заоралека відвідати Україну з офіційним візитом.

Євроінтеграційні перспективи України та міждержавну співпрацю на всіх рівнях Володимир Литвин обговорив і з Президентом Чеської Республіки Вацлавом Клаусом, який підтримав європейський вибір нашої країни. Йшлося і про спрощення візового режиму (а саме — запровадження безвізового режиму для чеських громадян, які відвідують Україну, і безоплатних віз до Чехії для українців, які видаватимуть за спрощеною процедурою) та шляхи подолання нелегальної міграції. Сторони погодилися з необхідністю розв'язання цієї проблеми на законодавчому рівні.

Відзначалася важливість парламентської складової для активізації взаємин у політичній сфері та можливості подальшого розвитку економічної співпраці.

«Ми готові до практичних кроків для прискорення цих процесів, створення умов відповідності європейським стандартам рівня життя в Україні», — додав Володимир Литвин.

Комітет ВР з питань фінансів і банківської діяльності готує до розгляду в парламенті законопроект про перепідпорядкування Міністерству фінансів державних податкової, митної і контрольно-ревізійної служб

Головне управління військових прокуратур Генеральної прокуратури України поновило слідство у справі генерала СБУ Валерія Кравченка

Фото Віктора ПОБЕДИНСЬКОГО (УНІАН).

■ ФОТОФАКТ

Президент України Віктор Ющенко зустрівся з лідером французької партії «Союз за народний рух» Ніколя Саркозі, котрий перебував в Україні з дводенним візитом.

Перша відставка

Лише п'ять днів пробув у кріслі першого керівника області новопризначений голова Хмельницької ОДА Віталій Олуйко. Для області це людина не нова. Останніми роками представляв Хмельниччину в парламенті.

Повернувшись в область на нову посаду, Віталій Олуйко одразу спробував знайти порозуміння з партіями, усвідомлюючи, що його кандидатура неоднозначно сприймається різними політичними течіями. Після зустрічі частина лідерів місцевих осередків погодилася підтримати цю кандидатуру. Але знайти порозуміння і підтримку в представників виборчих штабів Віктора Ющенка новому керівникові не вдалось. Основним аргументом останніх було те, що він під час виборчої кампанії активно підтримував провладного кандидата. Дехто висловив побоювання і стосовно того, що новий керівник може привести у владу старі кадри.

Як повідомив на прес-конференції Віталій Олуйко, після майже тригодинної розмови з керівниками штабів він так і не зміг переконати їх у тому, що саме він гідний керувати областю, а тому пообіцяв піти у відставку, якщо іншим чином спокій у краї зберегти буде неможливо.

Уже наступного дня пікетувальники висловили свої вимоги щодо відставки і в обласному центрі, й у столиці. «Спроба мирно розв'язати конфлікт не вдалася, — зауважив Віталій Миколайович. — На вулиці мені дали аркуш паперу і ручку й запропонували тут-таки написати заяву». Того самого вечора її передали Президентові.

Ірина КОЗАК.

Гуртуються німці Криму

Створено Союз німців Криму з метою «завершити формування німецької діаспори на півострові й створити умови для її життя й розвитку». До його складу ввійшли німецькі громадські організації: Земляцтво депортованих німців Криму, об'єднання німецької молоді краю «Югенд», сімферопольське міське товариство кримських німців «Відергебурт» і культурний центр «Дойчклуб».

На заключному засіданні оргкомітету з підготовки й відзначення 200-річчя поселення німців у Криму його керівник, заступник Голови Верховної Ради автономії Ільмі Умеров і голова правління Кримського республіканського фонду «Німці Криму» Іван Лейсле відзначили: торік відбулося понад 100 заходів, присвячених ювілею поселення німців на півострові, які привернули увагу громадськості до німецької меншини Криму й дали бажані результати. Зокрема, підтримано чимало проектів розвитку німецької культури у містах півострова, видається громадсько-політична газета «Фокус Німеччина — Крим», вручено повний комплект телевізійного обладнання для німецької редакції ДТРК «Крим», зареєстровано німецьку будівельну компанію — ініціатора спорудження дитбудинку в Сімферополі. Невдовзі відкриється німецький бізнес-центр, читальна зала при Кримській універсальній науковій бібліотеці ім. І. Франка, буде видано ювілейний ілюстрований альбом «Німці Криму». А завдяки проведеній туракадемії для найвідоміших фірм — туроператорів Німеччини на третину збільшиться кількість німецьких туристів, які приїдуть на відпочинок і лікування до Криму.

Віктор ХОМЕНКО.

Додатковий мільярд для захисту потерпілих від аварії на ЧАЕС

■ У КОМІТЕТАХ ВР

Комітет Верховної Ради з питань екологічної політики, природокористування та ліквідації наслідків Чорнобильської катастрофи рекомендує парламенту підтримати законопроект «Про внесення змін до Закону України «Про Державний бюджет України на 2005 рік» (щодо фінансування у сфері екології).

Питання поліпшення фінансування у сферах екології, природокористування, енергозбереження та соціального захисту громадян, які постраждали внаслідок аварії на ЧАЕС, на думку членів комітету, під час опрацювання проекту держбюджету на поточний рік залишилися неврахованими. Тому запропоновано збільшити доходну і видаткову частини бюджету на суму 1,2261 мільярда гривень.

Члени комітету переконані, що тенденцію зменшення витрат держави на подолання наслідків Чорнобильської катастрофи та для захисту потерпілих від неї громадян треба припинити. До того ж щороку зменшується фінансування заходів Загальнодержавної програми охорони та відтворення довкілля Азовського й Чорного морів тощо.

Прийняття запропонованого проекту забезпечить мінімально необхідний рівень фінансування програм і заходів у сфері екології, природокористування, енергозбереження, мінімізації наслідків аварії на ЧАЕС і посилення соціального захисту потерпілих громадян. Водночас документ передбачає підвищення статусу Державного комітету з питань подолання наслідків Чорнобильської катастрофи через визначення його головним розпорядником коштів, що виділятимуть з держбюджету.

За повідомленням інформаційного управління апарату ВР.

Заява депутатської фракції Народної аграрної партії України

Замість підтримки — дискримінація

Депутатська фракція Народної аграрної партії України не раз привертала увагу громадськості, владних структур до проблеми цінового диспаритету, як системи економічного визиску села. На жаль, якісних зрушень у напрямі подолання цієї спадщини радянських часів поки що немає. Це красномовно засвідчує й ситуація в енергозабезпеченні села.

Як відомо, постачання електроенергії агропромисловому комплексу від Єдиної енергетичної системи України здійснюють обласні енергетичні компанії, які стали власниками регіональних електромереж. Обленерго, користуючись своїм монопольним становищем, безцеремонно нав'язують сільським споживачам відверто невигідні умови своїх послуг — від необгрунтовано високих тарифів до непомірно жорстких санкцій за порушення договірних умов електропостачання.

Особливу стурбованість викликає поширення практики нічим не мотивованого заниження граничних лімітів споживання електроенергії. Перевищення їх автоматично тягне за собою жорсткі санкції. Крім того, за несвоєчасне проведення розрахунків селяни мусять платити штрафи у п'ятикратному розмірі заборгованих сум.

Великої шкоди економіці сільськогосподарських підприємств було завдано три роки тому, коли Національна комісія з регулювання електроенергетики України скасувала пільгові тарифи на електроенергію для підприємств АПК. З того часу ціни зросли майже вдвічі. Сьогодні, наприклад, селянам продають електроенергію за ціною, яка на 40—60 відсотків є вищою, ніж для промислових споживачів, хоча ще п'ять років тому тарифи для споживачів 1 і 2 класу були практично однакові.

Істотна різниця тарифів на електроенергію спостерігається і на рівні областей. Скажімо, якщо у Вінниці промислові підприємства платять по 16,6 копійки за кіловат, то селяни — 26,24 копійки. У Кіровограді: 17,4 — промисловість, 27,7 — село. Тернопіль: 17,2 — промислові споживачі, 26,3 — аграрії.

Водночас самі постачальники купують цю електроенергію на оптовому ринку за однаковою ціною. У січні 2005 року вона становила 16,3 копійки за кіловат. Усе, що зверху, — це вартість послуг з доставки. Однак споживачі другого класу, тобто селяни, крім вартості послуг, не знати з якого дива, повинні ще й відшкодовувати всі технологічні втрати електроенергії у мережах, зокрема й крадіжки. А втрачається і розкрадається у мережах чимало — від 15 до 30 відсотків загального обсягу поставок електроенергії.

Дивно, але все це робиться з благословення НКРЕ, яка затверджує тарифи і повинна суворо контролювати їхню структуру.

За такої політики селяни приречені бути вічними боржниками енергетиків. Нині цей борг, з врахуванням штрафних санкцій, сягнув майже 700 мільйонів гривень. Це ставить село на коліна. Адже питома вага електроенергії у структурі собівартості сільгосппродукції є досить великою.

З метою врегулювання названих вище проблем та захисту сільськогосподарських товаровиробників від свавілля постачальників електроенергії народні депутати — члени фракції Народної аграрної партії Катерина Ващук та Анатолій Гіршфельд ще в 2003 році внесли на розгляд Верховної Ради України два законопроекти, які передбачають зміни чинних законів у частині оптимізації тарифів на електроенергію та скасування штрафних санкцій. За наполяганням фракції ці законопроекти включені до порядку денного сьомої сесії. Ми домагатимемося невідкладного їх розгляду.

Водночас депутатська фракція Народної аграрної партії України звертається до новоствореного Кабінету Міністрів України з наполегливим проханням втрутитися у ситуацію з енергозабезпеченням АПК і покласти край політиці економічної дискримінації села. Держава мусить повернутися обличчям до свого годувальника.

Катерина ВАЩУК, уповноважений представник фракції.

■ У ДЕПУТАТСЬКИХ ФРАКЦІЯХ І ГРУПАХ

Потрібно реформувати, але не наламати дров

Депутатська група «Демократична Україна» застерігає від поквапних рішень під час реформування органів державної виконавчої влади.

Лідер «Демократичної України» Ігор Шаров заявив, що непродумане й поспішне реформаторство, навіть якщо воно має найшляхетнішу мету, може обернутися виникненням гострих проблем. Йдеться про наміри нової влади змінити функції певних державних органів, а також скоротити 42 державні комітети із 62. Зокрема, може бути ліквідовано Держкомітет з питань релігій.

«Небезпека полягає в тому, що в разі помилкових рішень на відновлення нормального функціонування державного апарату може знадобитися тривалий час», — вважає І. Шаров. Водночас парламентарій переконаний, що треба «скорочувати роздуті штати державних відомств» і завдяки цьому скороченню можна знайти «додаткові ресурси для підвищення зарплат державним службовцям, низький рівень яких нині є найголовнішою передумовою для корупції».

Вл. інф.

Фото Володимира ГУБАНОВА (УНІАН).

■ ФОТОФАКТ

Новий голова Севастопольської міської державної адміністрації Сергій Іванов (праворуч) і голова Севастопольської міськради Валентин Борисов на 16-й сесії міськради обговорюють проблему забезпечення севастопольців теплом.

У Севастополі на знак протесту проти недопоставок місту теплоносіїв голодують десять депутатів міської ради

Судова гілка влади потребує реформи

На цьому наголосив Президент України Віктор Ющенко під час зустрічі з головами Конституційного Суду — Миколою Селівоном, Верховного Суду — Василем Маляренком і Вищого господарського суду — Дмитром Притикою. «Ми маємо повернути все, що було втрачено за останні роки. Це — незалежність судової гілки влади, статус, повагу, законність», — сказав В. Ющенко.

У необхідності реформи Президента переконав візит до Коростенської виправної колонії (Житомирська область). Як зазначив М. Селівон, нині, насамперед, потрібно переглянути міри покарань, передбачені Кримінальним кодексом. Покарання має бути адекватним злочину, — переконаний він. Обговорювалися й інші проблеми, що потребують першочергової підтримки держави, зокрема проблема захворювань на туберкульоз, — **передає УНІАН.**

Зустріч Президента з представниками судової гілки влади на початку своєї діяльності судді назвали добрим знаком. Цим, на їх думку, глава держави продемонстрував, що усвідомлює важливу роль, яку відіграє незалежний суд у житті країни.

Рік минув. Підірваний суд адреси не змінив

■ ДО УВАГИ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Колектив Дарницького районного суду Києва звернувся до Президента України Віктора Ющенка по допомогу у зв'язку з подіями, які відбулися 9 лютого 2004 року.

Нагадаємо: тоді внаслідок вибуху в приміщенні суду 14 громадян отримали тілесні ушкодження. Саме приміщення суду було приведене в аварійний стан. За рік, що минув з часу вибуху, Дарницький районний суд Києва не забезпечений належним для провадження правосуддя приміщенням. А умови, в яких доводиться працювати, навіть людськими назвати не можна, стверджують судді, котрі сьогодні провадять правосуддя в різних приміщеннях Києва, навіть у ЖЕКу №224. Кримінальні справи, підсудні в яких перебувають під вартою, судді розглядають у приміщенні Дніпровського суду столиці. Однак для поїздки в це приміщення суддям не виділяють ані коштів, ані транспорту. Фактично суддя з матеріалами кримінальної справи в руках змушений їхати громадським транспортом, щоб розглянути кримінальну справу.

Всі згадані незручності позначаються на оперативності розгляду справ, зберіганні їх матеріалів і викликають справедливе обурення громадян, які змушені їздити по району, шукаючи приміщення, де працює суддя. Ці обставини також унеможливлюють забезпечення належного захисту конституційних прав та інтересів громадян, що є одним із пріоритетних напрямів діяльності держави.

Звернення суддів до колишнього Президента України Л. Кучми, інших високопосадовців позитивних результатів не дали. «Ми ще віримо, — зазначають судді у зверненні, — в те, що влада забезпечить Дарницький районний суд приміщенням. Адже працювати та вирішувати долі сотень тисяч людей, які проживають у Дарницькому районі Києва, потрібно вже сьогодні, тим більше, що в нашому районі багато новобудов, кількість населення збільшується з кожним днем».

■ ФОТОФАКТ

Позавчора кількасот військовослужбовців запасу та у відставці пікетували будинок Верховного Суду України, вимагаючи переглянути та врегулювати їхнє пенсійне забезпечення.

Фото агентства «Прес-КІТ».

Чистка у міліцейських лавах

Міністр внутрішніх справ України Юрій Луценко звільнив із займаних посад заступника міністра — командувача внутрішніх військ МВС України Сергія Попкова та начальника Департаменту Державтоінспекції Геннадія Георгієнка, повідомили у Департаменті зв'язків із громадськістю МВС України.

Генерал-лейтенант С. Попков працював начальником Головного управління — командувачем внутрішніх військ МВС України з 4 грудня 2001 року, а у листопаді 2004 року його було призначено заступником міністра — командувачем внутрішніх військ. Генерал-майор Г. Георгієнко очолював ДДАІ з березня 2004 року.

Глибоко сумуємо з приводу непоправної втрати, якої зазнала вітчизняна культура, — смерті на 62-му році життя після тривалої і важкої хвороби видатної української співачки, Героя України, народної артистки України

Раїси Опанасівни КИРИЧЕНКО

та висловлюємо щире співчуття рідним і близьким покійної.

Голова Верховної Ради України
Володимир ЛИТВИН.
Перший заступник Голови Верховної Ради України
Адам МАРТИНЮК.
Заступник Голови Верховної Ради України
Олександр ЗІНЧЕНКО.
Керівник Апарату Верховної Ради України
Валентин ЗАЙЧУК.

* * *

Передчасно пішла з життя Раїса Кириченко. Трагічна звістка про смерть істинно народної співачки приголомшила кожного нашого співвітчизника, бо її чарівний голос звучав у кожній оселі, в кожному серці. А пісні у виконанні Раїси Кириченко знали й любили представники усіх поколінь.

Яскравий талант співачки, глибоке національне забарвлення, красивий, ніжний і крилатий голос огранювали природжений артистизм і шляхетна простота, з якою вона завжди трималася на сцені. У творчому доробку видатної співачки — десятки чудових концертних програм. Усі ми глибоко сумуємо у зв'язку з кончиною берегині української пісні. Наш народ втратив ще один самобутній і неповторний талант, велику трудівницю на ниві української духовності.

Раїса Кириченко відійшла у зоряну вічність, але залишиться з нами світла пам'ять про неї, звучатиме у душах і серцях її неповторний голос.

Народні депутати — члени Комітету з питань культури і духовності.

* * *

За межу вічності пішла від нас берегиня української народної пісні, Герой України Раїса Опанасівна Кириченко. Ця гірка звістка вразила болем серця мільйонів і мільйонів наших співвітчизників, які любили її неперевершений голос, черпали наснагу в талановитому співі воістину народної артистки.

Розділяємо цей біль і з глибоким сумом схиляємо свої голови перед світлою пам'яттю хліборобської дочки з Полтавщини, нашої соратниці — члена народної аграрної партії України, справжньої Козачки, яка своєю подвижницькою сценічною діяльністю вела усіх сущих в Україні і в світі до світлих джерел національної пісенної традиції і культури.

Наші щирі співчуття родині, близьким і друзям народної артистки України Раїси Кириченко.

Депутатська фракція Народної аграрної партії України у Верховній Раді України.

* * *

Сумує «Голос України»

З Раїсою Кириченко особливо поріднилася й поєдналася наша редакція останніми роками. Під час творчого звіту майстрів мистецтв та самодіяльних колективів Полтавської області, присвяченого 10-й річниці незалежності України, редакційне журі одностайно назвало її дипломантом нашого редакційного конкурсу. А потім у нас були з нею незабутні зустрічі.

Колектив редакції разом з усім українським народом сумує з приводу цієї тяжкої втрати. Але ми віримо: Раїса Кириченко вічно житиме в серцях, у пам'яті кожного з нас.

Колектив редакції «Голосу України».

Гільйотина над розслідуванням «справи Гонгадзе»?

Похвальне рішення ухвалила колегія ГПУ: підвищити статус прокуратур АРК та Донецької області. Як повідомила прес-служба відомства, у зв'язку з таким рішенням «прокурорам названих регіонів надані процесуальні повноваження заступників Генерального прокурора».

Все було б нічого — на рівні внутрішніх справ вулиці Різницької, однак за іншою новиною від прес-служби прокурором Донецької області призначено давнього знайомця — Олексія Баганця. Того самого куратора «справи Гонгадзе» в часи Потебенька, що годував нас «байками» про успішне розслідування «таємниць слідства», перебравши «лаври» незабутнього діда Панаса. І ось цей куратор ганьби у прокурорській обгортці знов повертається в крісло заступника. Очевидно, це і є нові методи діяльності «органів», про які запевняв Святослав Піскун? І, напевно, свідчення, що «оновлена» ГПУ «рватиме землю з-під копит», аби «таємниці слідства» нарешті лягли в основу судового вироку?

Втім, на тлі деяких заяв самого Піскуна кар'єрний злет пана Баганця справді видається дрібнотою. Як пам'ятаємо, Президент Віктор Ющенко запевнив ПАРЄ, що у справі Гонгадзе нарешті буде поставлено крапку. Через два місяці її передадуть до суду, і «це буде публічний процес». Такі обіцянки у Страсбурзі наш Президент роздавав не тому, що дуже хотів сподобатися Раді Європи: твердячи про близьку перспективу розслідування, він посилався на розмову з Генпрокурором. І той його компетентно запевнив: до суду вже направлено дві справи стосовно «справи Гонгадзе». Одна з них стосується генерала Пукача.

Пізніше з'ясувалося, що хтось перебільшив успіхи. Чи то Ющенко у Страсбурзі, чи то Піскун у рідному Києві. Бо, як випливає з повідомлення все тієї ж прес-служби, до суду передали не кримінальну справу, а «подання» про зміну запобіжного заходу: екс-«наружника»-втікача ГПУ мріє побачити під вартою, бо підпискою про невиїзд він розпорядився дещо оригінальним чином. Погодьтеся, є процесуальна різниця між двома приводами «потривожити» суд...

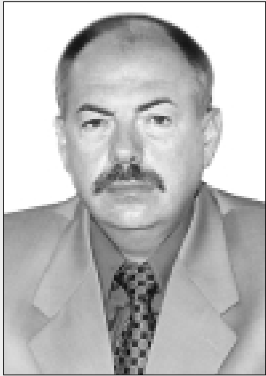
А щоб Президент більше «не гнав коней» з «крапкою» в історії зникнення і смерті журналіста, Генпрокурор «показав гострі зуби»: в інтерв'ю «ДТ» він побажав Віктору Ющенкові не застосовувати для політичної розправи над Генпрокурором «гільйотину» — «справу Гонгадзе». Бо робота «повинна оцінюватися в комплексі, а не за однією справою...» І взагалі, «Президенту слід дуже обережно говорити про такі речі, як терміни ведення слідства».

Звичайно, на відміну від колишнього суперника, Віктор Ющенко — не «проффесор права», міг і помилитися в тонкощах юриспруденції. Але й пан Піскун, схоже, «плаває» на мілкому — навіть в інтерв'ю «ДТ» стверджує: «І я сказав Президенту, що ми направили до суду кримінальну справу... для того, щоб одержати санкцію на арешт і розшук цієї людини»(!). Напевно, першокурсники юрфаків довго потішалися над правовою еквілібристикою Генпрокурора...

Нині Святослав Михайлович завзято шукає сліди діоксину. Можливо, знайде і навіть вкладеться у терміни. Але, напевно, Президентові слід дуже обережно ставитися до «успіхів» Генпрокурора. Тим паче не оцінювати їх «за однією справою».

Людмила КОХАНЕЦЬ.

■ ЦИТАТА ДНЯ

Президент України Віктор Ющенко був навмисне отруєний — можливо, за участі влади — під час обіду у вересні. Немає сумніву, що це був спланований акт, у який могли бути втягнуті кілька людей з уряду. Про це газеті Der Standard повідомив Генпрокурор Святослав Піскун, перебуваючи у Відні у зв'язку з розслідуванням отруєння В. Ющенка діоксином.

■ У НОМЕР

Русанівці проти розважального центру

Київ. Щойно вщухли пристрасті навколо київських земель у Пущі-Водиці, як спалахнув новий скандал на столичному Русанівському житловому масиві, який почали інтенсивно розбудовувати. Лише завдяки активному втручанню громадськості тут припинили зводити на місці парку, розташованого на березі протоки, розважального центру. Кажуть, що нібито є готовий проект комплексу, котрий складатиметься з трьох 36-поверхових веж, а на додачу ще й хочуть приватизувати пляж навколо нього. Нагадаємо, що на масиві уже збудовано 23-поверховий будинок, який порушує цілісність мікрорайону. Тож громадськість б'є на сполох. Виборці зобов'язали своїх депутатів внести відповідну резолюцію до Київради. Подальші події залежатимуть від дій міської ради, відповідних комітетів Верховної Ради і мешканців мікрорайону. А вони сказали забудові «ні!».

Влас. інф.

На допомогу прийдуть сябри

Одеса. Нинішнього року вперше до перевезень вантажів з портів Одеської області залучатимуть судна вантажного флоту Республіки Білорусь.

У зв'язку зі збільшенням обсягів вантажопереробки в портах України, і насамперед в Ізмаїлі, не вистачає суден. За оцінками українських фахівців, сьогодні на Дунаї практично відсутній вільний судновий тоннаж.

Орієнтовний термін початку україно-білоруського транспортного співробітництва — початок навігації на Дунаї. Основні маршрути, на яких використовуватимуть білоруський вантажний флот, — Болгарія і Румунія.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

НОВИНИ

П'ЯТНИЦЯ, 11 ЛЮТОГО 2005 ■ № 26 (3526)

На Херсонщині жінка здала в металобрухт вісім чавунних секцій огорожі меморіалу воїнам минулої війни

Кондоліза Райс: «Ми збираємося робити практичні кроки, підтримувати українську демократію і шлях України назустріч Європі»

■ ВИБОРИ

У ректори — з другої спроби

Івано-Франківськ. Ректором Прикарпатського національного університету ім. В. Стефаника на конференції трудового колективу обрано доктора фізико-математичних наук, професора, лауреата Державної премії в галузі науки і техніки Богдана Остафійчука **(на знімку),** який працював тут проректором з наукової роботи. Нову посаду він виборов у суперництві із сімома претендентами. До того ж досить переконливо: за Богдана Остафійчука проголосувало дві третини делегатів. Цікаво, що це вже друга спроба Богдана Костянтиновича посісти ректорське крісло. Перша була у серпні, коли на виборах ректора він єдиний наважився скласти конкуренцію беззмінному з 1986 року керівникові цього навчального закладу академікові Віталію Кононенку. Тоді з невеликим відривом переміг Віталій Іванович. Але незабаром обставини склалися так, що Віталій Кононенко змушений був подати у відставку. Посаду ректора знову виставили на конкурс.

Дарина НАЗАРЧУК.

■ У НОМЕР

На дно ідуть разом із боргами

Донецьк. Сума заборгованості із зарплати в області становить 325 мільйонів гривень. Серед найбільших боржників — підприємства вугільної галузі, які винні своїм працівникам понад 100 мільйонів гривень, та підприємства-банкрути, котрі мають борг майже в 170 мільйонів гривень. За словами заступника голови обласної держадміністрації Володимира Ішкова, торік в області погашено боргів (переважно шахтарських) майже на 300 мільйонів. Однак роботу ще не завершено. Заборгованість перед працівниками мають 82 підприємства вугільної галузі. До того ж деякі з них торік разом із виплатою минулих боргів примудрилися наростити нові. Проблема в тому, що існує індексація поточної зарплати, і цю суму — 65 мільйонів гривень — не закладено до бюджету, її мають відшкодовувати самі підприємства.

Непокоїть обласну владу і стан виплати боргів із зарплати на підприємствах-банкрутах та в комунальній сфері. В стадії банкрутства перебувають 623 підприємства регіону. З них, за словами В. Ішкова, лише 90 можуть реально погасити борг, у решти — перспективи не такі райдужні.

Ліна КУЩ.

Чисті харчі: корисно і вигідно

Вінницька область. Реалізацію проекту «Еколан України» розпочали у господарствах центральних і західних областей науковці двох навчальних закладів — Іллінецького коледжу Вінницького аграрного університету та Бернської спеціалізованої школи Швейцарського сільськогосподарського університету.

Передбачено розширити площі для вирощування екологічно чистої продукції, на яку дедалі зростає попит у світі. Є намір за рахунок отриманих прибутків насамперед поліпшити сімейний бюджет тих, кого залучатимуть до відповідних робіт. Автори проекту вважають: як тільки селяни відчують, що їх працю належно оцінено, вони знову повернуться до землі. На жаль, нинішня ситуація спонукає сільських трудівників шукати заробітку в місті.

Озимі врятував сніг?

Посіви озимих на Вінниччині не пошкоджено морозами. Їх вибіркове обстеження завершено у господарствах усіх трьох кліматичних зон області.

На думку фахівців, сніг випав дуже вчасно. Товщина його покрову (від 20 до 28 сантиметрів) цілком достатня, щоб «зігріти» посіви під час холодних днів з температурою до мінус 30 градусів (у першій декаді лютого синоптики фіксували на Вінниччині мінус 20—25 градусів). Голі поля не витримали б таких морозів.

Для сівби ярих, які планують розмістити на площі 550 тисяч гектарів, господарства повністю забезпечені насінням. Мають також необхідну кількість посівного матеріалу цукрових буряків і кукурудзи. А ось насінням соняшнику і сої запаслися не всі. За рекомендаціями практиків і науковців Вінницького аграрного університету перевагу під час весняної сівби віддадуть сортам вінницької і одеської селекцій, які торік забезпечили хліборобам області додатково 700 тисяч тонн зерна із загальної кількості 2,1 мільйона тонн, **повідомляє наш власний кореспондент Віктор СКРИПНИК.**

Відкрите міністерство поза політикою

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

■ ПРЕДСТАВЛЕННЯ

Представляючи керівному складу Міністерства з питань надзвичайних ситуацій нового міністра Давида Жванію, Анатолій Кінах висловив побажання максимально використати набутий позитивний досвід, забезпечити спадкоємність і подальший ефективний розвиток галузі. Безпека життя людей не менш важлива, ніж розв'язання складних економічних завдань, наголосив перший віце-прем'єр-міністр.

Давид Жванія **(на знімку ліворуч)**, у свою чергу, пообіцяв рішуче забороняти міністерству займатися політикою, бути відкритим для громадськості, говорити людям лише правду й усі сили докласти для підняття рівня послуг. І водночас закинув: за 20 років мало що зроблено для подолання наслідків Чорнобильської катастрофи, а дехто на людському горі побудував власний бізнес. Цьому треба покласти край.

Яків ГАЛЬЧЕНКО.

■ ВІСТІ З ЧЕРКАЩИНИ

Спеціалізація по-європейськи

На основі Черкаського професійного ліцею (колишнє ПТУ-17) відкрито регіональний навчально-практичний центр інноваційних технологій «Хенкель Баутехнік (Україна)». Новостворений заклад налагоджуватиме ділові контакти з провідними будівельними організаціями, впроваджуватиме інноваційні технології, готуватиме будівельників європейського рівня.

Це вже дванадцятий центр, заснований одноіменною потужною будівельною організацією протягом останніх восьми років в Україні.

Дружба не знає кордонів

Десятиріччя тісного спілкування відзначили колектив Канівської школи-інтернату та громадське об'єднання «Сім'ї допомагають сім'ям» з німецького міста Швальмталь. З цієї нагоди закордонні друзі подарували своїм підопічним не лише спортивний інвентар, приладдя для класів, а й пасажирський мікроавтобус «Газель». До слова, це не перший транспортний засіб, що придбали для сиротинця громадяни Швальмталя. За традицією кожен старшокласник інтернату проводить канікули у родинах німецьких благодійників.

Зростають довіра і вклади

На початок 2005-го заощадження черкащан у комерційних банках області становило 864,5 мільйона гривень. Це майже на 160 мільйонів більше, ніж у січні минулого року. Мабуть, стабілізація політичного життя сприяє зростанню довіри населення до банківських установ. Після різдвяних свят вкладники внесли на депозити ще понад 20,5 мільйона гривень.

Лідія ТИТАРЕНКО.

Спи, приманко, засни — світять тобі жебрацькі вогні

Кому з нас не доводилося бачити молодих жінок, які жебрають зі сплячими немовлятами на руках? Голова підкомітету з питань охорони материнства та дитинства Комітету Верховної Ради України з питань охорони здоров'я, материнства та дитинства Лілія Григорович стверджує, що зазвичай сплять ці діти не природним сном, а перебувають під дією певних речовин — так з ними менше проблем у процесі заробляння грошей. Дитяча лікарка за освітою, народний депутат зробила такий висновок, уважно спостерігаючи за жебраками.

Ці проблеми обговорювали на засіданні прес-клубу «Ринкові реформи» на тему «Діти напрокат або особливості «жебрацького» бізнесу». Президент Міжнародної благодійної фундації «Отчий дім» Роман Корнійко стверджує, що цей бізнес функціонує за класичним законом попиту та пропозиції.

На його думку, даючи милостиню, ми створюємо попит і в такий спосіб стимулюємо подальший розвиток професійного жебрацтва, за яким стоїть жорстоке поводження з дітьми. Пан Роман також розповів, що зараз дітей для таких потреб переважно не крадуть, а... купують. Адже вкрадену дитину шукатимуть, а куплену в «батьків» за кілька пляшок горілки — ні.

Тож Роман Корнійко радить в жодному разі не давати милостиню. Звісно, якби була впевненість, що пересічний українець, у разі хвороби, втрати годувальника, стихійного лиха, втрати місця роботи, може стовідсотково розраховувати на дієву підтримку держави, такою порадою можна було б і скористатися. Утім, де гарантія, що перед вами справді не знедолена людина (адже, мабуть, все-таки не всі жебраки — заробітчани, когось на цей шлях привела життєва драма)?

Попри сказане всіма доповідачами, керівник Національного прес-клубу реформ Сергій Губін, закриваючи захід, сказав:

— Ми сьогодні не розкрили проблему, а тільки доторкнулися до неї, та й то — легенько-легенько.

Вочевидь, «взяти за горло» жебрацький бізнес — зокрема із залученням дітей — наразі ще не вдалося...

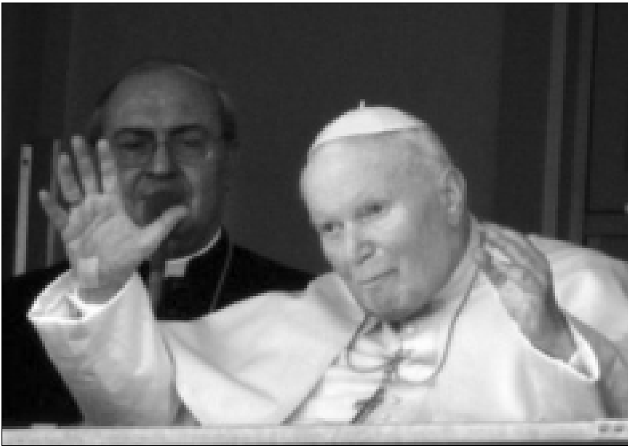
Сергій ХОМІНСЬКИЙ.
Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Намагалися продати дитину з притулку

Директор обласного притулку для неповнолітніх звільнилася з посади, яку обіймала, після того, як одного із співробітників притулку правоохоронці звинуватили у спробі продати 15-літнього підлітка за 300 гривень. Міліціонери кажуть, що відповідальність повинен нести черговий по режиму. Зараз він у слідчому ізоляторі. Саме його обвинувачують правоохоронці у спробі продати дитину. За твердженням слідства, ціна, яку він призначив російському громадянинові, котрий виявив готовність купити хлопчика, — 300 гривень. Міліція втрутилася, коли покупець передавав гроші підозрюваному. Цікаво, що у самого обвинувачуваного троє дітей. Молодший донці приблизно півроку. Не менш цікаво і те, що про три судимості колишнього співробітника адміністрація притулку довідалася тільки після НП, **повідомляє наш харківський кореспондент Микола КОСИЙ.**

Папа хворий

Уже другий тиждень Папа Римський Іван Павло II перебуває в столичній клініці «Джемеллі». Він скасував свою зустріч з держсекретарем США Кондолізою Райс і не буде присутній на важливих месах і церемоніях, покладених на нього протоколом. У неділю Папа насилу зробив вітальний жест з лікарняного вікна і, звертаючись до юрби, що зібралася, вимовив кілька ледь чутних фраз. Злі язики подейкують, що це було не пряме його звертання до віруючих, а лише запис.

Фото АП.

Оточення Івана Павла II запевняє, що стан його здоров'я поліпшується. Він навіть читає газети, жартома кажучи: «Щоб дізнаватися правду про своє здоров'я». Але якщо вірити добре обізнаному католицькому журналові «Всередині Ватикану», Іван Павло II був на волосинку від смерті. «Ми ледь устигли, — цитує видання одного з лікарів Папи. — Якби його привезли на 10 хвилин пізніше, він міг би залишити нас». По Риму знов поповзли чутки про «неминучу» відставку понтифіка, пов'язану з прогресуючою хворобою Паркінсона й іншими тяжкими недугами.

Держсекретар Ватикану Анджело Содано в інтерв'ю журналістам заявив, що відставка — це справа його совісті. «Ми повинні йому цілком довіряти. Він знає сам, що йому робити. Папа Пій IX був главою римської католицької церкви 32 роки, і ми бажаємо, щоб папа Іван Павло II перевершив цей термін». Потім, правда, Содано дещо несподівано додав: «Папа може керувати церковним кораблем різними способами». Йому, мовляв, необов'язково при цьому говорити вголос. Це дало привід кільком італійським газетам обговорювати версію, що Іван Павло II незабаром може стати «німим» через свою недугу.

«Хвороба Паркінсона не піддається лікуванню, — нагадав професор Коррадо Манні, один з палатних лікарів Папи. — У кращому разі, можна сповільнити її розвиток, але це пов'язано з різними ризиками, і в цьому ми тільки що знов переконалися».

Місцеві аналітики твердять, що наступним Папою має бути неодмінно представник Латинської Америки, де тепер проживає більшість католиків нашої планети. Але італійці сповнені рішучості повернути собі католицький престол. У той же час усі віруючі католики хотіли б бачити на чолі Ватикану харизматичного Папу, який, не знаючи втоми, несе віруючим Боже слово.

Віктор ТИМОШЕНКО.

Рим.

Дмитро Рогозін ляже під колеса автомобіля,

якщо до Москви приїде президент Латвії

Міністерство закордонних справ Росії різко засудило зміст нової книги «Історія Латвії. XX століття», яка нещодавно з'явилася в Ризі. У Держдумі Росії обговорюють питання про відкликання запрошення президентові Латвії на святкування 60-річчя Перемоги у Великій Вітчизняній війні. За провину їй ставлять не так патронат над новою книжкою з історії, як декларацію, в котрій період 1940—1991 рр. названо періодом двох окупацій.

У заяві парламентського комітету з міжнародних справ йдеться: «Відносини між РФ і Латвійською республікою дедалі погіршуються, і в основі цього лежить нерозв'язаність таких проблем, як масове безгромадянство нацменшин Латвії, обмеження прав російськомовного населення на освіту й участь у виборах, потурання влади спробам героїзації нацизму». Відомий політик Дмитро Рогозін пообіцяв, що коли президент Латвії все-таки приїде до Москви, він ляже під колеса її автомобіля, щоб не пустити на Красну площу.

Поява цієї книжки була неоднозначно сприйнята й у самій Латвії. Днями перед вікнами Ризького замку, де розташовані робочі приміщення глави Латвійської Республіки, цю книгу було спалено групою націонал-більшовиків.

Наукова праця групи істориків, створена за ініціативою Вайри Віке-Фрейберги, стала каменем спотикання одразу після її презентації президентом. Багатьох мешканців Латвії та іноземних дипломатів обурили, наприклад, слова, що фашистський концтабір Саласпілс, у якому загинула сотня тисяч в'язнів, насправді був «виховально-трудовим табором». Як пояснили автори, це формулювання вони взяли з німецьких джерел.

Заступник голови одного з комітетів Держдуми Росії Володимир Чуров заявив: «Висловлені в книзі оцінки мають вочевидь політичний характер. Немає, приміром, жодного слова про звірства, які чинили латиські есесівці у Псковській області, Білорусії, під Ленінградом. Очевидний також намір применшити внесок росіян та євреїв у розвиток економіки і культури тієї країни, яка складалася на території Латвії у XX столітті».

Володимир СТРОЙ.

Рига.

Маленький завод у Східній Європі

Саме так охарактеризував один із високопосадовців російського міністерства закордонних справ конференцію, організовану Інститутом Схід—Захід «Україна, Європейський союз, Росія: виклики і можливості для нових відносин», яка вже другий день проходить у Києві. Щоб узяти участь у дебатах, до столиці приїхали впливові дипломати та бізнесмени з усього світу. Серед них, зокрема, колишній президент Фінляндії Марті Ахтісаарі, посол Росії в Україні Віктор Черномирдін, посол США в Україні Джон Гербст, державний секретар міністерства закордонних справ Словаччини Йозеф Береній.

Відкрив конференцію міністр закордонних справ України Борис Тарасюк. «Часто кажуть: якщо Україна інтегрується з Європою, то вона відходить від Росії. Це неправильно. У цьому питанні не може бути «або—або». Ми проводитимемо політику інтеграції з Європою і втілюватимемо політику стратегічного партнерства з Росією», — заявив міністр. Він також зазначив, що трикутник Україна—Росія—ЄС відтепер буде рівностороннім. «Без санітарних зон, червоних ліній поділу та сфер впливу».

Особливу увагу учасники конференції обіцяють приділити розгляду питань економічного співробітництва, особливо в галузі інвестицій. Їх захист — одна з найважливіших проблем вітчизняної економіки. Останнім часом іноземні інвестори через високий рівень корупції практично не вкладали кошти в нашу економіку. Тому одним із пріоритетів нової влади, який підтвердили присутні на конференції урядовці, стане створення прозорої системи діяльності бізнесу. Як відзначив віце-президент Київського банківського союзу Борис Соболєв, час переходити від політичної демократії до економічної.

Тетяна ПАСОВА.

По саперну науку до Кам'янця

Хмельницька область. 50 курсантів з Ісламської Республіки Іран з'являться незабаром у центрі розмінування військово-інженерного інституту Подільського державного аграрно-технічного університету, що в Кам'янці-Подільському. Сюди на навчання прибуде півтори сотні курсантів, які опановуватимуть науку знешкодження вибухових пристроїв, ази саперної справи. Таких домовленостей досягнуто під час візиту делегації зі східної держави в супроводі представників «Укроборонсервісу».

Вищезгаданий вуз став популярним серед закордонних військовиків, особливо після оцінки фахівців Міжнародного центру розмінування (Женева), які також заявили про наміри обмінюватися навчальними групами з кам'янчанами і рекомендували військовим відомствам наслідувати їх приклад.

Віра ШПИЛЬОВА.

Крах мрії про світ без кордонів

Скандал з приводу надання віз посольством Німеччини в Україні за фальшивими запрошеннями тривав упродовж чотирьох років. За цей час громадянам України видано близько одного мільйона дозволів на в'їзд до Німеччини. У ФРН відбулося кілька судів, які дійшли висновку, що одержати їх було нескладно: спритні ділки зробили це своїм бізнесом. Коли в німецьких судах почали розглядати справи про доправлення українських нелегалів і повій у країну, на вимогу опозиції — християнських демократів — у Бундестазі було створено парламентську комісію. Опозиція звинувачує правлячу коаліцію в пособництві торгівлі людьми. Часопис «Шпігель» присвятив цій темі значну частину своєї площі.

Як вважають фахівці, проникнення такої великої кількості нелегалів до країни стало можливим завдяки лазівці в законодавстві, так званій постанові Фольмера — за іменем її автора — одного з керівників німецького МЗС. Воно, захищаючи свободу пересування, спростило процедуру надання віз: якщо співробітник консульського відділу за межами Німеччини навіть не був певен у щирих намірах заявника, то, однак, вирішував питання на його користь.

«Шпігель» використав стару журналістську традицію: журналісти провели ґрунтовне розслідування щодо масового надання віз німецьким посольством в Україні. Головним персонажем скандального дослідження, викладеного на десяти сторінках, стало навіть не німецьке посольство в Україні. Воно, скоріше, має вигляд такої собі безпомічної жертви і характеризується «одним з найскладніших робочих місць у світі». Не маючи права на самостійні рішення, ця дипломатична установа була зобов'язана чітко виконувати постанови МЗС, серед яких і постанова Фольмера. Згідно з нею перевірка необхідних документів для в'їзду до Німеччини стала необов'язковою, а посольство перетворилося на пропускний пункт.

Автори публікації вважають: сприяв і винний у тому, що тисячі нелегальних робітників і повій змогли приїхати та працювати в Німеччині, — найулюбленіший і найпопулярніший політик Йошка Фішер. Про це свідчить фото на обкладинці «Шпігеля»: портрет Фішера під заголовком «Зелене світло торгівцям людьми». Назва має подвійний смисл: по-перше, міністр — член партії «зелених». По-друге, саме ця партія намагалася упродовж останніх років лібералізувати систему надання віз, чим, як пише видання, порушила норми, ухвалені країнами, об'єднаними Шенгенською угодою. «Шпігель» вважає, що саме недбалість і неуважність Фішера і його команди у міністерстві закордонних справ до численних попереджень з боку міністерства внутрішніх справ, а також зростання злочинності в цій сфері призвели до того, що за останні чотири роки було створено справжню німецько-східноєвропейську мережу кримінальних структур з перевезення і влаштування на роботу нелегальних працівників і повій.

Хоч про відставку Йошки Фішера поки що ніхто не говорить, але на вимогу опозиції створено комісію Бундестагу з розслідування справи про надання віз, яка має викликати на слухання справи все керівництво міністерства закордонних справ, у тому числі і Йошку Фішера. Це, звичайно, зашкодить не лише його популярності, а й політиці «червоно-зеленого» уряду. Сам міністр поки що ніяк не коментує це і не висловлюється з цього приводу.

Валентина ПИСАНСЬКА.

■ СВІТ КОРОТКО

КНДР

Корея озброюється

Північна Корея вирішила заморозити свою участь у шестисторонніх переговорах про припинення реалізації північнокорейської ядерної програми (вони велися між обома Кореями, Росією, Китаєм, Японією і США). Таким чином, уряд КНДР уперше визнав наявність у країні ядерної зброї.

ВЕНЕСУЕЛА

Оголошено надзвичайний стан

З огляду на сильні зливи, що не припиняються, уряд країни ввів надзвичайний стан у шести штатах, прилеглих до карібського узбережжя, а штат Варгас оголошено зоною стихійного лиха.

РОСІЯ

Аварія забрала життя більш як 20 осіб

У результаті аварії на шахті «Єсаульська» у Кемеровській області Росії загинули 22 чоловіка, п'ятеро одержали поранення. Доля ще трьох шахтарів залишається невідомою. Однак шанси знайти зниклих безвісти живими — мінімальні.

МОЛДОВА

Президент обурений

Президент Володимир Воронін обурений тим фактом, що делегація депутатів Держдуми під керівництвом Віктора Алксніса відвідала минулого тижня Тирасполь, не повідомивши про це заздалегідь владу Молдови. Держдума стверджує, що не направляла офіційну делегацію до Наддністрянщини, депутати приїхали до Тирасполя з власної ініціативи.

БЛИЗЬКИЙ СХІД

Бойовики порушили перемир'я

За добу після укладення перемир'я палестинські бойовики обстріляли блок єврейських поселень Гуш-Катиф на півдні сектору Газа. З території табору палестинських біженців у Хан-Юнісі випущено кілька ракет і не менш як 25 мінометних снарядів.

ІРАН

Річниця ісламської революції

У країні урочисто відзначають 26-ту річницю перемоги ісламської революції. Керівництво Ірану напередодні найбільшого свята закликало «весь іранський народ гордо нести прапор революції».

Рейтинг резонансних подій в економіці в січні: слухання в суді справи про законність продажу ВАТ «Криворіжсталь»; припинення приватизації підприємств нафтопереробної промисловості; постанова ВР про тимчасові обмеження у сфері приватизації

Десятка економічних подій: конфлікт з постачання туркменського газу; скандал із ділянками в Пущі-Водиці; скасування відповідного рішення Київміськради; підвищення Fitch довгострокового рейтингу України з У+ до ВВ-; оподатковування подарунків; звільнення з-під арешту літака «Руслан»

■ **У НОМЕР**

Друге дихання комбінату

Маріуполь. Близько 1,5 мільярда гривень витратить цього року металургійний комбінат імені Ілліча на технічне переозброєння виробництва та об'єкти соціальної сфери. Це в півтора разу більше, ніж торік. Стане до ладу новий кисневий блок вартістю 60 мільйонів євро. Велика реконструкція очікує на доменний цех. У киснево-конверторному цеху буде змонтовано третю розливну машину, а на аглофабриці — ще одну очисну установку «Спейк». Отже, чисте небо над аглофабрикою стане реальністю. І це не єдиний внесок в екологію: силами металургів триватиме очищення русла річки Кальчик.

Ліна КУЩ.

Одержують менше, ніж пенсіонери

Севастополь. Тут 75 тисяч ветеранів мають пенсію нижче від прожиткового мінімуму — від 200 до 300 гривень на місяць. Майже три тисячі одержують від держави 400—500 гривень, приблизно така само кількість пенсіонерів заробила на старість до тисячі гривень. Лише 88 осіб мають пенсію в півтори тисячі і більше. Але всі пенсіонери, а їх у регіоні близько сотні тисяч (четверта частина населення міста), одержують свої кревні без затримок завдяки севастопольському пенсійному фонду. Незважаючи на низьку зарплату, його працівники забезпечують ритмічне надходження грошей до бюджету, заощаджують кошти шляхом видачі пенсій через банки (а це 22 відсотки від загальної кількості пенсіонерів). У фінансуванні та виплаті пенсій Севастополь самодостатній, а от плинність кадрів тут чи не найвища в Україні. За словами начальника міського управління Пенсійного фонду України Тетяни Кравцової, тяжко утримати фахівця, якщо за свою працю він одержує менше, ніж пенсіонери, яких він обслуговує. Однак на місцевому рівні цю проблему розв'язати неможливо.

Світлана КАЛИНОВСЬКА.

Розплата за оборудки

Рівне. Дві кримінальні справи — за фактами ухилення від сплати податків та зловживання службовим становищем —порушено проти одного з Рокитнівських закритих акціонерних товариств та його директора. В обхід чинного податкового законодавства ЗАТ здійснило оборудки, в результаті яких держава недоодержала майже 600 тисяч гривень податків.

Олександра ЮРКОВА.

■ **ФАКТ І КОМЕНТАР**

Телефонізували весь район

Чернівецький район на Вінниччині став другим у державі, де здійснено одночасну заміну всіх старих АТС на сучасні цифрові телефонні станції.

Віктор ЯБЛОНСЬКИЙ, директор Вінницької філії ВАТ «Укртелеком»:

— Усі роботи (чого варта лише заміна повітряних телефонних ліній на підземні!) вдалося виконати протягом шести місяців. За цей час замінено 11 крокових станцій і введено в експлуатацію три нові АТС. У райцентрі стала до ладу центральна АТС «Дніпро», у селах — станції типу «Сура». Усе виготовлено на Дніпропетровському машинобудівному заводі.

Крім машинобудівників, нашими партнерами були фахівці ще одного дніпропетровського підприємства — НВП «Монтекс». Чималий обсяг робіт виконали представники підприємств «Сковод» з Хмельницького та «Діапазон» з Вінниці. Проект із заміни станцій обійшовся в сім мільйонів гривень. Вартість здешевили майже на третину завдяки тому, що левову частку робіт телекомівці виконували власними силами.

Володимир ЛИСОГОР, директор департаменту стратегічного розвитку ВАТ «Укртелеком»:

— Метод одночасного покриття цифровим «шатром» окремо взятого району, на мою думку, виправданий не лише тим, що абоненти отримують новий вид зв'язку з додатковими послугами; зокрема, у згаданому Чернівецькому районі їх налічується більше двадцяти. Кошти не розпорошуються на різні об'єкти. Прискорюється ведення робіт. Великі плюси має також співпраця телекомівців з виробниками вітчизняного обладнання. Вітчизняні АТС і по кишені, і не поступаються якістю зарубіжним.

Валентин ЛАДЯКОВ, заступник директора Дніпропетровського машинобудівного заводу:

— Рік тому у Вінниці введено АТС-51, виготовлену на нашому підприємстві. Її абонентами вже стало більше восьми тисяч мешканців одного з мікрорайонів обласного центру. Переконавшись у надійності нашого обладнання, вінничани придбали ще 14 станцій, з них 13 — для телефонізації згаданого Чернівецького району. Наша співпраця з вінничанами може стати гарним прикладом для зв'язківців з інших регіонів.

Віктор СКРИПНИК.

Вінницька область.

Хто дає директору команду працювати через «прокладку»?

Сьогодні металургійні підприємства продають продукцію вітчизняним споживачам за ціною на 10—30 відсотків вищою, ніж ціна металопродукції на експорт

■ **АКТУАЛЬНЕ ІНТЕРВ'Ю: ПІДСУМКИ РОБОТИ ГАЛУЗІ**

Доктор технічних наук, член-кореспондент НАН України, заслужений діяч науки і техніки ***Валерій МАЗУР*** *відомий вчений в галузі металургії, прокатного виробництва, обробки металів тиском. Уже в період незалежності України він був дуже значущою фігурою і на політичному небосхилі нашої держави. З 1993 по 1999 рік Валерій Леонідович працював заступником міністра, міністром промисловості, першим заступником міністра промислової політики України. Нині він головний науковий співробітник Фізико-технологічного інституту металів і сплавів НАН України, автор 17 монографій, більш як 250 наукових статей, 150 винаходів. Крім роботи в академічному інституті, В. Мазур очолює спостережні ради двох відкритих акціонерних товариств.*

Як людина, яка віддала частину свого життя розвитку промислового потенціалу Вітчизни, він, звичайно, не може не цікавитися, не аналізувати і не прогнозувати подальший розвиток близьких йому галузей промисловості. Насамперед гірничо-металургійного комплексу, хімічної промисловості. Саме із запитання: «Як довго металургія відіграватиме найважливішу роль в економіці нашої держави?» і почалася наша розмова з Валерієм Леонідовичем.

— Сьогодні гірничо-металургійний комплекс (ГМК) України забезпечує приблизно 45 відсотків валютних надходжень у бюджет. Частка ГМК у валовому внутрішньому продукті становить майже 30 відсотків. Металургійна промисловість України за обсягами виробництва посідає сьоме місце у світі. Сьогодні попит на метал і ціни на нього перебувають на гребені хвилі. Як довго триватиме таке «цунамі» цін на металопрокат, точно сказати важко. Ну а причин — кілька.

По-перше, метал поки що не знайшов належної заміни іншими матеріалами та композитами і в машинобудуванні, і в будівництві, і в інших сферах промисловості.

По-друге, зростання цін на землю в більшості держав, дефіцит земель під цивільне і промислове будівництво потребували розробки і впровадження нових технологій у будівництві, що, у свою чергу, призвело до збільшення споживання металу під час зведення об'єктів підвищеної поверховості.

По-третє, економічно розвинені держави, розв'язуючи свої екологічні проблеми, прагнуть ліквідувати в себе виробництва, які забруднюють навколишнє середовище й створюють інші екологічні проблеми. Вони воліють купувати таку продукцію за кордоном. Чорна і кольорова металургія, гірничорудне виробництво, хімічна промисловість, на жаль, належать до таких виробництв.

По-четверте, відбудова зруйнованих промислових і цивільних об'єктів Іраку, Індонезії, Таїланду, інших держав Середнього Сходу і Південно-Східної Азії потребує багато металу. У Китаї, незважаючи на стрімке зростання обсягів виробництва сталі, попит на металопродукцію поки що зростає швидше. А це все наші ринки.

— Але зберігаючи і розвиваючи гірничо-металургійний комплекс, Україна збільшує свої екологічні проблеми.

— Ви маєте рацію. Скажу лише, що обсяги переміщення гірської маси внаслідок видобутку залізної руди в ХХ столітті можна порівняти з природними геологічними процесами. Видобуток руди на шахтах Кривого Рогу ведеться на глибинах більш як 1000 м. Глибина відкритих кар'єрів уже перевищила 300 м. Накопичено понад 3 млрд. куб. м відходів гірничорудного виробництва. Рівень наповнення «хвостосховищ» досяг критичної межі. Це загрожує Україні техногенною екологічною катастрофою. І тут на перший план виходить завдання прийняття правильних законодавчих і урядових заходів, що забезпечать, з одного боку, приріст національного валового продукту, валютних надходжень у країну від продажу металургійної продукції, а з другого — забезпечення гарантій населенню від настання екологічних катастроф, збереження безпечних для життя умов з позицій чистоти води, повітря в промислових центрах держави і т. д.

— Валерію Леонідовичу, чи не могли б ви навести конкретні приклади?

— У 2004 році Верховна Рада України ухвалила спеціалізований Закон «Про основні умови приватизації «Укррудпрому». На мій погляд, цей закон розглядає переважно питання методики, системи приватизації гірничорудних підприємств Кривого Рогу. Можливо, це і правильно. Однак, знову-таки, на мій погляд, головне в зазначеній темі — питання екології. Під усією територією Кривого Рогу утворилися величезні пустоти від видобутої руди, з яких треба постійно і на багато років уперед відкачувати воду. А це величезні витрати. Хто їх компенсуватиме: держава чи нові власники шахт і гірничо-збагачувальних комбінатів? Питання відкрите. Законодавчо до кінця не вирішене. А його треба вирішувати в пакеті з рішеннями про приватизацію гірничорудних об'єктів.

Інша проблема — це шламовідстійники ГЗК, які вже сьогодні переповнені, але скидання шламів до них триває. І все з якоюсь звичною для українців безтурботністю сподіваються, що, дасть Бог, пронесе, дамби витримають. На жаль, державного, урядового підходу до розв'язання цих проблем поки що не видно.

Приватизація підприємств «Укррудпрому» була поспішною, до кінця не продуманою з державних позицій

— Отже, приватизація підприємств «Укррудпрому» була неефективною, необгрунтованою?

— Швидше, поспішною, до кінця не продуманою з державних позицій. Бравурні реляції з приводу успішно проведеної приватизації підприємств «Укррудпрому» і загалом гірничорудної промисловості України не відповідають реаліям життя.

— Наприкінці 2004 року Кабінет Міністрів і Верховна Рада намагалися знайти важелі адміністративного впливу на цінову політику на залізорудну сировину, яку проводять гірничо-збагачувальні комбінати (ГЗК). Що ви думаєте з цього приводу?

— Передусім сировиною мають бути забезпечені вітчизняні металургійні заводи і комбінати, а вже надлишок може йти на експорт. Такий підхід буде державним. За балансом залізорудної сировини сьогодні вистачає і для внутрішнього, і для зовнішнього ринків. Однак металурги повинні підходити до цін і оплати залізорудної сировини відповідально, з урахуванням ринкової економіки і реальних світових цін на металопродукцію. Не можна допускати будь-якого адміністративного тиску на гірничорудні підприємства, а саме введення мораторію на підвищення цін, експортного мита, ліцензування експорту і т. д. Ні для кого не секрет, що сьогодні металурги мають небувалий прибуток. Гірники це знають і, звичайно, хочуть одержати частину цього прибутку, оскільки в технологічному циклі виробництва готового металу їх роль значна, якщо не вирішальна. Де брати гірникам гроші для скорочення відставання з розкривними роботами у відкритих кар'єрах, що становить майже 260 мільйонів кубічних метрів? У металургів. І це в інтересах металургії, України загалом. Адже ми вже проходили етап, коли окремі підприємства завозили залізорудну сировина з Лебединського, Михайлівського, Стойлинського ГЗК Росії. Ну і що з цього вийшло? А нічого доброго. Росіяни дбають лише про свої інтереси.

— Валерію Леонідовичу, одним з ефективно працюючих підприємств у металургії є гірничо-металургійний комбінат «Криворіжсталь». Чим зумовлено його успіхи? Що було зроблено на комбінаті для забезпечення його ефективної роботи?

— Основи ефективної роботи «Криворіжсталі» після здобуття Україною незалежності були закладені в 1996—1997 роках. Саме в цей період було добудовано і введено в експлуатацію два нові сучасні дрібносортно-дротові стани і головне, підкреслюю, найголовніше — це те, що до металургійного заводу «Криворіжсталь» приєднали Криворізький коксохімічний завод і Новокриворізький гірничо-збагачувальний комбінат (НКГЗК). У результаті завод «Криворіжсталь» перетворився на потужний гірничо-металургійний комбінат «Криворіжсталь», який тепер має власну залізорудну сировину і власне виробництво коксу. Таких підприємств у світі і більше не

знаю. У найтяжчих умовах того часу було проведено капітальні ремонти, відновлено і модернізовано устаткування цих підприємств.

За це тодішньому генеральному директору «Криворіжсталі» В. Севернюку варто поставити прижиттєвий пам'ятник.

Серйозним актом, звичайно, було приєднання згодом до комбінату «Криворіжсталь» Рудоуправління імені Кірова. Водночас, незважаючи на істотне поліпшення фінансово-економічного стану в останні роки, на комбінаті, не зрозуміло чому, не знайшлося резервів і бажання, наприклад, продовжити оснащення доменного цеху установкою для вдування в піч пиловугільного палива, що планувалося зробити. За нинішнього дефіциту коксу такий захід був би дуже доречним. Нічого не зроблено з будівництва машин безперервного розливу сталі. Порівняно невеликий Єнакіївський металургійний завод знайшов гроші на впровадження цього прогресивного обладнання, а гігант «Криворіжсталь» — ні. І це за того, що в 2003 —2004 роках ціна металопродукції у кінцевих споживачів була на 50—100 доларів за тонну вище, ніж її собівартість.

— Чи правда те, що велика частина прибутку від продажу металопродукції за кордон начебто зникає, вона не залишається на підприємстві, її немає в державному бюджеті України?

— Останнім часом в Україні, як і в Росії, працює система експорту будь-якої продукції, не лише металургійної, котра дуже прибуткова для власників підприємств і неефективна для держави. А суть схеми полягає в тому, що завод готову продукцію продає на експорт із мінімальним для себе прибутком чи взагалі без прибутку, зі збитком, посередницькій структурі, власником (чи власниками) якої є власник (власники) заводу, тобто продає продукцію на експорт сам собі. А далі за кордоном ця посередницька структура продає метал уже фактичному кінцевому споживачу за справжньою ціною. У підсумку весь прибуток залишається у власників заводу, за кордоном, виводиться з України. До того ж посередник, експортуючи продукцію за кордон, домагається від бюджету ще і компенсації ПДВ. Ось чому на будівництво машин безперервного розливу сталі не знаходиться грошей.

На жаль, через посередників, які «знімають» весь прибуток, працюють гірничорудні підприємства і на внутрішній ринок. На папері гірничорудне підприємство неприбуткове і не платить податків. А посередницька структура має іноді 200—300 відсотків прибутку. І завдяки вже іншим схемам... також не сплачує податок.

— А на державних заводах як?

— Точно так само. Нічого, по суті, не змінюється. Питання лише в тім, яка посередницька структура скачує прибуток з державного підприємства, чия це структура, хто дає команду директору працювати не прямо з кінцевим споживачем готової продукції, а через «прокладку» — посередницьку структуру, яка потім, мабуть, і розподіляє дивіденди між учасниками процесу. Принаймні до 2005 року було саме так. Приміром, за обсягу продажу на експорт 500 тис. т металу на місяць недоотриманий, читай прихований, комбінатом «Криворіжсталь» від держави прибуток щонайменше становив понад 50 млн. доларів США в місяць. Хто вів таку політику на комбінаті, хто має відповідати, де цей прибуток, хто його привласнив?

— У розвинених країнах теж працюють такі схеми?

— Там цього немає. Процес продажу прозорий, здійснюється зазвичай на відкритих торгах чи через біржу. Усе просто: хто дорожче заплатить, тому і продають. Немає жодних улюблеників, обраних, точніше вибраних, посередників.

— Чому в Україні допускають таке свавілля?

— Це питання вже не до мене. Але я гадаю, що з часом усе стане на свої місця. Проблема в персоналіях.

— Коли ви працювали міністром промисловості України, хіба все в цій сфері було інакше?

— Так, інакше. Політику в сфері торгівлі металом формували, виходячи із загальнонаціональних державних інтересів. По-перше, стримувався експорт напівфабрикатів (слябів, заготовки) і стимулювався експорт кінцевої металопродукції (арматури, катанки, холоднокатаного листа). По-друге, міністерством реально контролювалися ціни й умови відвантаження металу на експорт. По-третє, пріоритет віддавався забезпеченню металом передусім українських машинобудівних заводів. Планувалося і регулювалося забезпечення металургійних заводів сировиною, коксом тощо.

— Чи раціональна сьогодні структура експорту української металопродукції?

— На мій погляд, ні. Україна експортує в рік приблизно 10 млн. т заготовки і близько 2 млн. т металобрухту. Експортуються також кокс і залізорудна сировина. В експортованих 10 млн. т заготовки ми втрачаємо приблизно 700 тис. т оборотного металобрухту. Звичайно, для галузі і держави загалом було б краще скоротити експорт заготовки, переробляти її у себе і продавати вже кінцеву металопродукцію — арматуру, катанку і т. д. А виходить, що, експортуючи величезні обсяги напівфабрикатів, ми самі плодимо за кордоном конкурентів нашим заводам. До того ж за таких обсягів експорту металу зменшується металофонд нашої держави. А це вже питання стратегічне. Але до стратегії в металургії ми, мабуть, ще не доросли.

— Чи відповідає дійсності, що сьогодні металургійні підприємства продають продукцію вітчизняним споживачам за ціною на 10—30 відсотків вищою, ніж ціна металопродукції на експорт?

— На жаль, у багатьох випадках так. Причина та сама, про яку я казав вище. Плюс ще втручається чинник податку на додану вартість, який має компенсуватися підприємствам у разі експорту продукції. Виходить, що продавати метал своїм машинобудівним заводам начебто невигідно. Нонсенс. Виникає запитання: на яку державу працює галузь?

Україна експортує в рік приблизно 10 млн. т заготовки і близько 2 млн. т металобрухту. Експортуються також кокс і залізорудна сировина

— Я теж вважаю, що найперше металом повинні забезпечуватися власні споживачі, і внутрішні ціни не мають бути вищі за експортні, тим паче що бюджет України певною мірою через енергоносії, побічно все-таки дотує і металургію. Бюджет виділяє гроші шахтарям. Відпускна ціна на вугілля виходить меншою. Металургія використовує здешевлене вугілля для виробництва коксу.

— Шахти, які виробляють коксівне вугілля, зазвичай не одержують дотацій з бюджету. Кошти з бюджету надходять на шахти, де видобувають вугілля, яке використовується в енергетиці. Металурги теж користуються електроенергією, отримано з такого вугілля. Залежність якась, звичайно, є. Вартість енергоресурсів у собівартості металопродукції становить близько 40 відсотків. Але для металургів нині найголовніше забезпечити заводи коксом. Коксохіміки України сьогодні працюють успішно: у 2004 році виготовили 22 млн. т коксу, що на 1 млн. т більше, ніж 2003-го. Такої кількості коксу вистачає для забезпечення своїх металургійних заводів і для експорту в обсязі приблизно 10 відсотків. Коксівного вугілля ми завозимо приблизно 9 млн. т на рік. Кокс на експорт Україна виготовляє переважно з імпортованого вугілля. Важливо зазначити, що в Європі минулими роками закрито ряд коксохімічних заводів як «брудне виробництво». Тому сьогодні, коли зросли обсяги виробництва сталі і потреба в коксі, дефіцит останнього становить в Європі приблизно 6,5 млн. т на рік. Україна здатна закрити цей ринок і треба цим скористатися. Можливості для цього є.

— Хіба у нас коксохімічне виробництво в останні роки розвивалося?

— Так. З усіх підгалузей металургії коксохімічне виробництво України розвивається найбільше. До того ж інноваційним шляхом. Практично всі заводи модернізують свої коксові батареї, впроваджують сучасні нові технології. Повністю завантажені роботою наші проектні та науково-дослідні інститути коксохімічного напряму.

— Ви хочете сказати, що галузеві науково-дослідні та проектно-конструкторські інститути стали затребуваними?

— За часів Радянського Союзу з більш як 50 галузевих науково-дослідних і проектних інститутів гірничо-металургійного профілю 38 інститутів були в Україні. На жаль, більше половини з них практично померли без підтримки держави. Це було багатство, яким ми не змогли правильно розпорядитися. І нині вигадують різні хитромудрі ходи, щоб вивести з інститутів матеріальну власність, яка ще залишилася, насамперед будинки, споруди, що їм належать. Але допустити цього не можна. Загине безцінна технічна документація, яка зберігається в інститутах. На мій погляд, необхідно прийняти спеціальний закон України про особливості приватизації галузевих інститутів. І щонайшвидше, інакше буде пізно.

— Що ви думаєте про інвестиційні зобов'язання, які беруть інвестори у разі покупки пакетів акцій промислових об'єктів?

— Ніхто виконання цих зобов'язань не контролює. Вони, як правило, не виконуються. Зазвичай ніхто спочатку не збирається виконувати взяті інвестиційні зобов'язання. Обіцяти — не означає одружитися. Найчастіше інвестори найперше вичавлюють усі фінансові ресурси підприємства. Технічне переозброєння — це уже вторинне. Хоча знос основних фондів металургії становить приблизно 60 відсотків. Однак ситуація, схоже, потроху змінюється. Реконструкцію своїх доменних печей здійснили комбінати «Запоріжсталь», «Азовсталь», «Криворіжсталь», Донецький металургійний завод. Масштабну програму модернізації підприємств реалізують в Алчевську і Єнакієвому. Намічено велику програму розвитку металургійного комбінату в Дніпродзержинську. На повну проектну потужність працює меткомбінат ім. Ілліча в Маріуполі.

— Валерію Леонідовичу, як бути з податком на додану вартість? Адже у разі експорту більш як 80 відсотків виробленого металу і стрибка цін на метал держава не зможе повертати ПДВ підприємствам?

— Ця проблема дуже і дуже складна. Але розв'язувати її треба. Поступово і послідовно, ретельно аналізуючи й оцінюючи наслідки дій. Сьогодні я порекомендував би прийняти законодавче рішення, яке виключає нарахування і повернення ПДВ при експорті металобрухту. Таку пропозицію я подавав до Верховної Ради ще 1996 року. Не прийняли. Мотив відмови: порушується загальна теорія ПДВ. Сьогодні часто трапляється, що підприємства, які займаються збиранням, переробкою, експортом металобрухту, до бюджету України віддають менше, ніж суми повернутого ПДВ. Парадокс системи.

— У сфері компенсації ПДВ є ще багато інших, специфічних парадоксів...

— Ви, мабуть, натякаєте на вироблену систему «відкатів» за забезпечення відшкодування ПДВ підприємствам. Так, це проблема з проблем. Але вона не техніко-економічна, а кримінальна. Масштаби її приголомшливі.

— Ваша думка щодо приватизації комбінату «Криворіжсталь», Нікопольського феросплавного заводу та інших стратегічних підприємств гірничо-металургійного комплексу?

— Ваше питання окреме, але воно загалом стосується проблеми ефективності процесу приватизації підприємств в Україні. Не торкаючись подробиць, скажу, що спочатку потрібно запитати у себе: а навіщо взагалі потрібно приватизувати стратегічні державні підприємства, що ефективно працюють? Для наповнення бюджету? Якщо так, то, може, і потрібно. Але якщо ціна продажу заводу дорівнює прибутку, який можна одержати від його діяльності приблизно за рік чи навіть раніше, то навіщо взагалі продавати такий завод чи комбінат? Адже державі вигідніше залишати його у своїй власності. Сумарний прибуток буде для держави більшим. Водночас держава продовжуватиме контролювати певний сегмент світового ринку. Єдине, що доведеться зробити, то це запровадити твердий контроль за економічною, ціновою політикою на комбінаті, заводі. Забезпечити надходження всього прибутку від підприємства винятково державі, а не підконтрольним комусь комерційним структурам. За такого підходу буде дотримано національні інтереси України.

Сподіваюся, що держава поверне собі контрольний пакет акцій Інгулецького ГЗК, емісія акцій якого свого часу викликала обурення навіть у Президента і Генпрокурора України.

Вів розмову
Леонід БРОВЧЕНКО.
Фото Олександра КЛИМЕНКА.

■ ЦИФРА

565 гривень

Миколаїв. 565 гривень на місяць одержує середньостатистичний мешканець цього міста. Це на 20 відсотків більше, ніж у 2003 році. За рівнем зарплати першість утримують працівники, зайняті в будівництві, фінансовій діяльності, транспорті, металургії і обробці металу. Оплата їхньої праці перевищила середній показник у 1,2 — 3,4 разу. Найнизькооплачуванішими залишаються працівники текстильної промисловості, роздрібної торгівлі, сільського господарства, сфери відпочинку і розваг, культури і спорту, охорони здоров'я. Не погасили заборгованість у зарплаті — вона становить 23,5 мільйона гривень, з яких на економічно активні підприємства припадає більш як 19 мільйонів. Деякі керівники підприємств навмисне не відображають у звітах реальну заборгованість. У 10 з 18 суб'єктів господарювання, перевірених Головним управлінням статистики, суму заборгованості в цілому «зменшили» майже на мільйон гривень.

«Гермес» піде до Одеси

На новому суднобудівному заводі «Металіст» відбувся спуск на воду буксира «Гермес». Судно побудовано на замовлення Одеського морського торговельного порту і призначено для проведення в порт балкерів і танкерів вантажопідйомністю до 100 тисяч тонн. Для заводу «Металіст» — це перше серйозне замовлення, вартість якого близько 30 мільйонів гривень.

Олена ІВАШКО.

У боргу перед селянами

Хмельницька область. Близько трьохсот матеріалів про порушення законодавства у виплаті заробітної плати передано до правоохоронних органів, майже за третиною випадків порушено кримінальні справи. Такий результат минулорічних перевірок територіальної державної інспекції праці у Хмельницькій області. Мало того, щодо 640 керівників складено і передано до суду протоколи про адміністративне порушення або накладено штрафи. Однак усі ці заходи не змогли розв'язати проблему: наприкінці минулого року в деяких районах області заборгованість перед працівниками села стрімко зросла.

Ірина КОЗАК.

Підприємці проти податківця

Більше ста підприємців Тернополя пікетували обласні податкову та державну адміністрації, вимагаючи відставки керівника податкової міліції Богдана Озірянського, якого призначили на цю посаду минулого тижня. Річ у тім, що останній уже був у цьому кріслі й залишив не кращі спогади про себе.

Любов ЛЕВИЦЬКА.

СУСПІЛЬСТВО

П'ЯТНИЦЯ, 11 ЛЮТОГО 2005 ■ № 26 (3526)

З ПОШТИ:

«Пропоную організувати передплату на газету «Голос України» в середніх школах»

Віктор Марі ГЮГО: «У вигляді друкованого слова думка стала довговічною, як ніколи»

■ ТВОРЧІСТЬ ЧИТАЧІВ

Вклоняюся тобі, народе мій

Вклоняюся тобі, народе мій,
За силу волі. Боже провидіння,
Напевно, зглянулося з цього покоління,
Й дало йому натхнення для прозріння.

Вклоняюся тобі, народе мій,
За те, що не даєш себе забути,
Що не даєш себе у вир боїв втягнути,
І саме словом відстояв ти вибір свій.

Вклоняюся тобі, народе мій,
За те, що спробував ті пута розірвати,
Самим собою врешті-решт постати,
Але ні плакати, ні мстити ти не смій.

Вклоняюся тобі, народе мій,
За твій запал, якого в світі не чекали,
Тому що й за народ ніколи не вважали,
І вказували: «Думати не смій!»

Вклоняюся тобі народе мій,
За те, що маєш гідність, силу духу,
За те, що ти не втратив зору, слуху...
За те, що сам нарешті встав з колін.

Віктор КОЛІСНИК.

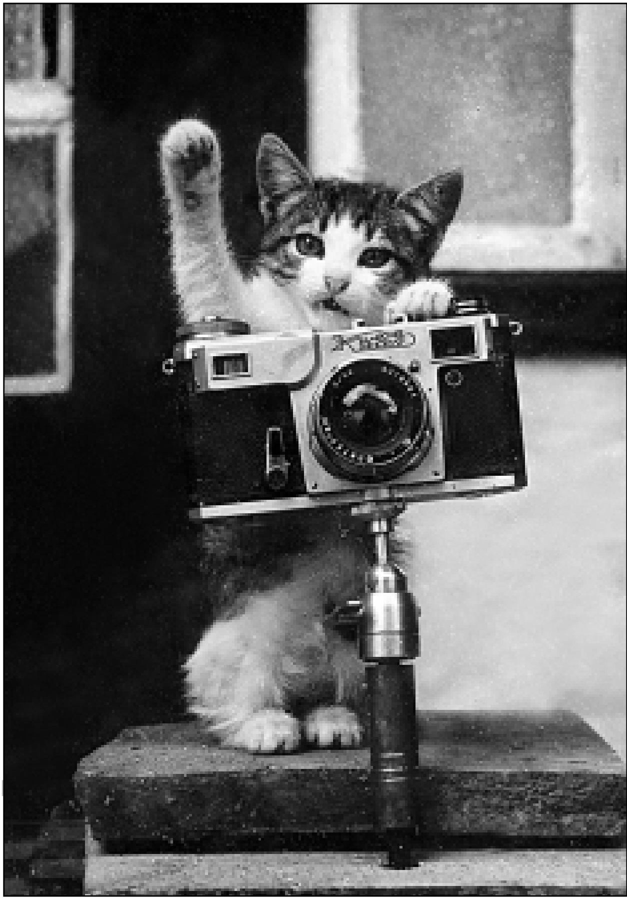
Харків.

■ ФОТО З КОНВЕРТА

— Тепер фотографую я!

Кам'янка, Черкаської області.

Фото Якова КАНЮКА.

«Голос» — на уроки!

Пишу вам, щоб розповісти про результати своєї наукової роботи. Я учень 10-а класу ліцею № 1. Незважаючи на те, що навчаюся у фізико-математичному класі, тема мого дослідження скоріше гуманітарного профілю — «Використання матеріалів періодичної преси на уроках у середній школі (на прикладі матеріалів газети «Голос України»).

Вважаю, що ця тема актуальна з багатьох причин. Наприклад, дороржнеча і недоступність серйозних науково-періодичних журналів і монографій для учнів середніх шкіл. Навіть елементарно забезпечити учнів повним комплектом необхідних підручників шкільні бібліотеки не в змозі. А нові книжки для читання в бібліотеки практично не надходять. Для вчителів є газети з предметів, але учням вони недоступні. Отож я спробував знайти таке джерело знань, яке буде недороге, сучасне і доступне.

З «Голосом України» знайомий давно. Його матеріали я часто використовував під час підготовки до уроків. Тому й вирішив дослідити публікації «ГУ» детальніше.

Проаналізувавши матеріали за квітень і травень, я дійшов висновку, що їх можна використовувати на таких уроках, як правознавство, історія, література, географія закордонних країн, соціально-економічна географія України, культура, біологія і навіть фізика! А щоб забезпечити учнів і викладачів свіжою, об'єктивною і такою необхідною інформацією, пропоную організувати передплату на газету «Голос України» в середніх школах.

Борис БЕЗЗУБКО.

Макіївка
Донецької області.

«Вибрати не можна тільки Батьківщину»

Лист Костянтина Перцовського «Я — українець!» зацікавив студентів факультету журналістики Львівського національного університету імені Івана Франка. Його обговорювали на заняттях з теорії і практики функціонування засобів масової інформації, готували письмові відгуки. Згадували, що на початку 90-х років минулого століття поетеса Антоніна Листопад з Краснодона у вірші «До Лесі Українки» написала: «Ви знаєте, Лесю, вже є Україна //Але українців ще майже нема». Підкреслювали: минулі вибори Президента України яскраво засвідчили, що вже є українці як єдина національна і політична спільнота. Цитували Василя Симоненка:

«Народ мій є! Народ мій завжди буде!
Ніхто не перекреслить мій народ!
Пощезнуть всі перевертні й приблуди,
І орди завойовників-заброд!»

Любов до України — акт найвищого діяльного духовно-національного самовизначення. Зденаціоналізована людина втрачає доступ до найглибшого національного колодязя духу і священних вогнів життя, вона приречена на щезання. Комплекс меншовартості, другосортності є ще й нині чи не найбільшим ворогом українців, «керманичі» яких намагаються посидіти то на російському стільці, то на західному (європейському чи американському). Зневажання української мови, національної культури є ознакою відчуженості багатьох представників владних структур від української нації, проблем її розвитку. Духовна анемія, аморальність, нігілізм, космополітичний інтернаціоналізм ведуть лише до культурно-ціннісного роззброєння, духовно-національного здичавіння, всеукраїнського цинізму.

Руйнівну силу антикультури, антитрадицій, антидуховності, варваризацію інформаційного простору можна зупинити цілеспрямованою загальнонаціональною роботою з відродження й утвердження українських національних ідеалів, відновлення морального клімату в суспільстві. Справжню націю об'єднують мова, культура, релігія, територія.

Якщо та чи інша нація, держава не виховує патріотів, вона не має майбутнього. Дитина повинна чи не з народження кожен день чути, що Україна неповторна, Україна — велика держава, а українці — найкращі! Хай навіть насправді це не зовсім так, але ми виростимо, виховаємо справжніх синів і дочок Батьківщини, які справді віритимуть у такі твердження. І саме тоді ми і будемо найкращими, бо, поважаючи інших, поважатимемо себе, а інші тоді поважатимуть нас за нашу гідність, за чистоту українського духу, глибинне відчуття національного «Я»:

«Можна все на світі вибирати, сину,
Вибрати не можна тільки
Батьківщину».

Запрошую ознайомитися із студентськими відгуками на лист К. Перцовського «Я — українець!».

Василь ЛИЗАНЧУК,
доктор філологічних наук, професор, завідувач кафедри радіомовлення і телебачення Львівського національного університету імені Івана Франка.

Безіменні обеліски

П'ять років тому збирачі металу викрали всі плити з прізвищами жителів сіл Борщів і Хлібичин, які загинули під час Великої Вітчизняної війни. Мої численні заяви нічого не дали, крадіїв міліція не знайшла. З того часу наші обеліски безіменні. Звертався по допомогу до районних і обласних керівників, навіть знайшов майстрів, котрі мають гранітні плити і погодилися за невисоку ціну нанести на них сто тридцять прізвищ, але справа з місця не зрушила.

Після звернень до уряду отримав від райдержадміністрації відповідь, що, мовляв, можуть виділити... сто п'ятдесят гривень. Але ж потрібно шість тисяч!

Дуже прикро, що за стільки років не знайшлося коштів для вшанування пам'яті загиблих. Невже 60-річчя Перемоги над фашизмом наші обеліски зустрінуть безіменними?..

Михайло РОЗВАДОВСЬКИЙ,
голова Ради ветеранів війни і праці.

Борщів
Снятинського району
Івано-Франківської області.

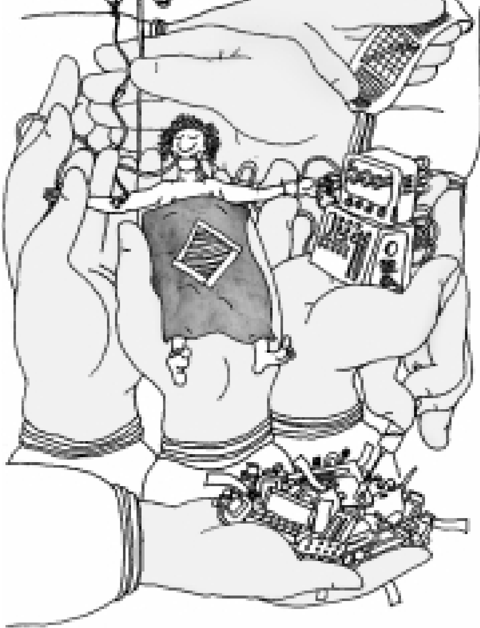
А протези у кишені

Хто найчастіше користується зубними протезами, які знімаються? Звісно, люди похилого віку, тобто пенсіонери. Але біда в тому, що протези часто спадають і це створює їх користувачам безліч незручностей. Щоб такого не траплялося, розумні люди придумали фіксуючий крем. Але ще «мудріші» додумалися віднести його не до найнеобхідніших медпрепаратів, а до звичайних косметичних засобів і поширили на нього податок на додану вартість. Виходить, що ціна конче необхідного препарату для більшості пенсіонерів недоступна. Отож ходіть, шановні, з протезами у кишенях.

О. КУРАНТ.

Тернопіль.

Життя врятували

Навколо критикують і критикують, а я хочу розповісти про добру й оперативну роботу міських служб.

Якось увечері йшов я вулицею Обухівською і побачив, що біля будинку лежить чоловік років п'ятдесяти. Підійшов до нього і став розпитувати: «Де живеш, може, покликати кого...» Він у відповідь тільки ногою поворушив. З дому я зателефонував до міліції. Люб'язний жіночий голос уточнив, хто телефонує і де лежить потерпілий. Було обіцяно, що за цією адресою вишлють черговий наряд.

І справді через якийсь час приїхала міліція. А потім з'явилася і «швидка», очевидно, її викликали міліціонери. Лікарі занесли потерпілого до машини і повезли в лікарню.

Подумалося, які ж молодці дві наші міські служби!

Юрій ЛИХОБАБА.

Київ.

Сторінку підготували Ірина Васильченко та Оксана Калугіна. Малюнки Олексія Кустовського

А вибрав він роль графа Дракули...

■ З-ЗА ПАРТИ — НА ЛАВУ

Дмитрик не вирізнявся дисциплінованістю і старанністю в навчанні — в одному класі сидів два роки. Але до школи ходив не без задоволення. Клас його не відторгав за іноді погану поведінку на уроках і перервах. Хто не пустував у школі! Втім, авторитетна класна керівничка нікому не дозволяла сваволити. Та й діти всіляко підтримували репутацію сильного класу — в ньому навчалися дочка директора і син «классухи».

Тринадцятирічний Дмитро любив майструвати з дерева потрібні в побуті речі. Подобалося йому виконувати доручення, він їх буквально випрошував. Життєрадісний хлопчина легко почувався в компаніях, був щирий і відкритий. Ріс він без батька, якого замінив брат матері. Родина в селі шановна, працьовита. Мати, з розповідей класної керівнички, часто приходила до школи, контролювала сина.

«Хлопчик завжди був доглянутий, акуратний, чуйний», — кажуть у селі про Дмитрика.

...Іру, десятирічну скривджену долею дівчинку, мати покинула, коли вона була ще зовсім малям. Росла серед однолітків, але вочевидь відставала від них у розумовому розвитку. Проте до школи пішла і навчалася в звичайному класі. Учителі, зрозуміло, працювали з інвалідом дитинства за індивідуальною програмою.

Та була Іра занадто довірливою. «Могла зі старшими піти, виконати будь-яке прохання часом нахабних хлопчиськів», — розповідає директор школи.

На новорічному святі Дмитрик був у шикарному костюмі графа Дракули. «Роль вибрав із запропонованих сам, текст сумлінно визубрив».

Іра теж справила враження чудовим вбранням, пошитим улюбленою бабусею і тіткою, дружиною татового брата: вони дуже опікувалися дівчинкою. На відміну від матері, яка жила в селі і жодного разу не подарувала рідній доньці ані доброго слова, ані цукерки. Через два тижні після новорічного балу Іра опівдні пішла на ставок кататися на каретці (дошка на ковзанах). Напередодні її виготовив і подарував сусідці Дмитрик.

Слухняна Іра завжди поверталася додому до сутінок. Тієї неділі вона не прийшла ні опівночі, ні вранці. Її шукали батько, рідні, односельчани, вчителі і старшокласники. Марно. Пошуки відновилися за участю представників районного начальства і міліції. В одному із занедбаних будинків сільський голова знайшов тіло Іри, загорнуте в ганчірки. Незабаром село гуло: дівчинку задушили. А перед цим її, довіривши, намагалися нібито зґвалтувати.

Фраза бабусі четвертокласниці: «Дмитрик якось обмовився, що Іра не подякувала за каретку, вона ще отримає» — вивела на слід підозрюваного.

Дмитрик на першому допиті нібито зізнався у вчиненому. Подробиці знає тільки слідчий, який нікому нічого не повідомляє. Хлопець спочатку поводився спокійно (знав, що як неповнолітнього до кримінальної відповідальності його не притягатимуть). Останнім часом помітно нервується, не спить, не їсть. Воно і зрозуміло: підліток шокований, спілкується тільки з міліцією і мамою. Слізно проситься додому. І, як мені вдалося довідатися, змінює показання, називаючи нових і нових свідків та співучасників...

Так у поле зору сищиків потрапив учень ПТУ, односільчанин з неблагополучної родини. Працює тяжко тільки мати, батько безпробудно п'є, старший брат — під соціальною і психологічною опікою.

Його підозрюють у злочині цілком виправдано: бо розповів, що в день убивства інваліда дитинства він дивився передачу по телевізору. З'ясувалося, що в зазначений час ту програму не транслювали. До того ж у будинку тоді не було електрики. І ще: старший брат у перший день пошуків убитої був у занедбаному будинку, але, як пізніше пояснив, до кімнати, де знайшли тіло, не заходив. Чому? Чи не змовилися брати? Це з'ясовувати слідству.

— Усі, хто знає Дмитрика (а в селі близько 900 жителів), не вірять у його причетність до злочину, — казали мені начальник РВНО і директор школи.

Вони, як і більшість односельчан, були шоковані, довідавшись про те, що сталося. І припускають, що хлопчик узяв на себе чиюсь провину...

Іван ІЛЛЯШ.

Ізюмський район Харківської області.

■ КЛАСНІ НОВИНИ

КИЇВ

Тут традиційно вшановували кращих працівників і спеціалістів професійно-технічної освіти столиці. Відзнаки отримали педагоги, майстри, господарники, бухгалтери, які перемогли в 117 номінаціях. Це завдяки їм і тисячам колег професійно-технічна освіта в Києві стає серед молоді дедалі привабливішою і авторитетнішою.

ІВАНО-ФРАНКІВЩИНА

В Яремчі в нове приміщення переїхав відомий в краї центр позашкільної роботи для дітей та юнацтва, який 18 років очолює талановитий педагог Світлана Менделюк. Сьогодні тут займаються танцями, співами, декоративно-прикладним мистецтвом, технічною творчістю, спортом і туризмом понад 700 хлопців і дівчат.

ВІННИЧЧИНА

На базі міської ЗОШ № 1 Бершаді відкрито сучасний комп'ютерний центр (70 ПК, три класи, вихід в Інтернет). Працює відеобібліотека, є відеокамера, відеомагнітофонний проектор тощо.

У центрі проходять перепідготовку керівники шкіл району, вчителі інформатики і фізики...

Хочете вчитися у Британії?

Британська рада в Україні видала довідник-каталог «Освіта у Великій Британії». Уперше в такому форматі українська аудиторія отримує надійну й оригінальну інформацію про освіту в Сполученому Королівстві: середню, вищу, а також про лінгвістичні курси, професійну підготовку з різних спеціальностей. Довідник може бути корисним для тих, хто цікавиться навчанням у Британії або хоче довідатися, що і як вивчають у цій країні. Слід зазначити, що це видання українською мовою розповсюджується безплатно.

Комфортно і з тарганами

■ ВИЖИВАЄШ, СТУДЕНТЕ?

Гуртожиток — місце, де проходять кращі роки студентського життя. Чи комфортно юнакам і дівчатам у тимчасових «номерах»? Продовжуємо тему.

...Майбутні журналісти почуваються відносно комфортно. Після зробленого коштом інституту ремонту кожен має новеньке ліжко, шафу, антресоль, стіл та стілець. Холодильник, телевізор та іншу техніку купують самі. У ванних кімнатах пристойна сантехніка. Елементарні побутові зручності студенти куплять за 240 гривень (бюджетники) і 540 гривень (контрактники) на рік.

«Ніде в Києві ви не знайдете кімнату за 24 гривні на місяць, тому хотілося б, щоб студенти цінили це та залишили «нащадкам» гуртожиток у нормальному стані», — справедливо зауважила Юлія Нестеряк, заступник директора Інституту журналістики з навчально-виховної роботи.

...У п'ятому гуртожитку Лінгвістичного університету старенькі меблі, шпалери. Але загалом — непогано.

— Непогано? Та тут у вікнах такі щілини, що миша пролізе. Ледве заклеїли, — бідкалася подруга, якій випало там жити. Мешканцям пропонують робити ремонт власним коштом, без гарантії, що проживуть вони в тій кімнаті до закінчення вузу.

Є й таргани, на яких кожного місяця «насилають» дезінфекторів, але безрезультатно.

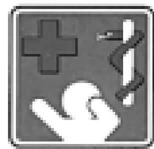
На кожному поверсі — туалети, сушильні для одягу, кухня. А от щоб помитися, треба йти на перший поверх. Платять за місце в гуртожитку від 286 до 380 гривень на рік. Адміністрація вузу заборонила користуватися обігрівачами та, що найдивніше... комп'ютерами. І це студентам, і це сьогодні, коли практично всі викладачі вимагають роботи у друкованому вигляді. Комендант з цього приводу зазначила: «Наказ є наказ». Студенти, незважаючи на заборону, все-таки користуються і комп'ютерами, і обігрівачами...

Анна БОЙКО.

Фото Олександра ВОСКРЕСЕНСЬКОГО.

На знімку: в гуртожитку Національного технічного університету «КПІ».

«Професійне» захворювання учнів

Його назва — сколіоз. Та якби тільки він турбував дітей. Мають вони і «дорослі» хвороби — остеохондроз, грижі міжхребцевих дисків тощо. І куди тільки дивиться Марія Іванівна? А батьки? Адже на їхніх очах діти наживають сутулість, читаючи в ліжку, сидячи довго за незручним столом або партою. За даними медиків, майже 98 відсотків школярів мають бокове викривлення хребта, що в подальшому призводить до тяжких ускладнень, а також захворювань внутрішніх органів.

Для укріплення хребта, а отже, і здоров'я загалом, рекомендовано більше ходити (бігати), грати в теніс і волейбол, плавати, кататися на лижах і велосипеді.

Фото Богдана МАСЛЯНИКА.

■ ЗАПИТУЄТЕ — ВІДПОВІДАЄМО

Як отримати медаль?

Мамам і татам, які вчилися за п'ятибальною системою, зрозуміло, для золотої медалі потрібно, щоб з усіх дисциплін у табелі стояло «п'ять», а для срібної можна «схопити» дві «четвірки». А як бути тепер їх дітям, коли вони приносять додому не «п'ятірки» і «четвірки», а «вісімки» і «одинадцятки»?

Положення про золоту медаль «За високі досягнення у навчанні» та срібну медаль «За досягнення у навчанні», затверджене наказом Міністерства освіти і науки України від 13 грудня 2000 року, № 584, визначає, що золотою медаллю нагороджуються випускники навчальних закладів (середніх, середніх спеціальних, вищих I—II рівня акредитації), які за період навчання у 10, 11 (12) класах досягли високих успіхів у навчанні і за результатами семестрового, річного оцінювання та державної підсумкової атестації мають оцінки 10, 11, 12 балів з усіх предметів навчального плану. Срібною медаллю нагороджуються випускники навчальних закладів, які за період навчання у 10, 11 (12) класах досягли високих успіхів у навчанні і за результатами семестрового, річного оцінювання та державної підсумкової атестації мають оцінки 10, 11, 12 балів та не більш як з двох предметів навчального плану оцінки 8 або 9 балів. Крім медалей, ще один моральний стимул для випускників шкіл — похвальні грамоти. Ними нагороджують учнів, які мали особливі успіхи з певних навчальних предметів, але не досягли необхідних для медалі результатів. Зокрема, це стосується учнів, які брали участь у всеукраїнських учнівських олімпіадах і на різних етапах цих олімпіад посідали призові місця, або писали і брали участь у конкурсах-захистах науково-дослідницьких робіт Малої академії наук.

«П'ятірка» стала «трійкою»

Хоч дванадцятибальна система оцінювання існує вже п'ятий рік, більшість за звичкою досі переводять «вісімки» і «дванадцятки» у стандартні «четвірки» та «п'ятірки».

Умовна шкала переведення оцінювання знань учнів з 4-бальної шкали у 12-бальну, наведена в Додатку №1 до наказу МОН «Про запровадження 12-бальної шкали оцінювання навчальних досягнень учнів у системі загальної середньої освіти» від 04.09.2000 р., визначає, що традиційній «двійці» відповідають оцінки 1—3 бала, «трійці» — 4—6, «четвірці» — 7—9, «п'ятірці» — 10—12 балів. Крім того, критерії оцінювання навчальних досягнень визначають чотири рівні компетенції учнів: початковий (учень володіє матеріалом на елементарному рівні), середній (учень володіє матеріалом частково, може його відтворити), достатній (учень здатний наводити приклади з вивченого матеріалу і застосовувати вивчене на практиці), високий (учень виявляє творчі здібності і самостійний підхід до вивчення матеріалу). В основу такої градації покладено не так знання учнів і їх навички, як їх кваліфікацію, коротше кажучи, вміння. Тобто сьогоднішнє «дванадцять» і колишнє «п'ять» — це дещо різні речі.

Наталя ВІЛАМОВА.

Ведучий рубрики Іван ІЛЛЯШ.
Тел. (044) 454-88-52.

■ НОВИНИ РЕГІОНІВ

На старості догляне держава

Донецька область. Відділення тимчасового перебування ветеранів на 25 місць та медико-санітарної допомоги на 50 місць буде відкрито цього року у Володарському районі та Маріуполі. На липень заплановано відкриття будинку-інтернату для ветеранів у Красному Лимані. Торік введено в експлуатацію першу чергу аналогічного закладу на 145 місць у Горлівці. Потреба в доглянутій старості не зменшується. Під опікою будинків-інтернатів для літніх людей перебувають понад 5,5 тисячі осіб. Майже 80 тисяч ветеранів та людей похилого віку отримують соціальну допомогу через мережу 63 територіальних центрів.

Ліна КУЩ.

Погорільцям запропонували зимувати в літніх будиночках

Одеса. 38 сімей, які мешкали в гуртожитку на вулиці Отамана Головатого, через пожежу минулої суботи залишилися без даху над головою. Міська влада досить спокійно відреагувала на НП. Річ у тім, що гуртожиток, де сталася пожежа, належить миколаївському підприємству «Південелеватобуд». «Будинок на одеському міському балансі не перебуває, отже, не наш це клопіт», — вирішили чиновники.

Погорільці від безвиході перекрили рух вулицею Чорноморського козацтва. І лише після стихійного мітингу представники міської та районної влади нарешті зустрілися з ними, запропонувавши провести залишок зими в літніх будиночках у районі пляжу Лузанівка.

За словами заступника голови правління «Південелеватобуду» Василя Шуліченка, для того, щоб відремонтувати гуртожиток, потрібно 600 тисяч гривень, а таких грошей на ремонт у підприємства немає.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

У село прийшов газ — це раз...

Луганщина активно газифікується, збільшивши обсяги цієї роботи в сільських населених пунктах. У минулому році, наприклад, на території регіону побудовано понад 840 км газопроводів. Уперше блакитний вогник спалахнув у 44 населених пунктах, що більш як наполовину перевищує показники 2003 року. Рекордних результатів з газифікації досягнуто в Новоайдарському районі (105 км) і Троїцькому (102 км). Загалом рівень газифікації у сільській місцевості становить майже 60 відсотків. Торік реалізацію такої програми розпочато також у шахтарських містах та селищах. Вартість проекту — майже 300 млн. грн.

Алла АНТИПОВА.

Видно, хоч голки збирай

— так незабаром казатимуть мешканці та гості **Івано-Франківська**, прогулюючись вечірніми вулицями міста. А щоб це сталося, ВАТ «Івано-Франківський завод «Промприлад» на замовлення міської мерії випустив першу партію нових вуличних світильників. Неонові лампи вдвічі яскравіші за старі, що нині горять у місті, й до того ж «з'їдають» значно менше електроенергії. Спершу нові світильники встановлять на кількох вулицях обласного центру, а далі переоснащуватимуть мережу зовнішнього освітлення міста за рахунок економії електроенергії завдяки цьому нововведенню. Комплектувальні для освітлювальних систем іванофранківцям поки що постачає польська філія відомої італійської фірми «Fael-Luce». Але «Промприлад», щоб здешевити випуск продукції, збирається незабаром сам освоїти випуск цих деталей і навіть експортувати їх до Польщі та Італії.

Дарина НАЗАРЧУК.

На свободу — з атестатом

Хмельницький. Час за гратами для дев'яноста засуджених, що відбувають покарання в Ізяславській та Шепетівській виправних колоніях, пішов на користь. Вперше вони отримали свідоцтва про здобуття фаху токаря, верстатника-деревообробника та фрезерувальника в спеціальних навчальних центрах. Оскільки в обох виправних закладах перебувають молоді люди, які не мають ні середньої, ні професійної освіти, Держдепартамент з питань виконання покарань у Хмельницькій області за підтримки Міністерства освіти пішов на цей крок, щоб підготувати своїх підопічних до життя поза зоною. Завдяки спільному фінансуванню такі центри плановано відкрити й в інших місцях позбавлення волі.

Ірина КОЗАК.

У Старій Вижівці й ліс росте швидко

Завдяки вмілому господарюванню в Старовижівському держлісгоспі щорічний приріст деревини втричі перевищує обсяги рубок

Господаря видно по оселі

У ліс завжди ходжу із задоволенням, а взимку — й поготів. Бо нечасто цієї пори випадає зустрітися із зеленим другом. Таку добру нагоду волинським журналістам, на їхнє ще літнє прохання, організував прес-секретар обласного управління лісового господарства Валерій Мельник. Він не раз був ініціатором таких журналістських десантів у бори та діброви, після яких у газетах, радіо і на телебаченні з'являлися численні матеріали та передачі про проблеми лісників Волині, про людей цієї нелегкої професії.

Цього разу шлях був неблизький — до поліського райцентру Стара Вижівка. Сто з гаком кілометрів до нього подолали швидко. Можливо, тому, що в «бусику» панувала особлива дружня атмосфера, яка завжди буває там, де разом збираються представники різних мас-медіа. Сніг, ліс, свіже повітря — це ж вищий клас!

Старовижівський держлісгосп одразу порадував змінами. Двоповерховий адмінбудинок підріс ще на один поверх і став схожий на невеличкий палац. На балконах фасаду — дві святкові ялинки. Усередині приміщення теж почуваєшся затишніше й урочистіше, ніж три роки тому, під час перших відвідин. А тут ще й усіх своєю енергією та оптимізмом зарядив директор лісгоспу Петро Сахарук.

— Наш лісгосп — один із наймолодших: у січні йому виповнилося лише 13 років, — вводить нас у курс справи Петро Мойсейович. — До його створення доклав свою руку ще тоді, коли працював секретарем райкому партії. До нього ввійшли Дубечнівське лісництво Ратнівського і Старовижівське лісництво Ковельського держлісгоспів, а також лісництва Старовижівського міжгосподарського лісгоспу загальною площею 39,7 тисячі гектарів. Ліси в нас переважно молоді та середньовікові, вони займають 83 відсотки всіх площ, пристигаючі — 13 і стиглі — лише 4 відсотки. Тобто Старовижівському району перспектива, що він не матиме лісу, не загрожує. По м'яколистяних породах років через 15, по сосні — через 20—30 деревина дозріє, і ми зможемо тоді за рік одержувати 40—50 тисяч кубометрів від рубок головного користування. Нині маємо 15,8 тисячі. Тобто перспективи хороші. Найголовніше, що ми садимо лісів більше, ніж рубаємо. Посадкового перше місце в області з залісненням земель, які вийшли із сільгоспкористування. За два останні роки посадили на них сто гектарів лісу. Кожне лісництво має свій розсадник. Це — його гордість. За рік продали посадкового матеріалу на 40 тисяч гривень.

Ліс на долоні

На відміну від інших держлісгоспів Старовижівський торгує ще й насінням. Будиночок шишкосушарні споруджено в Дубечнівському лісництві сорок років тому. За цей час тут отримано стільки насіння сосни та ялини, що його досить, щоб заліснити 100 тисяч гектарів. Як розповів Федір Лавренюк, який керує лісництвом уже майже чверть століття, за рік вони перероблюють понад сто тонн шишок і отримують тонну соснового насіння, а також 50—100 кілограмів ялинового. Для сушіння використовують ті самі шишки. Тож вартість насіннєвого матеріалу тут нижча порівняно з іншими такими підприємствами. Тому його охоче беруть не лише всі лісгоспи Волині, а й Житомирської, Київської, Львівської, Полтавської та Вінницької областей.

Головний лісничий лісгоспу, заслужений лісівник України Михайло Бабій із задоволенням показує нам розсадник, де з-під снігу пробиваються міцні молоденькі річні сосонки, якими вже цієї весни заліснять десятки гектарів.

Еліксири життя у шкаралупці

Життя змушує лісівників шукати приробітку. Навіть для того, щоб вирощувати ліс. Адже державних асигнувань і на цю їхню найголовнішу справу не вистачає. Найбільший заробок, звичайно, отримують від продажу деревини. Щоб наростити прибутки, значну частину її Старовижівський держлісгосп переробляє на обрізну дошку. Цього року на підприємстві планують звести сушарню, що дасть змогу майже на третину підняти рентабельність виробництва. Вагомий внесок у загальну скарбничку робить і консервний цех, де цього року переробили на повидло 230 тонн закуплених у населення яблук. Щоб мати власну сировину, в урочищі Сологубівка лісівники заклали півтора гектара яблуневого саду. У перспективі планують мати також плантації малини й чорної смородини.

— Наші люди їздять збирати ягоди до Польщі, то чому вони не можуть заробляти гроші на такій само роботі в нас? — запитує директор лісгоспу Петро Сахарук. — Колись у селах Рудня, Кукурики, Смоляри, Галина Воля населення вирощувало до тисячі тонн полуниць. Їх купували переробні підприємства багатьох областей України й сусідньої Білорусі. Потім не стало збуту, і справа, яка давала місцевим селянам можливість непогано заробляти, занепала. Хочемо відродити в людей інтерес до вирощування полуниць. Для цього нам потрібно реконструювати консервний цех. Нині шукаємо інвестора, який уклав би кошти в його розвиток.

Нещодавно лісгосп зайнявся й рибництвом. В орендованому озері Острівному, водне дзеркало якого — 38 гектарів, вирощує білих амурів, товстолобиків, коропів. Уже перший рік показав вигідність цієї справи. Не зайвим є і бджільництво. В 2004 році пасіку збільшили на 25 сімей. Працюють також млин, свиноферма. Торік лісгосп продав своїм працівникам за невисокими цінами сто поросят.

Предмет особливої гордості директора лісгоспу — перепелина ферма. Майже тисячу цих невеличких птахів утримують тут. Кожна із 360 самочок щодня несе по яєчку. Це справжні еліксири здоров'я у шкаралупці. Перепелині яйця зміцнюють імунітет, виводять з організму радіонукліди, нормалізують мікрофлору шлунка, стимулюють кровотворення, відновлюють статеву потенцію, пригнічують алергічні реакції, сприяють оздоровленню і стабілізації роботи серця, печінки, нирок, підшлункової та передміхурової залоз.

Довіра — теж стимул

Ще один сюрприз чекав на нас на озері Пісочному, де просто неба відбулася прес-конференція начальника обласного управління лісового господарства, заслуженого лісівника України Богдана Колісника.

— Значна частина населення Полісся живе тільки за рахунок лісів, — підкреслив Богдан Іванович. — Це робота в лісництвах, збирання грибів, ягід, заготівля сіна, дров. Звідси й така зацікавленість: а як там справи в лісі, чи вистачить його, чи не знищимо, як зробили колись у XVIII—XIX століттях? Нам потрібно формувати довіру населення до лісівників. Саме тому хочемо створити при управлінні громадську організацію, яка б разом із нами працювала над проблемами захисту лісів від самовільних рубок і браконьєрів, збереження і примноження лісових багатств. Ми не прагнемо бути поза критикою, поза увагою, але хочемо, щоб нам урешті-решт повірили, щоб населення області з більшою увагою та симпатією ставилося до людей, які працюють у лісі.

Микола ЯКИМЕНКО.

Волинська область.

На знімку: директор лісгоспу Петро Сахарук задоволений — молоді сосни добре ростуть.

Фото автора.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Кому День Валентина, а первоцвітові смерть

В Україні, Росії та кавказьких країнах діє масштабна транснаціональна система торгівлі рідкісними весняними квітами, стверджують активісти громадських екологічних організацій. За напрацьованою схемою — збирачі, перевізники і продавці — щороку знищуються десятки мільйонів червонокнижних рослин. Незаконна торгівля дикими тваринами та рослинами, за даними Всесвітнього фонду дикої природи (WWF), за прибутковістю поступається хіба що оборудкам зі зброєю та наркотиками.

Продавці букетиків підсніжників мають традиційну «відмазку», мовляв, на власному городі під Києвом виростили — які проблеми? Ці квіти справді можна виростити на присадибній ділянці, але це потребує таких фінансових затрат, що торгівля ними буде вкрай невигідна. Та й загортають браконьєри-«городники» квіточки в листки кримського плюща — мабуть, теж на околицях столиці вирощують... Поза «увагою» браконьєрів не лишається навіть така унікальна рослина, як цикламен Кузнецова. Її можна побачити тільки в нашій країні — у Криму, а на півострові — лише на площі в якихось 100 гектарів!

Вітчизняне законодавство передбачає за кожну знищену трав'янисту рослину, занесену до Червоної книги України, стягнення компенсації у розмірі від 9 до 15 гривень. Якщо перерахувати на мільйони понівечених квітів, удару по браконьєрах можна було б завдати неабиякого. Але задля цього потрібна координація дій багатьох сторін, чого сьогодні, на думку природоохоронців, бракує. Пропонується запозичити досвід Москви та Харкова, де, коли порівняти зі столицею України, боротьба з незаконною торгівлею первоцвітами ведеться значно ефективніше.

День святого Валентина активіст дружини охорони природи КНУ імені Тараса Шевченка Іван Парникоза спересердя назвав найжахливішим днем року. Адже цей день та ще 8 Березня — пора наймасовішого знищення первоцвітів. Торік у передень жіночого свята природоохоронці тільки за один рейд вилучили у столиці понад мільйон таких рослин! Можна не сумніватися, що й цього року браконьєри працюватимуть з розмахом. Та координатор програми зі збереження біологічного різноманіття Київського еколого-культурного центру Анатолій Подобайло пообіцяв перевізникам та продавцям рідкісних квітів небиякий «сюрприз» у рамках програми «Первоцвіт-2005».

Може, і нам з вами підтримати захисників природи? Нехтування продавців букетиків — зізнаймося, таки привабливих — стане маленьким голосом «за» любов і красу.

Сергій ХОМІНСЬКИЙ.

Торік природоохоронці тільки за один рейд вилучили у столиці понад мільйон рослин!

Зупинись, прислухайся на мить

■ ЗА ЛИСТОМ ЧИТАЧА

Село Молотків на Тернопільщині пам'ятає фашизм

За переказами, жили в цьому селі умільці-ковалі. На всю округу славився їхній ремане́нт. Не було гостріших кіс і серпів, кращих молотків, ніж їх кували місцеві ковалі. І зброярами були добрими: козаки Богдана Хмельницького замовляли їм шаблі. Від того, мабуть, походить і назва села Молотків, якому торік виповнилося 420 (перша згадка про Молотків датується 1584 роком).

Усілякого було за ці століття в історії волинського села на Тернопільщині, але, мабуть, не було трагічнішого дня, ніж 29 квітня 1943 року. Тієї весняної пори фашисти розстріляли, спалили живцем, замордували 617 мирних мешканців Молоткова.

Кричать з вогню і мати, і дитина...

Згадує 80-річна Ганна Іпатіївна Вальчук (**на знімку**), одна з небагатьох, хто уцілів.

— Мені було вісімнадцять. Зранку розбудив батько і наказав вигнати корову. Ранок був холодний, тому я накинула на себе татів кожух. Перегнала корову на протилежний бік річки Жерді, лягла та й задрімала. Прокинулася від того, що двигтить земля. З села біжать люди і кричать: «Ганко, втікай, німців повне село!». Я собі подумала, що німців за всю війну не бачила, обминали вони наше село, то хоч подивлюся. А вони щільним кільцем вже оточували село. Нас, пастухів, багато. Переважно 10—12-річні хлопчаки, але були і старші. Зігнали нас над рів і наказали стояти. Кажу до пастухів: «Я буду втікати». Вони мовчать.

Лягла у борозну, підпираюся то рукою, то ногою і повзу. Дісталася дороги, але не наважилася по ній іти. Переповзла і сховалась у глинищі. Так і врятувалася, а всіх пастухів німець убив.

Коли звечоріло, подалася до села. Все навколо горіло, тріщало, диміло. Тато з найменшим братом лежать біля кузні вбиті. Мама з сестрами якимсь дивом уціліли. А були родини, де загинули всі. Не щадили гітлерівці ні старих, ні немовлят...

Серед експонатів музею «Молотківська трагедія» — обгоріла ікона. Її тримала в руках мати Марії Козицької. Ні батько, ні мама, за її свідченнями, не втікали. Вони були впевнені: якщо нікому нічого поганого не зробили, то за що їх мають убивати? Але їх пристрелили, а потім, ще живих, підпалили. Марію врятувала Жердь: сиділа під водою і дихала через соломинку.

Свідків молотківської трагедії стає дедалі менше. А версій, чому так сталося, — більшає. Одні кажуть, що молотківські хлопці й дівчата не хотіли їхати на примусові роботи до Німеччини. Що зберуть їх, а вони по дорозі повтікають. Інші — що в одному з погребів переховувалися вояки УПА, ось німці й помстилися. Ще одна версія стосується поляків, яких багато жило в селі. Нібито вночі хтось вирізав сім'ю польського економа, він і накликав німців на село.

Що було насправді, не скаже вже ніхто. Фотознімки тих, хто згорів у вогні, тих односельців, які воювали з фашистами у складі радянських військ, і вояків УПА — у музеї поряд. Тут їх ніщо не розділяє. Швидше — об'єднує. Над музеєм лягла тінь забуття, запустіння, байдужості. І не тільки над музеєм...

...Хай більше не горить у пеклі твоє життя, людино!

Музейний комплекс «Молотківська трагедія» відкрили 20 років тому — напередодні 40-річчя Перемоги. До цього часу у селі діяв краєзнавчий музей на громадських засадах. Місцеві ентузіасти ретельно зберігали все, що стосувалося історії села, особливо квітневої трагедії. Ці матеріали і лягли в основу експозиції нового музею.

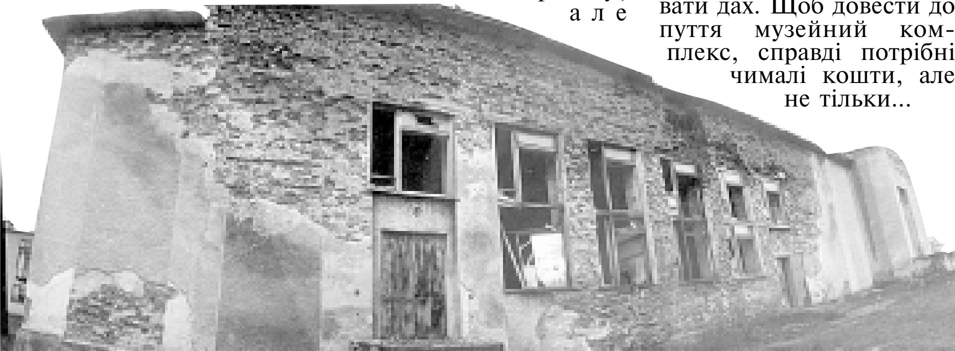
Будували комплекс з розмахом. На місці кузні, де живцем спалили молотківських чоловіків, — пам'ятний знак. Жінок, котрі загинули від карателів, і тих, хто від горя посивів, втративши найрідніших, символізує скульптура «Мати». Є тут і пам'ятний знак воїнам, які не повернулися з війни, і стіна, що символізує кільце, яким оточили фашисти село.

Безперечно, задум архітекторів цікавий. Можливо, все могло бути скромнішим, компактнішим, але що є, то є. Його б підтримувати у належному порядку, але те, що я побачила в музеї, вразило. Чудова діорама художника Степана Нечая, яка відтворила день спалення села, дуже пошкоджена водою: протікає дах. Фотознімки тих, хто загинув у вогні, воїнів радянської армії від вогкості так зацвіли, що перетворилися на суцільні плями. Здебільшого до музею віддавали останні знімки найдорожчих людей, тепер їх втрачено. Струхлявіли нагородні посвідчення, а самі нагороди... Найцінніші ордени і медалі з музею вкрали. Кілька медалей, що залишилися, тримають тепер у сейфі в сільраді і виставляють їх тільки у свята.

Понад тисячу експонатів зберігається в архіві. Хоча яке там зберігається... В тісній кімнатці, де прогнила підлога, волого, немає світла. Весь одяг: вишиті сорочки, плахти, кожушки, хустки — зотлів геть. Усі дерев'яні речі погнили. Зосталися хіба що черепки від посуду. Боляче на те все дивитися. Ніби не речі — пам'ять наша зотліла. До слова, зі стіни пам'яті, на якій викарбувано імена всіх загиблих, чиясь варварська рука збила кілька пластин, мабуть, мали їх за цінний метал. Навіть чудовий вислів, викарбуваний на стіні: «Зупинися, прислухайся на мить, кричать з вогню і мати, і дитина, хай буде мир, хай більше не горить у пеклі війн твоє життя, людино!» вкорочено, тепер він уривається на слові «кричать». І це видається символічним. Ніби кричать з минулого односельці: хіба можна так з нами?

За словами співробітниці музею Світлани Полехи, все впирається у кошти. Коли музейний комплекс був філіалом обласного краєзнавчого музею, фінансування було кращим. Тепер його передано у відання району. Виділених грошей ледве вистачає на символічну зарплату їй та директору комплексу Оксані Борух. Територія, а це більш як три гектари, жінки за літо кілька разів самі викошують, бо нікого не допросишся.

Музей роками не опалюється. Минулого року на виділені з обласного бюджету 12 тисяч гривень підбили вагонкою стелю. Стало гарніше, але проблеми це не вирішило, бо треба перекривати дах. Щоб довести до пуття музейний комплекс, справді потрібні чималі кошти, але не тільки...

Руїна Будинку культури.

Якби хтось прокрутив кадри...

Коли зводили у Молоткові комплекс, розбудували і село. Півколом до центрального майдану розташувалися будинок культури, торговий центр, адміністративний будинок, школа, дитсадок. Асфальтована дорога вела до райцентру. Обабіч неї посадили 617 берізок — у пам'ять про односельців. Нині з усього цього живі хіба що берізки та школа. Її директор Лариса Антощук змінила на цьому посту батька, тому не може працювати гірше за нього. В школі чисто, тепло — є автономне опалення. Школа має більш як три гектари землі, тому за харчування дітей батьки платять символічну ціну.

Поряд зі школою — руїна будинку культури. Лариса Петрівна переживає, щоб не сталося лиха. За дітьми не встежиш, не приведи, Господи, щось обвалиться. Порожній торговий центр. Зяє вибитими шибками і дверима старе приміщення школи. Судячи з усього, ще міцне, з колонами. Школа та церква — це все, що вціліло у спаленому селі. Молодь хотіла зробити у старому приміщенні школи клуб, але хто його відремонтує? Та хіба тільки його?

Власне, до Молоткова мене привела скарга мешканців про те, що вже роками в селі не працює водогін, і вони змушені копати колодязі, носити воду здалеку. Колись водогонами, а їх у селі два, опікувався колгосп. Коли його не стало, один з них узяла на баланс сільська рада, інший залишився без господаря. Треба відремонтувати насос, двигун, подекуди замінити труби. Коли я заговорила про це з керівником приватного сільгосппідприємства «Урожай» В'ячеславом Харчишиним, він навіть слухати не хотів. І показав вирізку з місцевої газети, де його критикували за цей водогін. Мовляв, старається, а його ще й паплюжать. Господарство тільки спинається на ноги. Землю роками не орали, техніку розікрали. Вперше за багато років «Урожай» виплатив людям куценьку плату за оренду земельних паїв. Про оплату майнових поки що не йдеться. Зрештою, майно так і не було поділено на паї. Та й що там залишилося після кількох реорганізацій?

Уже потім у розмові з головою Лановецької райдержадміністрації Володимиром Фецовичем ми зійшлися на тому, що район посприяє у відновленні водогону. Володимир Романович пообіцяв, що днів через десять люди зможуть ним користуватися. Щодо музейного комплексу, то тут потрібні чималі кошти, хоч задуми відновити його до 60-річчя Перемоги були. Нинішнього року прийде у Молотків газ. Труби вже прокладають.

У селі багато молоді. Секретар сільради Галина Семенюк повідомила, що демографічна ситуація почала вирівнюватися: торік 17 односельців померли, а 14 діток народилися. Раніше співвідношення було 20 до 3. Якби ще хоч якась робота... На заробітки, як у галицькій частині області, тут не заведено їздити. Правда, нещодавно з Іраку повернулося троє контрактників-односельців. Кожен у поті лиця трудиться біля землі. Проте дохід мізерний. За кілограм картоплі міняйли пропонують 18 копійок.

Марія Мельничук каже, що у її родині всі без роботи: чоловік, син, вона. Обробляють 2,5 га землі. «Живу» копійку дає хіба що здача молока. Біля землі з голоду не помреш, але й статків не наживеш. Молодь спивається. У сусідній Хмельниччині, казали мені, жити легше, там зберегли господарства, люди мають роботу, села давно газифіковані.

А в Молоткові? Хіба це хтось чужий удався до такої руйнації? Ні, вона — доморощена, рукотворна. «Якби нам колись прокрутили кадри про нинішнє село, ми б до того не допустили», — сказала мені одна із співрозмовниць. Прокрутило життя. І далі крутить...

Любов ЛЕВИЦЬКА.
Тернопільська область.
Фото Василя БУРМИ.

■ СВІТ ЗНАНЬ

До Кембриджа — заочно

Побачило світ бібліографічне видання Кембриджського університету за 2005 рік. Серед номінантів — наш земляк, ректор Полтавського державного педагогічного університету імені В. Короленка професор Володимир Пащенко представлений у двох номінаціях: «Кращі вчені світу» та «Живі легенди». Хоча він і має вагомий науковий доробок, зокрема, понад 10 монографій про проблемні стосунки радянської влади і православних та греко-католицьких церков, але міжнародне визнання стало для Володимира Пащенка несподіванкою. Адже він спеціально не надсилав своїх праць на конкурси. Очевидно, закордонні вчені знайшли їх у фондах Центральної наукової бібліотеки імені В. Вернадського в Києві.

Тепер Володимир Пащенко готує чергову наукову статтю на тему релігії, зокрема, про її місце у творчості Олеся Гончара. Працю буде опубліковано в журналі «Рідний край», який видається в педуніверситеті, а згодом вона має стати основою наукової монографії.

Відкритий космос для полтавських дітей

Уперше в Україні у Полтавській галереї мистецтв представлено виставку комп'ютерних малюнків вихованців соціально-реабілітаційного центру для неповнолітніх з Санкт-Петербурга (Росія). Роботи виконано в оригінальній манері комп'ютерної графіки в кольорі. Ідея створити таку експозицію власних малюнків у російських дітей народилася три роки тому, коли австрійські художники подарували їм комп'ютери у рамках програми підтримки дитячих організацій. Так з'явився клуб «Космос» для підлітків, які перебувають у соціально неблагополучному середовищі. Представлені на їхній першій виїзній виставці роботи відображають насамперед мрії і фантазії дітей.

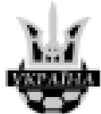
Місто для виставки обрано невипадково, бо її організатор Анна Бібіч народилася в Полтаві. Співпрацю цих міст вона планує продовжувати, організувавши щось на зразок майстер-класу маленьких російських художників для вихованців полтавських гуртків.

Виставка «У відкритому космосі» завдяки дитячій фантазії яскраво продемонструвала, як можна об'єднати спільною ідеєю соціально неблагополучних дітей.

Олександр БОБОШКО.
Полтавська область.

Ще ближче до Німеччини!..

■ **СПОРТ**

Футбол. Чемпіонат світу-2006. Відбірковий раунд. 9 лютого. **Група 1.** Македонія—Андорра. 0:0. **Група 7.** Іспанія—Сан-Марино. 5:0.

Група 2. Греція—Данія. 2:1 (Загоракіс, 25, Басінас, 32 — Роммендаль, 45).

Албанія—Україна. 0:2. Голи: Русол, 40, Гусін, 59.

Албанія: Стракоша, Даллку, Чипі (Османі, 56), Кана, Ракші, Лала, Скела, Дуро, Аліай, Таре (Богдані, 65), Буші (Муртай, 76). **Тренер** — Ганс-Петер Брігель.

Україна: Шовковський, Несмачний, Тимощук, Єзерський, Русол, Шевченко, Шелаєв, Гусєв, Воронін (Рикун, 82), Ротань (Воробей, 67), Гусін. **Тренер** — Олег Блохін.

Попереджено: Русола, 12, Шелаєва, 35, Вороніна, 56, Вороб'я, 83.

Арбітр — Стівен Беннетт (Англія).

Тирана. Стадіон «Кемаль Стафа». 20 000 глядачів.

	В	Н	П	М	О
Україна	**4**	**2**	**0**	**11—3**	**14**
Греція	2	2	1	7—5	8
Данія	1	3	1	7—6	6
Туреччина	1	3	1	6—5	6
Албанія	2	0	3	3—7	6
Грузія	1	2	1	5—5	5
Казахстан	0	0	4	2—10	0

Що не кажіть, було трохи тривожно. І не так боялися ми самого суперника, як атмосфери на стадіоні. Справді, трибуни активно підтримували своїх. Та головні дійові особи — все-таки футболісти. Албанці **(за перемогу їм пообіцяли мільйон євро!),** як і очікувалося, були налаштовані агресивно, грали несамовито. Але, наражаючись на щільну ук-

Фото УНІАН.

Анатолій Тимощук, який багато попрацював на перемогу в Тирані.

раїнську оборону, втрачали темп. Тому особливих загроз воротам гостей не створювали. Така собі метушня та й годі.

У першому таймі запам'ятався хіба що один момент — коли Скела вийшов на ударну позицію і за мить міг вразити ціль. Але Тимощук, чи не найактивніший і найкорисніший в нашій команді, встиг вибити м'яча.

Зрозуміло, що збірна України, маючи у своєму складі велику потугу в атаці (Шевченко, Воронін), від контратак не відмовлялася. Одна з них завершилася кутовим, який чітко виконав Воронін. А Русол спершу зупинив м'яча і, не опускаючи його долі, другим ударом сильно пробив під поперечку — 1:0! Ми попереду.

Одразу після перерви, як і очікувалося, господарі стрімголов кинулися відігруватися. Проте їхній тиск мети не досяг. А наші провели «каральну» операцію, яку завершив досвідчений Гусін (проштовхнув м'яч низом метрів із двох). Сталося все це після вдало виконаного Шевченком штрафного майже з кута штрафного майданчика.

Добре відомо, що більше щастить сильнішим. Тому албанським футболістам не вдалося скористатися кількома гострими моментами. А на першій компенсований хвилині м'яч після удару Скели влучив у поперечку.

Отже, стратегія українського тренерського штабу на чолі з Олегом Блохіним виявилася переможною. Наша збірна зробила ще один дуже важливий крок на шляху до фінального турніру чемпіонату світу.

Після матчу **Олег Блохін** сказав:

— Так, напередодні матчу я стверджував, що збірна Албанії має певну перевагу, бо її гравці набули вже добрих ігрових кондицій. У нас таку практику мають лише Воронін і Шевченко. Коли обоє зазнали травм напередодні матчу, ми мали серйозні проблеми. Додамо сюди ще травмованого раніше Федорова. Хочу подякувати команді за те, що вона за таких складних обставин змогла здобути перемогу. Нині ми ще не можемо грати в однаковому темпі впродовж 90 хвилин. Тому діяли від оборони, сподіваючись на контратаки. У першому таймі голевих моментів ми не створили. І нам дуже пощастило, що скористалися стандартним положенням і повели в рахунку.

Після перерви всі чекали: хто заб'є першим. З 80-ї хвилини нам було дуже складно, бо наші хлопці втомилися і вже не встигали накривати футболістів суперника. Як наслідок, глибоко сіли в штрафний. Це дало змогу албанцям створити чимало гострих моментів. Та сьогодні удача була на нашому боці. Хоча ми впевнено й посідаємо перше місце у групі, це ще нічого не значить, попереду — половина дистанції.

...Збірна України, яка виграла три матчі поспіль із загальним рахунком 7:0 (!), наступний поєдинок проведе вдома 30 березня. Вона прийматиме данців.

Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

***

Товариські матчі збірних. Уельс—Угорщина. 2:0. Франція—Швеція . 1:1. Італія—Росія. 2:0. Північна Ірландія—Канада. 0:1. Англія—Нідерланди. 0:0. Німеччина—Аргентина. 2:2. Ірландія—Португалія. 1:0. Польща—Білорусь. 1:3. Єгипет—Бельгія. 4:0. ПАР—Австралія. 1:1. Мальта—Норвегія. 0:3. Ізраїль—Хорватія. 3:3. Австрія—Латвія. 1:1. Кіпр—Фінляндія. 1:2. Грузія—Литва. 1:0. Словенія—Чехія. 0:3. Азербайджан—Молдова. 0:0. ОАЕ—Швейцарія. 1:2. Румунія—Словаччина. 2:2. Болгарія—Сербія і Чорногорія. 0:0.

Іспанія. Кубок «Марбельї 2005». Донецький «Шахтар» після нічиєї з московським «Спартаком» (1:1) і перемогою над тбіліським «Динамо» (3:1) мав шанс виграти турнір. Але у вирішальному поєдинку поступився «Зеніту» (Санкт-Петербург). 3:4. Голи: Вьєштіка, 9 (у власні ворота), Гартріг, 16, 48, 81, Жадсон, 30, 68, Бистров, 32. «Шахтар»: Лаштувка (Шутков, 46), Кулаков, Беркеуан, Левандовський, Флоря, Бенітес, Батіста (Іван, 46), Матузалем, Жадсон, Брандау, Агахова.

Грузини виграли у «Спартака» — 2:1. Отже, «Зеніт» став першим — 7 очок, «Шахтар» — 4, «Динамо» Тб — 3, «Спартак» — 2.

■ **ОГОЛОШЕННЯ**

Господарським судом м. Києва:

по справі № 23/201б від 7 вересня 2004 р. визнано банкрутом ТОВ «Васт» (04080, м. Київ, вул. Фрунзе, 86, код ЄДРПОУ 31993217) та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором банкрута призначено Хринюка Олексія Сергійовича (ліцензія АА № 668329 від 03.11.2003 р., 04210, м. Київ, пр-т Г. Сталінграду, 35, кв. 102);

по справі № 43/189 від 30 вересня 2004 р. визнано банкрутом ПП «Бізнес-Опт» (м. Київ, вул. Юрківська, 2-6/32 літера А, Код ЄДРПОУ 32047322) та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором банкрута призначено Хринюка Олексія Сергійовича (ліцензія АА № 668329 від 03.11.2003 р., 04210, м. Київ, пр-т Г. Сталінграду, 35, кв. 102).

Претензії кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Філія ПП «ЕЛСИС»

в м. Києві, код ЄДРПОУ 26200660, ліквідується згідно з рішенням засновника. Претензії приймаються протягом місяця (тел. 230-48-20).

Постановою господарського суду Донецької області від 11.11.2004 р. (справа № 5/115Б) ПМП «Артемівська міжгосподарська пересувна механізована колона № 2» (ЗКПО 03579940) визнано банкрутом і відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначена Бичкова Тетяна Олександрівна, ліцензія № 668269 (84500, Донецька область, м. Артемівськ, вул. Сибірцева, 17/320, тел. (062) 340-16-48.

Постановою Господарського суду міста Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-Б) від 26.01.2005 р. по справі № 43/850 Товариство з обмеженою відповідальністю «Укртехноком» (02166, м. Київ, пр. Лісовий, 39; код ЄДРПОУ 32158027; п/р 260011466 у ВАТ «УПБ», м. Київ, МФО 300205) було визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором банкрута призначено арбітражного керуючого Кебкала Олександра Михайловича (02068, м. Київ, вул. Григоренка, 7-В, кв. 51; ліцензія Міністерства економіки та з питань європейської інтеграції України від 14.10.2003 р., серія АА № 668313).

Претензії кредиторів приймаються у встановлений законодавством України термін за телефоном: 467-50-05.

Господарський суд Житомирської області (10002, м. Житомир, майдан Путятинський, 3/65) порушив справу № 1/69»Б» про банкрутство Відкритого акціонерного товариства «Новочорторійський млинзавод» (13150, с. Нова Чорторія, Любарського району, Житомирської області, ідентифікаційний код 13578864, р/р 260031256, МФО 311528, Любарське відділення Житомирської ОД АППБ «Аваль».

Розпорядником майна призначено Шведюк Людмилу Петрівну, ліцензія АА № 719856 від 03.03.2004 року, тел. 8-0412-33-15-55.

Претензії кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Шановні акціонери!
Закрите акціонерне товариство
«Одеський завод шампанських вин»

повідомляє Вам про скликання позачергових зборів акціонерів ЗАТ «ОЗШВ», які відбудуться 31 березня 2005 року о 14.00 за адресою: м. Одеса, Французький бульвар, 36.

Реєстрація акціонерів здійснюватиметься 31 березня 2005 року з 10.00 до 14.00 за місцем проведення зборів. Для участі у зборах представники акціонерів повинні мати документи, що посвідчують їх повноваження та особу (паспорт).

ПОРЯДОК ДЕННИЙ:

1. Збільшення статутного фонду (капіталу) ЗАТ «Одеський завод шампанських вин».

Мотив та спосіб: збільшення капіталу, випуск додаткової кількості простих іменних акцій.

Передбачене збільшення статутного капіталу на 10 000 000 гривень.

Кількість акцій: 10 000 000 штук.

Номінальна вартість: 1 гривня.

Форма випуску: документарна.

Акціонери мають рівне переважне право на придбання акцій, що випускаються додатково, у кількості пропорційній їх частці у статутному фонді на дату прийняття рішення про емісію акцій.

Перший етап: з 1.04.2005 року до 22.04.2005 року.

Другий етап: з 22.04.2005 року до 29.04.2005 року.

Порядок відшкодування збитків: збитки, пов'язані із зміною статутного капіталу не передбачаються.

Проект змін до статуту товариства:

Пункт 6.1. Статуту викласти у наступній редакції:

«Статутний фонд створюється для забезпечення діяльності Товариства та складає 13 041 016 гривень.

Статутний фонд Товариства поділений на 13 041 016 (тринадцять мільйонів сорок одну тисячу шістнадцять) простих іменних акцій вартістю 1 (одна) гривня кожна.

З матеріалами Зборів та з усіма документами, пов'язаними з питаннями, запропонованими на розгляд Зборів, акціонери можуть ознайомитись в робочі дні з 9.00 до 17.00 до початку зборів за місцем проведення Зборів.

Довідки за телефоном: (0482) 633-606.

Правління Товариства.

Постановою господарського суду Донецької області від 24.11.2004 р., справа № 42/111-Б товариство з обмеженою відповідальністю «Зеленополье» (ЗКПО 31727245) визнано банкрутом, відкрита ліквідаційна процедура.

Ліквідатором призначена Бичкова Тетяна Олександрівна, ліцензія № 668269 (84500, Донецька область, м. Артемівськ, вул. Сибірцева, 17/320, тел. (062) 340-16-48).

Господарський суд Запорізької області (69001, м. Запоріжжя, вул. Шаумяна, 4) 10.12.2004 року порушив справу № 25/1 про банкрутство ТОВ «Лідер» (71611, Запорізька область, Василівський район, смт. Степногірськ, вул. Молодіжна, 2, код ОКПО 22122198 осн. рах. № 26002301275864 у філії «Відділення Промінвестбанку в м. Дніпрорудне» МФО 313054).

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Іщенка Дмитра Васильовича (ліцензія АБ № 116072).

Претензії кредиторів та заяви санаторів приймаються протягом одного місяця з дня публікації оголошення за адресою: 72316, Запорізька область, м. Мелітополь, вул. Бронзула, 43/16.

Господарським судом Чернівецької області, що знаходиться за адресою: 58000, м. Чернівці, вул. О. Кобилянської, 14 Ухвалою від 06.01.2005 р. порушено справу про банкрутство № 10/1/Б та введено процедуру розпорядження майном відкритого акціонерного сільськогосподарського товариства «Птахофабрика «Зоря» (адреса: 60410, с. Коровія, Глибоцького району, Чернівецької області, вул. Головна, 78, код ЄДРПОУ 00852772), розрахунковий рахунок 260090171234 в Чернівецькій філії ВАТ «Укрексімбанку» в м. Чернівці, МФО 356271.

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Дутчак Тетяну Іванівну (ліцензія сер. АА № 520126 від 02.07.2003 року), що мешкає за адресою: 58001, м. Чернівці, вул. Червоноармійська, 52/2, моб/тел. 8-050-661-22-90.

Претензії кредиторів та заяви санаторів приймаються в місячний строк з дня опублікування оголошення.

Господарський суд Харківської області (61022, м. Харків, пл. Свободи, 5, Держпром, 8 під'їзд) 10.01.2004 р. порушив справу № Б-39/01-04 про банкрутство Закритого акціонерного товариства «Красноградський завод продтоварів» (Харківська область, м. Красноград, вул. Леніна, 2, код ЄДРПОУ 00380126, р/р 26002348335001 в Красноградському відділенні ТОБО ХФКБ «Приватбанк», МФО 351533).

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Федорченка Андрія Володимировича, ліцензія серія АА № 779212 від 11.08.2004 р. (м. Харків, вул. С. Грицевця, 24).

Вимоги кредиторів приймаються протягом 30 днів з дня публікації оголошення.

Господарський суд Рівненської області (33001, м. Рівне, вул. Яворницького, 59) по справі № 8/3 про банкрутство постановою від 20 січня 2005 року відкрив ліквідаційну процедуру Дочірнього підприємства «Індустрія-сервіс» Спільного підприємства Сарненського комбінату «Будіндустрія», Рівненська обл., Сарненський р-н, м. Сарни, вул. Заводська, 5, 34500.

Ліквідатором призначено Тихончук Лесю Хотіївну (ліцензія № 484205, 33001, м. Рівне, вул. Бічна, 12).

Ліквідується ТОВ «Плато», ідентифікаційний код 32661725, претензії приймаються на адресу: м. Київ, вул. Прирічна, 19, кв. 307.

ТОВ «М. Д. М» повідомляє, що було втрачено свідоцтво платника податку на додану вартість ИНН 320443226545, № св-во 36726560 видано Оболонською державною інспекцією від 03.09.2002 . Свідоцтво вважати недійсним.

Постановою господарського суду Чернігівської області від 02.11.2004 р. по справі № 5/143Б/53Б визнано банкрутом СТОВ «Агроцукор» (ід. код 31653856, адреса: Чернігівська обл., Бобровицький р-н, с. Новий Биків, вул. 30 років Перемоги, 15) та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено Куровського Володимира Васильовича (Ліцензія Мінекономіки АА № 250377 від 05.03.2002 р.).

Товариство з обмеженою відповідальністю «Індустрія Електрик Коломия» повідомляє, що згідно рішення учасника товариства № 3 від 28 січня 2005 р. Товариство ліквідується. Претензії та вимоги кредиторів приймаються ліквідаційною комісією протягом двох місяців з дня виходу оголошення за адресою: вул. Чорновола, буд.5, кв.10., м. Коломия, Івано-Франківська обл. та м. Коломия, Івано-Франківська обл., ЦПЗ №3, а/с 240, 78200 (тел.8-067-3424064 — Ольга).

АКБ "Інтерконтинентбанк"

Баланс за 4 квартал 2004 р. (тис. грн.)

Найменування статті	На звітну дату поточного кварталу	На кінець попереднього фінансового року
АКТИВИ		
Грошові кошти та залишки в НБУ	21 061	13944
Кошти в інших банках за вирахуванням резервів	28257	38 294
Кошти в інших банках	28369	38294
Резерви під заборгованість інших банків	112	0
Цінні папери в портфелі банку на продаж за вирахуванням резервів	30 792	12 486
Цінні папери в портфелі банку на продаж	30 792	12 486
Чисті кредити та заборгованість клієнтів	271 689	158 757
Кредити та заборгованість клієнтів	280 522	163 507
Резерви під заборгованість за кредитами	8 833	4 750
Цінні папери в портфелі банку до погашення за вирахуванням резервів	1 776	1 319
Цінні папери в портфелі банку до погашення	1 776	1 319
Основні засоби та нематеріальні активи	7 005	2 578
Чисті нараховані доходи до отримання	5 490	5 701
Нараховані доходи до отримання	7 362	5 709
Резерви під заборгованість за нарахованими доходами	1 872	8
Інші активи за вирахуванням резервів	8 184	4 758
Інші активи	8 195	4 813
Резерви під дебіторську заборгованість	11	55
Усього активів	374 204	234 798
ЗОБОВ'ЯЗАННЯ		
Кошти банків	43 689	35 350
у тому числі кредити, які отримані від Національного банку України	1 687	2 858
Кошти клієнтів	236 954	155 630
Ощадні (депозитні) сертифікати, емітовані банком	6 376	0
Нараховані витрати до сплати	1 307	585
Інші зобов'язання	6 674	14 158
Усього зобов'язань	294 994	205 423
ВЛАСНИЙ КАПІТАЛ		
Статутний капітал	75 586	26 586
Зареєстровані прості акції	75 586	26 586
Резерви та інші фонди банку	387	283
Нерозподілений прибуток (непокритий збиток) минулих років, у тому числі:	1 486	2
Прибуток/збиток звітного року, що очікує затвердження	1 739	2 382
Усього власного капіталу	79 210	29 375
Усього пасивів	374 204	234 798

Рахунків довірчого управління станом на звітні дати банк не мав.

Звіт про фінансові результати за 4 квартал 2004 р. (тис. грн.)

Найменування статті	На звітну дату кварталу: поточного року	На звітну дату кварталу: попереднього фінансового року
Чистий процентний дохід, у тому числі:	17 286	10 534
Процентний дохід	49 406	25 069
Процентні витрати	(32 120)	(14 535)
Чистий комісійний дохід, у тому числі:	5 524	4 430
Комісійний дохід	7 303	5 324
Комісійні витрати	(1 779)	(894)
Торговельний дохід	1 927	1 168
Інший дохід	6 810	10
Операційний дохід	31 547	16 142
Загальні адміністративні витрати	(13 327)	(6 801)
Витрати на персонал	(6 261)	(3 528)
Інші витрати	(3 728)	(1 341)
Прибуток від операцій	8 232	4 474
Чисті витрати на формування резервів	(6 013)	(1 681)
Прибуток до оподаткування	2 219	2 793
Витрати на податок на прибуток	(479)	(411)
Прибуток після оподаткування	1 739	2 382
Чистий прибуток/збиток банку	1 739	2 382

Зобов'язання банку, які обліковуються на позабалансових рахунках за 4 квартал 2004 р. (тис. грн.)

Найменування статті	На звітну дату поточного кварталу	На кінець попереднього фінансового року	Зміни після дати останньої річної звітності (+/-)
Гарантії, що надані	0	51	(51)
Зобов'язання з кредитування, які надані клієнтам	5 728	2 557	3 171
Надана застава	40 609	16 923	23 686
Усього	46 337	19 531	26 806

Голова правління І.Петрова Головний бухгалтер Н.Ф. Ахмедова

Господарський суд Житомирської області (40002, м. Житомир, майдан Путятинський, 3/65), порушив справу № 4/181 «Б» про банкрутство Сільськогосподарського товариства з обмеженою відповідальністю «Бичівське» (13153, с. Бичова, Любарського району, Житомирської області), ідентифікаційний код 03744942, р/р 260006346, МФО 311528 Любарське відділення Житомирської ОД АППБ «Аваль».

Розпорядником майна призначено Шведюк Людмилу Петрівну, ліцензія АА № 719856 від 03.03.2004 року, тел. 8-0412 33-15-55.

Претензії кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Філія ДГУ «Агентство з питань банкрутства» в Чернігівській області та ліквідатор СТОВ «Оленівське» повідомляють про проведення конкурсу з продажу майна банкрута.

Продається поголів'я великої рогатої худоби та коней:
корови 162 гол. - початкова ціна 265214 грн.;
коні 25 гол. - початкова ціна 19095 грн.

Місцезнаходження майна: Чернігівська обл., Борзнянський р-н, с. Оленівка.

Заявки на участь в конкурсі приймаються не пізніше, ніж за п'ять днів до дати проведення конкурсу за адресою: 14033, м. Чернігів, пр-т Миру, 139, к. 22.

Переможцем конкурсу вважається учасник, який запропонував найвищу ціну та бере на себе обов'язки щодо виконання слідуючих фіксованих умов конкурсу:

1. Збереження робочих місць та виробництва.
2. Покупець розраховується з продавцем за придбані активи протягом 30 календарних днів з дня оформлення договору купівлі-продажу.
3. Витрати по оформленню договору купівлі-продажу активів здійснюються за рахунок покупця та продавця в рівних долях.

Переважне право на придбання зазначеного поголів'я належить сільськогосподарським підприємствам і селянським (фермерським) господарствам, розташованих в місцевості за місцезнаходженням майна.

З питань ознайомлення з об'єктом продажу, порядком оформлення участі в конкурсі звертатись за адресою: 14033, м. Чернігів, пр-т Миру, 139, к. 22, тел. 8 (04622) 5-63-78.

Конкурс з продажу відбудеться 15 березня 2005 року о 10.00 год. за адресою: м. Чернігів, пр-т Миру, 139, к. 22, тел. 8 (04622) 5-63-78.

Гарантійний внесок у розмірі 5% від початкової ціни продажу та реєстраційний збір для реєстрації учасників конкурсу в розмірі 17 грн. перераховуються на рахунок Філії ДГУ Агентства з питань банкрутства в Чернігівській області: р/р 260044492 ЧОД АППБ «АВАЛЬ», МФО 353348, код ЄДРПОУ 26334916.

Філія ДГУ «Агентство з питань банкрутства» в Чернігівській області та ліквідатор Талалаївського кооперативно-державного міжгосподарського будівельно-монтажного об'єднання «Райагробуд» повідомляють про проведення аукціону з продажу майна банкрута.

На аукціон виставляється наступне майно, розташоване за адресою: Чернігівська обл., смт. Талалаївка, Перемоги, 27:

Лот № 1: Адмінбудівля площею 381,10 м. кв. Початкова ціна продажу 3442,00 грн.

Лот № 2: Гараж площею 219,9 м. кв. Початкова ціна продажу 1302,00 грн.

Лот № 3: Склади площею 710,5 м. кв. Початкова ціна продажу 2575,00 грн.

Лот № 4: Заправка площею 34,2 м. кв. Початкова ціна продажу 312,00 грн.

Лот № 5: Пилорама, площею 205,9 м. кв. Початкова ціна продажу 547,00 грн.

Лот № 6: Вагова, площею 6,4 м. кв. Початкова ціна продажу 387,00 грн.

Лот № 7: Бетонний цех, площею 698,7 м. кв. Початкова ціна продажу 4187,00 грн.

Лот № 8: Котельня, площею 217,6 м. кв. Початкова ціна продажу 2005,00 грн.

Лот № 9: Столярний цех, площею 451,5 м. кв. Початкова ціна продажу 825,00 грн.

Лот № 10: Підсобне приміщення площею 78,5 м. кв. Початкова ціна продажу 320,00 грн.

Заявки на участь в аукціоні приймаються не пізніше, ніж за п'ять днів до дати проведення аукціону за адресою: 14033, м. Чернігів, пр-т Миру, 139, к. 22.

Гарантійний внесок у розмірі 5% від початкової ціни продажу та реєстраційний збір для реєстрації учасників аукціону в розмірі 17 грн. перераховуються на рахунок Філії ДГУ Агентства з питань банкрутства в Чернігівській області: р/р 260044492 ЧОД АППБ «АВАЛЬ», МФО 353348, код ЄДРПОУ 26334916.

З питань ознайомлення з об'єктом продажу, порядком оформлення участі в аукціоні звертатись за телефоном 8 (04622) 5-63-78.

Аукціон відбудеться 14 березня 2005 р. об 11.00 год. за адресою: Чернігівська обл., смт. Талалаївка, вул. Леніна, 16.

Господарським судом Запорізької області визнані банкрутами та відкриті ліквідаційні процедури щодо наступних підприємств:

1) постановою від 10.01.2005 р. по справі №19/7(05) ПП "Люіс", розташоване за адресою: 69015, м. Запоріжжя, вул. Мінська, 9 (код ЄДРПОУ 25222210);

2) постановою від 10.01.2005 р. по справі №19/8(05) ТОВ "Інтердизайн", розташоване за адресою: 69096, м. Запоріжжя, вул. Бородинська, 5, кв. 135 (код ЄДРПОУ 30801888).

Ліквідатором призначено Ликову Наталію Миколаївну (ліцензія АБ № 116093).

Претензії приймаються протягом місяця з дня публікації за адресою: 69093, м. Запоріжжя, а/с 1788 (тел. 8-067-289-25-56).

Постановою господарського суду Житомирської області (10002, Житомир, майдан Путятинський, 3/65) від 30 грудня 2004 року за заявою Чуднівської МДПІ, по справі № 3/91»Б» визнано банкрутом Відкрите акціонерне товариство «Пересувна механізована колона № 10», ЄДРПОУ 01351428 (13100, смт. Любар, Житомирська область, вул. Леніна, 53, р/р № 260071850 в ОД АППБ «Аваль», МФО 311528 та розпочато ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено Шведюк Л. П. (ліцензія серія АА № 719856 від 03.03.04 р.) тел. 331555.

Правління СВАТ «Племзавод Кинашівський» повідомляє про проведення загальних зборів акціонерів, які відбудуться 30.03.05 року о 12.00 за адресою: Вінницька область, Тульчинський район, с Кинашів, вул. Польова, 15.

ПОРЯДОК ДЕННИЙ:

1. Звіт голови правління СВАТ «Племзавод Кинашівський» про фінансово-господарську діяльність товариства за 2004 рік.
2. Звіт голови спостережної ради СВАТ «Племзавод Кинашівський».
3. Звіт ревізійної комісії.
4. Затвердження річного звіту та балансу товариства. Про розподіл прибутку за 2004 рік.
5. Перевибори членів правління та членів спостережної ради.
6. Різне.

Реєстрація учасників зборів буде здійснюватись з 11.00 до 12.00 за місцем проведення зборів.

Для реєстрації учасників зборів необхідно мати:

документ, що посвідчує особу;

документ на право участі в зборах (для представників акціонерів).

Правління Закритого акціонерного товариства транснаціональна фінансово-промислова нафтова компанія "Укртатнафта" повідомляє, що Загальні збори акціонерів відбудуться **30 березня 2005р. о 14.00 год.** (за місцевим часом) за адресою:

м. Кременчук, вул. Свіштовська, 3, офіс АТ "Укртатнафта"

ПОРЯДОК ДЕННИЙ:

1. Затвердження умов договору з компанією LG International Corp. щодо модернізації і капітального будівництва АТ "Укртатнафта".

Реєстрація учасників Загальних зборів акціонерів відбудеться в день проведення зборів на підставі документу, що посвідчує особу. Крім того, представник акціонера повинен мати довіреність, оформлену відповідно до чинного законодавства України, керівник юридичної особи, що є акціонером, - документ, що підтверджує його повноваження.

Початок реєстрації: **13.00**
Закінчення реєстрації: **13.50**

З матеріалами з питань Порядку денного Загальних зборів акціонерів можна ознайомитися з 20.03.2005р. у робочі дні за адресою:

м. Кременчук, вул. Свіштовська, 3
Управління з корпоративних прав та акціонерного капіталу

Довідки за телефонами у м. Кременчуці: (0536) 76-19-19, 76-82-95, 76-86-17
Факс (0536) 76-19-33

Філія Державної госпрозрахункової установи "Агентство з питань банкрутства" в місті Києві та Київській області повідомляє про проведення аукціону з продажу активів Державного підприємства Міністерства оборони України "Управління торгівлі Північного оперативного командування", (код за ЄДРПОУ 24301901) в процедурі санації

Об'єкт продажу: 1. Чайна (павільйон) 202,0 кв.м; м. Городня, Чернігівська обл. початкова ціна: 4 618.60 грн; гарантійний внесок: 230.93 грн.; 2. Будівля комбінату побутового обслуговування, 298,3 кв.м; адреса: м. Бердичів, вул. Червона Гора, 298,3кв. м; початкова ціна: 53 445,00грн; гарантійний внесок: 2 672,25 грн.; 3. Їдальня №1, 435,0кв.м; адреса: м. Бердичів, вул. Червона Гора, в/м №3; початкова ціна: 28 908,60 грн; гарантійний внесок: 1 445,43 грн; 4. Крамниця № 6, 276,0 кв.м; м. Бердичів, в/м №3, Елінг; початкова ціна: 3 018.40 грн; гарантійний внесок: 150.92 грн; 5. Крамниця № 15, 241,0 кв.м; м. Бердичів, в/м №62, початкова ціна: 4 185.30 грн; гарантійний внесок: 209.27 грн; 6. Крамниця № 17, 28,0 кв.м; с. Радянське, Бердичівського р-ну, початкова ціна: 678.30 грн; гарантійний внесок: 33.92 грн; 7. Чайна №1, 279,0 кв.м; адреса: м. Бердичів, вул. Червона Гора, в/м №1; початкова ціна: 4 544.40 грн; гарантійний внесок: 227.22 грн.; 8. Чайна № 2, 276,0 кв.м; м. Бердичів, в/м №3, Елінг; початкова ціна: 3 018,40 грн; гарантійний внесок: 150,92 грн; 9. Чайна № 5, 241,0 кв.м; м. Бердичів, в/м №62, початкова ціна: 4 185,30 грн; гарантійний внесок: 209,27 грн; 10. Павільйон „Теремок", 30,0кв.м; Склад для матеріалів, 300,0 кв.м; адреса: м. Узин, вул. К. Маркса,65; початкова ціна: 24 801,00 грн; гарантійний внесок: 1 240,05 грн; 11. Крамниця №8 „Універсам", 718,2 кв.м; адреса: м. Узин, вул. Леніна,72а; початкова ціна: 64 358,00грн; гарантійний внесок: 3 217,90 грн; 12. Склад тарний, 212 кв.м; м. Узин, вул. Заводська; початкова ціна: 5 719,00 грн; гарантійний внесок: 285,95 грн; 13. Приміщення будівлі контори, 44,4кв.м; адреса: м. Охтирка, пров. Лебединський, 1-А; початкова ціна: 4 675,30 грн; гарантійний внесок: 233,77 грн; 14. Гараж, 178,1кв.м; адреса: м. Охтирка, пров. Лебединський, 1-А; початкова ціна: 13 398,00 грн; гарантійний внесок: 669,90 грн; 15. Склад, 242,4кв.м, адреса: м. Охтирка, пров. Лебединський, 1-А; початкова ціна: 12 155,50 грн; гарантійний внесок: 607,78 грн; 16. Крамниця „Універсам", 528,0 кв.м: адреса: м. Ново-Білокоровичі, вул. Фрунзе,17; початкова ціна: 14 028,00 грн; гарантійний внесок: 701,40 грн; 17. Гараж, 246,0кв.м, адреса: м. Овруч, вул.Радянська,53-Б, початкова ціна: 7 483,00 грн; гарантійний внесок: 374,15 грн; 18. Склад побутової техніки, 91,3кв.м; м. Овруч, вул.Радянська,53, початкова ціна: 7 413,00 грн; гарантійний внесок: 370,65 грн; 19. Гараж, 207,0кв.м; адреса: м. Глухів, вул. Суворова,18; початкова ціна: 4 781,00 грн; гарантійний внесок: 2390,5 грн; 20. Овочесховище, 180 кв.м; адреса: м. Глухів, вул. Суворова,18; початкова ціна: 4 781,00 грн; гарантійний внесок: 239,05 грн; 21. Магазин № 10, 201,0кв.м, адреса: м. Глухів, в. Суворова,2; початкова ціна: 12 859,00 грн; гарантійний внесок: 642,95 грн; 22. Магазин № 4, 171,1кв.м, адреса: м. Глухів, в. Путивльська,40; початкова ціна: 15 337,00 грн; гарантійний внесок 766,85 грн; 23. Їдальня, 360,1кв.м; адреса: м. Глухів, в. Суворова,4; початкова ціна: 27 629,00 грн; гарантійний внесок 1 381,45 грн; 24. Адмінбудівля, 447.2 кв.м; адреса: Чернігівська обл., смт. Десна, вул.Ювілейна,7; початкова ціна: 34 405,00 грн; гарантійний внесок 1 720,25грн; 25. Кіоск „Сніжок", 20,9 кв.м; смт. Десна, вул.Ювілейна,7; початкова ціна: 1 806,00 грн; гарантійний внесок 90,30 грн; 26. Кіоск № 35; 20,9 кв.м; смт. Десна, вул.Ювілейна,7; початкова ціна: 2 681,00 грн; гарантійний внесок 134,05 грн; 27. Ковбасний цех, 492,5 кв.м, адреса: Чернігівська обл., Козелецький р-н., смт. Десна, вул.Ювілейна,7, початкова ціна: 60 011,00 грн; гарантійний внесок 3 000,55 грн. 28. Склад інвентарний №429; (нежилі приміщення та підвал) 770,0 кв.м; адреса: смт. Десна, вул.Ювілейна,7, початкова ціна: 32 886,00 грн; гарантійний внесок 1 644,30 грн. 29. Склад тарний; 209,7 кв.м; адреса: смт. Десна, вул.Ювілейна,7, початкова ціна: 16 180,00 грн; гарантійний внесок 809,00 грн. 30. Фруктосховище, 159,6 кв.м; адреса: смт. Десна, вул.Ювілейна,7, початкова ціна: 6 482,00 грн; гарантійний внесок 324,10 грн. 31. Овочесховище; 590,0 кв.м; адреса: смт. Десна, вул.Ювілейна,7, початкова ціна: 30 289,00 грн; гарантійний внесок 1 514,45 грн. 32. Павільйон „Турист", 108,0кв.м, адреса: Чернігівська обл., Козелецький р-н., смт. Десна, вул.Ювілейна,7, початкова ціна 4 844,00 грн; гарантійний внесок 242,20 грн; 33. Свинарник; 210 кв.м; адреса: смт. Десна, вул.Ювілейна,7, початкова ціна 5 404,00 грн; гарантійний внесок 270,20 грн; 41. Свинарник; 220 кв.м; адреса: м Полтава; початкова ціна 9 929,50 грн; гарантійний внесок 496,48 грн; 34. Виробниче, торгівельне та офісне обладнання 157 шт. початкова ціна (від14,00 до806,40 грн.;) гарантійний внесок 5% (п'ять) від початкової ціни продажу об'єкта; 35. Автотранспортні засоби 18 шт. початкова ціна (від 733,50 до 4 239,20 грн.;) гарантійний внесок 5% (п'ять) від початкової ціни продажу об'єкта;

Гарантійні внески вносяться на р/р № 26000008913 в КРД (Ф) АППБ "Аваль" в м. Києві, МФО 322904, код ЄДРПОУ 26252130. Одержувач: Філія ДГУ "Агентство з питань банкрутства" в місті Києві та Київській області.

Організатор аукціону: Філія Державної госпрозрахункової установи "Агентство з питань банкрутства" в місті Києві та Київській області. Адреса: 03150, м. Київ, вул. П.Любченка, 15, кім. 528, тел. 261-19-97. Відповідальна особа - Федоров Ігор Вікторович. Час прийому: Пн.-Чт. - 10.00-17.00; Пт. - 10.00-15.45.

Порядок ознайомлення з об'єктом продажу: за місцезнаходженням об'єкту продажу, телефон для довідок 8(050)356-71-89, Монаков Володимир Олексійович, 8(050)590-13-31, 8(04622)5-83-95 Щербина Микола Дмитрович.

Час для ознайомлення: Пн. - Чт. - з 10.00 до 17.00 години. П'ятниця - з 10.00 до 15.45 години.

Порядок оформлення участі в аукціоні: Для реєстрації в якості учасника аукціону фізична особа або представник юридичної особи повинні надати Організатору торгів: документ, що посвідчує фізичну особу, або повноваження представника юридичної особи; документ про сплату гарантійного та реєстраційного внеску; заявку на участь у аукціоні підписану і скріплену печаткою.

Кінцевий термін прийняття заявок від потенційних учасників на участь в аукціоні "10" березня 2005 року.

Дата, час та місце проведення аукціону: аукціон буде проведено " 14" березня 2005 р. об 11-й годині за адресою: 03150, м. Київ, вул. П. Любченка, 15, в актовому залі, 5 поверх.

Порядок оформлення результатів продажу: Під час проведення аукціону ведеться протокол, до якого заноситься результат публічних торгів ціна продажу, відомості про переможця аукціону, сума та номер рахунку на який переможцю потрібно внести кошти. Протокол підписується ліцітатором та покупцем і в триденний термін затверджується керівником організатора торгів. Копія затвердженого протоколу видається переможцю аукціону. Переможець аукціону, який відмовився від підписання протоколу, позбавляється права на подальшу участь у аукціоні і повернення йому внесеного гарантійного внеску. Договір купівлі-продажу між покупцем та боржником укладається протягом 15 днів з моменту затвердження протоколу аукціону керівником організатора публічних торгів. Оплата за придбаний об'єкт здійснюється переможцем аукціону протягом 30 календарних днів з моменту підписання договору купівлі-продажу. Гарантійний внесок, унесений покупцем для участі в аукціоні, зараховується покупцеві в рахунок остаточної оплати ціни продажу об'єкту. Передача об'єкту переможцю аукціону здійснюється тільки після повної оплати ним грошових коштів за договорами купівлі-продажу. Переоформлення прав власності на придбаний об'єкт здійснюється переможцем аукціону самостійно за власний рахунок.

Господарським судом Запорізької області порушено провадження у справі про банкрутство щодо наступних підприємств:

І. Ухвалою від 29.12.04 р по справі №19/10(05) - СВК „Восток" (71620, Запорізька область, Василівський район, с. Лугове, вул. Гагаріна, 108, р/р №26004055877038 в ЗРУ КБ „Приватбанк", МФО 313399, код ЄДРПОУ - 03750256).

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Іщенка Дмитра Васильовича (ліцензія АА №116072, м. Мелітополь, а/с 1, вул. Бронзоса, 43-16);

ІІ. Ухвалою від 29.12.04 р. по справі №19/11(05) - СВК „Маяк" (71640, Запорізька область, Василівський район, с. Скельки, вул. Стадіонна, 1, р/р №26001301275779 у відділенні Промінвестбанку у м. Дніпрорудне, МФО 313054,код ЄДРПОУ - 03750233).

Ухвалою від 29.12.04 р. по справі №19/12(05) - СВК „Тополине" (71664, Запорізька область, Василівський район, с. Тополине, вул. Леніна, 1, р/р №26009301275760 у відділенні Промінвестбанку у м. Дніпрорудне, МФО 313054, код ЄДРПОУ - 24907897).

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Моісеєва Юрія Володимировича (ліцензія АА №419459, м. Мелітополь, а/с 105, 3 пров. Малюги, 13).

Претензії кредиторів та заяви санаторів приймаються протягом 30 днів з дня опублікування оголошення.

Тепле і вологе повітря атлантичного походження зумовить на території України 12 лютого невеликі та помірні опади у вигляді снігу, мокрого снігу (на півдні — з дощем) та підвищення температури вночі до 3—9 градусів морозу, вдень до 0 градусів; у південних областях та в Криму — до 1—6 градусів тепла, *прогнозує Український гідрометеоцентр*

Астрологічний прогноз з 14 по 20 лютого 2005 року

Поверніться ще раз до обмірковування ідей та проектів, які у вас нещодавно з'явилися, але з різних причин не були реалізовані. Змініть у них те, що, на ваш погляд, заважає реалізації, і спробуйте ще раз.

ОВЕН. Цього тижня вам нудьгувати не доведеться. Приділіть особливу увагу роботі з партнерами. Приймаючи важливі рішення, обов'язково враховуйте думку чоловіка (дружини) або партнера. Можливі зміни у професійній діяльності. Отримаєте перспективну пропозицію, яка дасть змогу вам швидше досягти мети. Якщо шукаєте роботу, то у вас буде декілька варіантів для вибору. Вихідні проведіть на самоті.

ТЕЛЕЦЬ. Щоб досягти успіху, на цьому тижні вам необхідно якомога якісніше виконати доручену вам роботу. Може з'явитися цікава пропозиція щодо роботи, або ж збільшиться кількість обов'язків, які допоможуть вам отримати визнання. Ваші почуття та любовні (і ділові) стосунки набудуть нового розвитку. Можливе романтичне знайомство з іноземцем. Вихідні проведіть у колі друзів. На жінок чекає здійснення бажань.

БЛИЗНЮКИ. Може порадувати несподіване визнання ваших професійних заслуг. Творчі дослідження чи захоплення дадуть очевидні результати. Одним із них буде впевненість у собі й обраному шляху. Якщо хочете взяти кредит, зверніться по допомогу до начальства або до батьків. Імовірно, отримаєте документи здалеку. Зможете зміцнити стосунки з дітьми або коханими. У ваших дітей з'являться нові перспективи, пов'язані з вивченням іноземної мови.

РАК. Цього тижня ви можете отримати потрібну інформацію щодо ваших батьків, сім'ї або місця проживання. Будете занепокоєні стосунками з поважними людьми. У вас з'явиться несподівана можливість вирушити в короткострокову поїздку за кордон або до іншого міста. Тільки слід їхати з компанією. Ймовірно, зустрінете жінку, яка у вашому житті зіграє не останню роль. Особисті й любовні справи краще тримати в секреті.

ЛЕВ. Вже на початку тижня з'являться нові турботи і хвилювання. У цей період у вас буде можливість приділити пильнішу увагу власному організму: знайти відповідну дієту, робити фізичні вправи, тому не забувайте про профілактичні заходи і медогляди. На цей період заплануйте важливі зустрічі, почніть оформляти важливі документи. Цей час сприятливий для навчання.

ДІВА. Завдяки вашим фінансовим успіхам зросте престиж серед співробітників, особливо жінок. Зверніться до начальства з приводу підвищення зарплати або виплати премії. Можливі поліпшення умов праці, перехід до нового приміщення. Близька людина приготує приємний сюрприз. А якщо ваше серце вільне, не залишайтеся вдома — на вас чекає несподіване романтичне знайомство, зустріч. Приділіть увагу здоров'ю.

ТЕРЕЗИ. Ви зможете проявити рішучість і організаційний талант. Завдяки завойованому авторитету і досягнутим успіхам відчуєте впевненість у своїх силах і вирішите нагальні питання. Краще присвятити цей тиждень своєму дому, сім'ї. Захочеться побачити щось новеньке в домі, однак ви «ризикуєте» зробити такий переворот в сім'ї та квартирі, що оточуючі будуть розгублені, але згодом оцінять ваші зусилля по заслузі. Ваші співробітники можуть вас здивувати.

СКОРПІОН. На цьому тижні ваше лідерство матимете закулісний характер. Вирішуючи питання, пов'язані з об'єднаними фінансами або корпоративними грошима, податками, страхуванням, спадщиною, не треба демонструвати свою волю. Ви будете спостережливі, прагнутимете контролювати своє оточення. Проведіть вихідні з дітьми або коханою людиною. Якщо у вас ще немає сім'ї, то не лишайтеся вдома — ви можете опинитися в центрі бурхливих подій, з'являться нові інтереси й шанувальники.

СТРІЛЕЦЬ. Цей тиждень дає можливість успішно організувати чи активно брати участь у колективній і громадській діяльності. У цих справах ви можете взяти на себе роль лідера. Намагайтеся цього тижня багато спілкуватися, щоб розширити свої контакти. У вас може зав'язатися дружба з популярними, важливими персонами. Зміцніть свої стосунки з дорогими і близькими людьми. Почніть розв'язувати фінансові питання. Можливі перспективні поїздки.

КОЗЕРІГ. Можете досягти неабияких успіхів у професійній діяльності, якщо візьмете на себе лідерство і прислухаєтеся до своєї інтуїції. Використайте цей тиждень для поліпшення взаєморозуміння з керівництвом. Приділіть час своєму іміджу — у вас буде сприятлива можливість кардинально його змінити. Несподівано можете вирушити туди, куди давно хотіли потрапити. На вас чекають дивні зустрічі і знайомства.

ВОДОЛІЙ. Успіх і визнання, які прийдуть до вас цього тижня, залежать від авторитету, котрий ви маєте в партнерів, які живуть далеко чи за кордоном. Чудовий час для навчання. Ті, хто мріє про тишу і спокій, щоб обдумати свої внутрішні проблеми і позбутися їх, зможуть це зробити. Можливе сильне почуття ностальгії за минулим. Що вас приємно здивує, то це несподівані фінансові прибутки чи матеріальне заохочення.

РИБИ. Цього тижня вам пощастить на людей і добрі обставини. Можливо, здійсниться заповітна мрія. Несподівано ваше особисте життя стане тісно пов'язане з життям друзів, колективу. Вам необхідно взяти активну особисту участь у вирішенні питань, пов'язаних із спільними фінансами, податками, страхуванням. Використайте цей час для духовної роботи і пізнання свого внутрішнього світу. Вихідні проведіть у колі друзів.

«Неаполітанський феєрверк» на честь 20-річчя

■ **ЮВІЛЕЇ**

Камерний оркестр Івано-Франківської обласної філармонії «Harmonia nobile», який фахівці вважають одним з найкращих в Україні, цього року відзначає своє 20-ліття. Ювілею колектив присвячує всі концерти, з якими виступатиме протягом року. В його планах показати іванофранківцям свої найкращі програми, в тому числі й ті, з якими блискуче гастролював у Бельгії, Швеції, Угорщині, Польщі... А першим кроком до цього став концерт «Неаполітанський феєрверк» — презентація програми, з якою нещодавно оркестр виступав у храмах та старовинних замках Італії. Це духовна музика, твори Моцарта, Баха, Штрауса, Брамса, колядки українські та народів світу. Віртуозна гра музикантів мала той само ефект: прикарпатці, як перед цим італійці, аплодували їм стоячи, вигукуючи «браво».

Дарина НАЗАРЧУК.

Івано-Франківськ.

На знімку: камерний оркестр «Harmonia nobile».

«Берлінале»-2005: «про футбол, секс і політику»

У рамках традиційного кінофестивалю «Берлінале», який відбувається у німецькій столиці з 10 по 20 лютого, буде показано майже 350 фільмів.

«Це будуть фільми про футбол, секс і політику», — так жартівливо сформулював тематичну спрямованість картин директор фестивалю Дітер Косслік. На «Золотого ведмедя» — головну нагороду «Берлінале», який проводять уже в 55-те, цього разу претендує 21 фільм. За даними організаторів, на форумі буде показано прем'єру відреставрованої версії знаменитого радянського фільму 1925 року «Броненосець «Потьомкін» режисера Сергія Ейзенштейна.

У Криму з'явилося перше кримськотатарське FM-радіо

У Криму розпочала роботу перша кримськотатарська FM-радіостанція «Мейдан». Вона працюватиме цілодобово на частоті 102.7 МГц поки що тільки в Сімферополі і Сімферопольському районі.

Перед початком ефіру муфтій мусульман Криму Хаджі Эмірлі Аблаєв прочитав молитву. Мовлення радіостанції почалося з виконання українського і кримськотатарського національних гімнів, а потім пролунало привітання голови меджлісу кримськотатарського народу народного депутата України Мустафи Джамілєва.

Радіостанція вестиме мовлення трьома мовами: кримськотатарською, українською та російською. Як сказала головний редактор Наджіє Фемі, назва радіостанції — «Мейдан», що з кримськотатарського перекладається як «майдан», символізує головний принцип радіо — відкритість. У їхніх планах — розширення радіуса мовлення в тих регіонах автономії, в яких компактно проживають кримські татари.

Дотепер рідною мовою кримські татари могли дивитися і слухати передачі державної телерадіокомпанії «Крим». Зокрема, на ДТРК «Крим» було створено кримськотатарську телерадіоредакцію, яка 3,5 години на тиждень говорила кримськотатарською мовою.

Брітні Спірс вимагає 10 мільйонів доларів від страхових компаній

Майже 10 мільйонів доларів вимагає зірка американської поп-музики Брітні Спірс від восьми страхових компаній, які відмовилися торік оплатити їй хірургічну операцію лівого коліна. У позові, поданому співачкою до суду Нью-Йорка, йдеться, що страховики не виконали своїх зобов'язань з компенсації витрат на артроскопічну операцію, що змусило її відмовитися від світового турне. При цьому, як заявляє Спірс, їй довелося самій заплатити за медичними рахунками 1,3 мільйона доларів.

Фото АП.

Перемоги «Мистецьких барв»

У Прилуках відбувся Всеукраїнський молодіжний фестиваль «Мистецькі барви». У ньому взяли участь 350 співаків, музикантів, танцюристів віком від 10 до 32 років з восьми областей України та Києва. Поважне журі, очолюване заслуженим артистом України Анатолієм Матвійчуком, присудило гран-прі фестивалю танцювальному колективу «Талісман» з Конотопа. У семи номінаціях також перемогли Дмитро Храпатий з Чернігова, гурт «Друге дихання» з Черкас, Катерина Ватченко з Прилук, Назар Савчук з Тернопільщини, Анна Василенко з Києва та інші.

Сергій ПАВЛЕНКО.

цього ДНЯ

11 ЛЮТОГО

■ 1829 р. Загинув класик російської літератури і дипломат Олександр Грибоєдов. ■ 1865 р. Народився видавець Василь Кульженко. Заснував у Києві школу друкарської справи та журнал «Искусство и печатное дело». ■ 1921 р. У Радянській державі прийнято декрет про створення інститутів з підготовки так званої червоної професури. ■ 1971 р. СРСР, Великобританія і США підписали договір про заборону розміщення на дні морів та океанів ядерної зброї та інших видів зброї масового знищення. ■ 1989 р. У Києві відбувся установчий з'їзд Товариства української мови імені Шевченка (з 1991-го — «Просвіта»).

Редактор номера Світлана ПИСАРЕНКО.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання— КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси: для фізичних осіб — 40224, 08775. для підприємств і організацій — 60955.

Передплатна ціна: для фізичних осіб — 3,30 грн. та 2,00 грн. для підприємств і організацій — 6,00 грн на місяць. Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 159037.

СПДФО Гайденко В. І. (Друкарня «Нормальные цены») 61068, м. Харків, вул. Тарасівська, 2а.
Зам. 30

ВАТ «Видавництво «Вільна Україна» 79026, м. Львів, вул. В. Великого, 2.
Зам. 48

ВАТ «Видавництво «Київська правда» 04136, м. Київ, вул. М. Гречка, 13.
Зам. 509

Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України»
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ:
для довідок — 454-84-92;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 454-81-34, 454-81-44;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

Internet: http://uamedia.visti.net/golos